

Leidimas
lietuvių kalba

Informacija ir pranešimai

61 metai

2018 m. gegužės 7 d.

Turinys

IV Pranešimai

EUROPOS SAJUNGOS INSTITUCIJŲ, ĮSTAIGŲ IR ORGANŲ PRANEŠIMAI

Europos Sąjungos Teisingumo Teismas

2018/C 161/01 Paskutiniai Europos Sąjungos Teisingumo Teismo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* skelbiami leidiniai 1

Teisingumo Teismas

2018/C 161/02 2018 m. kovo 13 d. Teisingumo Teismo sprendimas dėl oficialiųjų švenčių ir Teismo atostogų 2

Bendrasis Teismas

2018/C 161/03 2018 m. kovo 21 d. Bendrojo teismo sprendimas dėl Teismo atostogų 4

V Nuomonės

TEISINĖS PROCEDŪROS

Teisingumo Teismas

2018/C 161/04 Sąjungtos bylos C-52/16 ir C-113/16: 2018 m. kovo 6 d. Teisingumo Teismo (didžioji kolegija) sprendimas byloje (*Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság* (Vengrija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) „SEGRO“ Kft. / *Vas Megyei Kormányhivatal Sárvári Járási Földhivatala* (C-52/16), *Günther Horváth / Vas Megyei Kormányhivatal* (C-113/16) (Prašymai priimti prejudicinį sprendimą — SESV 63 straipsnis — Laisvas kapitalo judėjimas — Žemės ūkio paskirties žemės uzufukto teisės — Nacionalinės teisės aktai, pagal kuriuos ateityje galimybę įgyti šias teises turi tik artimi žemės savininko šeimos nariai ir kuriais panaikinamos anksčiau juridinių asmenų ar fizinių asmenų, kurie negali įrodyti artimo giminystės ryšio su minėtu savininku, įgytos teisės, nenumatant už tai kompensacijos) 5

2018/C 161/05	Byla C-127/16 P: 2018 m. kovo 7 d. Teisingumo Teismo (pirmoji kolegija) sprendimas byloje <i>SNCF Mobilités, buvusi Société nationale des chemins de fer français (SNCF) / Europos Komisija, Prancūzijos Respublika, Mory SA, likviduojama, Mory Team, likviduojama</i> (Apeliacinis skundas — Valstybės pagalba — Pagalba, kurią Prancūzijos Respublika suteikė Sernam — Pagalba restruktūrizavimui ir kapitalo atkūrimui, garantijos ir Sernam skolos SNCF atsisakymas — Sprendimas, kuriuo pagalba pripažįstama nesuderinama su vidaus rinka ir nurodoma ją susigrąžinti — Turto pardavimas vienu kartu — „Pardavimo“ sąvoka — Turto pardavimo vienu metu objekto ir kainos supainiojimas — Atvira ir skaidri procedūra — Privataus investuotojo kriterijus — Šio principo taikymas turto pardavimui vienu kartu — Kompensacinės priemonės)	6
2018/C 161/06	Sujungtos bylos C-274/16, C-447/16 ir C-448/16: 2018 m. kovo 7 d. Teisingumo Teismo (trečioji kolegija) sprendimas byloje (<i>Amtsgericht Düsseldorf ir Bundesgerichtshof</i> (Vokietija) prašymai priimti prejudicinį sprendimą) <i>flightright GmbH / Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA (C-274/16), Roland Becker / Hainan Airlines Co. Ltd (C-447/16), Mohamed Barkan ir kt. / Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA (C-448/16)</i> (Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Laisvės, saugumo ir teisingumo erdvė — Jurisdikcija civilinėse ir komercinėse bylose — Reglamentas (EB) Nr. 44/2001 — 5 straipsnio 1 punktas — Reglamentas (ES) Nr. 1215/2012 — 7 straipsnio 1 punktas — Sąvoka „bylos, kylančios iš sutarčių“ — Paslaugų teikimo sutartis — Jungiamasis skrydis, kurį vykdo skirtingi oro vežėjai — Sąvoka „prievolės įvykdymo vieta“ — Reglamentas (EB) Nr. 261/2004 — Oro keleivių teisė į kompensaciją už atsisakymą vežti ir ilgam laikui atidėtą skrydį — Ieškinys dėl kompensacijos skrydį vykdžiusiam oro vežėjui, kurio nuolatinė buveinės vieta nėra valstybės narės teritorijoje arba su kuriuo keleivių nesiejia sutartiniai santykiai)	6
2018/C 161/07	Byla C-284/16: 2018 m. kovo 6 d. Teisingumo Teismo (didžioji kolegija) sprendimas byloje (<i>Bundesgerichtshof</i> (Vokietija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) <i>Slowakische Republik / Achmea BV</i> (Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — 1991 m. Nyderlandų Karalystės ir Čekoslovakijos Federacinės Respublikos sudaryta dvišalė investicijų sutartis, vis dar taikoma tarp Nyderlandų Karalystės ir Slovakijos Respublikos — Nuostata, pagal kurią susitariančiosios šalies investuotojui leidžiama kreiptis į arbitražo teismą kilus ginčui su kita susitariančiąja šalimi — Suderinamumas su SESV 18, 267 ir 344 straipsniais — Sąvoka „teismas“ — Sąjungos teisės autonomija)	7
2018/C 161/08	Byla C-395/16: 2018 m. kovo 8 d. Teisingumo Teismo (antroji kolegija) sprendimas byloje (<i>Oberlandesgericht Düsseldorf</i> (Vokietija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) <i>DOCERAM GmbH / CeramTec GmbH</i> (Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Intelektinė ir pramoninė nuosavybė — Reglamentas (EB) Nr. 6/2002 — Bendrijos dizainas — 8 straipsnio 1 dalis — Gaminio išvaizdos savybės, kurias lemia tik jo techninė funkcija — Vertinimo kriterijai — Alternatyvaus dizaino buvimas — Atsižvelgimas į „objektyvaus stebėtojo“ požiūrį)	8
2018/C 161/09	Byla C-494/16: 2018 m. kovo 7 d. Teisingumo Teismo (pirmoji kolegija) sprendimas byloje (<i>Tribunale civile di Trapani</i> (Italija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) <i>Giuseppa Santoro / Comune di Valderice, Presidenza del Consiglio dei Ministri</i> (Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Socialinė politika — Darbas pagal terminuotą darbo sutartį — Su viešojo sektoriaus darbdaviu sudarytos sutartys — Priemonės, kuriomis siekiama nubausti už piktnaudžiavimą paeiliui sudarant terminuotas sutartis — Lygiavertiškumo ir veiksmingumo principai)	9
2018/C 161/10	Byla C-560/16: 2018 m. kovo 7 d. Teisingumo Teismo (pirmoji kolegija) sprendimas byloje (<i>Nejvyšší soud České republiky</i> (Čekijos Respublika) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) <i>E.ON Czech Holding AG / Michael Dédouch, Petr Streitberg, Pavel Suda</i> („Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Reglamentas (EB) Nr. 44/2001 — Jurisdikcija civilinėse ir komercinėse bylose — Išimtinė jurisdikcija — 22 straipsnio 2 punktas — Bendrovės ar juridinio asmens, kurių buveinė yra valstybėje narėje, organų sprendimų galiojimas — Šios valstybės narės teismų išimtinė jurisdikcija — Visuotinio akcinės bendrovės akcininkų susirinkimo sprendimas dėl priverstinio smulkiųjų akcininkų akcijų perleidimo pagrindiniam tos pačios bendrovės akcininkui, nustatantis atlygio, kurį jiems turi sumokėti minėtas akcininkas, dydį — Teismo procesas, kuriuo siekiama įvertinti šio atlygio tinkamumą)	9

2018/C 161/11	Byla C-579/16 P: 2018 m. kovo 6 d. Teisingumo Teismo (didžioji kolegija) sprendimas byloje <i>Europos Komisija / FIH Holding A/S, FIH Erhvervsbank A/S</i> (Apeliacinis skundas — Valstybės pagalba — Sąvoka „pagalba“ — Sąvoka „ekonominis pranašumas“ — Rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančio privataus ūkio subjekto principas — Taikomumo ir taikymo sąlygos — Finansų krizė — Paeiliui einančios banko gelbėjimo intervencijos — Vertinant antrą intervenciją atsizvelgimas arba neatsizvelgimas į riziką, kylančią dėl valstybės narės įsipareigojimų vykdant pirmą intervenciją)	10
2018/C 161/12	Byla C-651/16: 2018 m. kovo 7 d. Teisingumo Teismo (dešimtoji kolegija) sprendimas byloje (<i>Augstākā tiesa</i> (Latvija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) <i>DW / Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra</i> (Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Socialinė apsauga — Motinystės išmoka — Išmokos dydžio apskaičiavimas remiantis apdraustojo asmens pajamomis per referencinį 12 mėnesių laikotarpį — Asmuo, kuris tuo laikotarpiu dirbo Europos Sąjungos institucijoje — Nacionalinės teisės aktai, pagal kuriuos nustatyta, kad šis dydis atitinka 70 % vidutinio kompensuojamojo uždarbio — Laisvo darbuotojų judėjimo apribojimas — Lojalus bendradarbiavimo principas)	11
2018/C 161/13	Byla C-31/17: 2018 m. kovo 7 d. Teisingumo Teismo (pirmoji kolegija) sprendimas byloje (<i>Conseil d'État</i> (Prancūzija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) <i>Cristal Union, Sucrierie de Toury SA teisių perėmėja / Ministre de l'Économie et des Finances</i> (Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Direktyva 2003/96/EB — Energetikos produktų ir elektros energijos apmokestinimas — 14 straipsnio 1 dalies a punktas — Energetikos produktai, naudojami elektros energijai gaminti — Pareiga atleisti nuo mokesčio — 15 straipsnio 1 dalies c punktas — Energetikos produktai, naudojami mišriai šilumos ir elektros energijos gamybai — Galimybė atleisti nuo mokesčio ar sumažinti apmokestinimo lygį — Gamtinės dujos, skirtos šilumos ir elektros energijos gamybai kogeneracijos būdu)	11
2018/C 161/14	Byla C-64/17: 2018 m. kovo 8 d. Teisingumo Teismo (septintoji kolegija) sprendimas byloje (<i>Tribunal da Relação do Porto</i> (Portugalija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) <i>Saey Home & Garden NV/SA / Lusavouga-Máquinas e Acessórios Industriais SA</i> (Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Teismų bendradarbiavimas civilinėse bylose — Jurisdikcija ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose vykdymas — Reglamentas (ES) Nr. 1215/2012 — 25 straipsnis — Jurisdikciją suteikiančios nuostatos buvimas — Žodinis susitarimas be rašytinio patvirtinimo — Nuostata, numatyta sąskaitose faktūrose nurodytose standartinėse pardavimo sąlygose — 7 straipsnio 1 punkto b papunktis — Dviejų skirtingose valstybėse narėse įsteigtų bendrovių sudaryta komercinio platinimo trečios valstybės narės rinkoje sutartis — 7 straipsnio 1 punkto b papunkčio antra įtrauka — Jurisdikciją turinčio teismo nustatymas — Labiausiai tokiai sutarčiai būdingos pareigos vykdymo vieta)	12
2018/C 161/15	Byla C-159/17: 2018 m. kovo 7 d. Teisingumo Teismo (dešimtoji kolegija) sprendimas byloje (<i>Curtea de Apel Constanța</i> (Rumunija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) <i>Întreprinderea Individuală Dobre M. Marius / Ministerul Finanțelor Publice – A.N.A.F. – D.G.R.F.P. Galați – Serviciul Soluționare Contestații, A.N.A.F – D.G.R.F.P. Galați – A.J.F.P. Constanța – Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Fizice 2 Constanța</i> (Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Bendra pridėtinės vertės mokesčio (PVM) sistema — Direktyva 2006/112/EB — PVM mokėtojo registracijos panaikinimas — Pareiga sumokėti PVM, gautą per laikotarpį, kai buvo panaikintas PVM mokėtojo kodas — Teisės į PVM, susijusio su pirkimais per šį laikotarpį, atskaitą nesuteikimas)	13
2018/C 161/16	Byla C-642/17 P: 2017 m. lapkričio 15 d. <i>Arrigoni SpA</i> pateiktas apeliacinis skundas dėl 2017 m. rugsėjo 22 d. Bendrojo Teismo (septintoji kolegija) priimto sprendimo byloje T-454/16 <i>Arrigoni / EUIPO – Arrigoni Battista (Arrigoni Valtaleggio)</i>	14
2018/C 161/17	Byla C-67/18 P: 2018 m. sausio 30 d. Dominique Bilde pateiktas apeliacinis skundas dėl 2017 m. lapkričio 29 d. Bendrojo Teismo (šeštoji kolegija) priimto sprendimo byloje T-633/16 <i>Bilde / Parlamentas</i>	14
2018/C 161/18	Byla C-70/18: 2018 m. vasario 2 d. <i>Raad van State</i> (Nyderlandai) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid / A ir kt.</i>	16

2018/C 161/19	Byla C-72/18: 2018 m. vasario 5 d. <i>Juzgado de lo Contencioso-Administrativo nº 1 de Pamplona</i> (Ispanija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>Daniel Ustariz Aróstegui / Departamento de Educación del Gobierno de Navarra</i>	17
2018/C 161/20	Byla C-84/18 P: 2018 m. vasario 6 d. <i>Sophie Montel</i> pateiktas apeliacinis skundas dėl 2017 m. lapkričio 29 d. Bendrojo Teismo (šeštoji kolegija) priimto sprendimo byloje <i>T-634/16 Montel / Parlamentas</i>	17
2018/C 161/21	Byla C-86/18: 2018 m. vasario 7 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Europos Komisija / Liuksemburgo Didžioji Hercogystė</i>	19
2018/C 161/22	Byla C-87/18: 2018 m. vasario 7 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Europos Komisija / Liuksemburgo Didžioji Hercogystė</i>	20
2018/C 161/23	Byla C-88/18: 2018 m. vasario 7 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Europos Komisija / Liuksemburgo Didžioji Hercogystė</i>	20
2018/C 161/24	Byla C-95/18: 2018 m. vasario 9 d. <i>Hoge Raad der Nederlanden</i> (Nyderlandai) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>Sociale Verzekeringsbank</i> , kitos proceso šalys: <i>F. van den Berg ir H. D. Giesen</i>	21
2018/C 161/25	Byla C-96/18: 2017 m. vasario 9 d. <i>Hoge Raad der Nederlanden</i> pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>Sociale Verzekeringsbank (SvB)</i> , kitas proceso dalyvis: <i>C. E. Franzen</i>	22
2018/C 161/26	Byla C-100/18: 2018 m. vasario 12 d. <i>Tribunal Supremo</i> (Ispanija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>Línea Directa Aseguradora S.A. / Segurcaixa Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros</i>	23
2018/C 161/27	Byla C-103/18: 2018 m. vasario 13 d. <i>Juzgado Contencioso-Administrativo nº 8 de Madrid</i> (Ispanija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>Domingo Sánchez Ruiz / Comunidad de Madrid (Servicio Madrileño de Salud)</i>	23
2018/C 161/28	Byla C-105/18: 2018 m. vasario 13 d. <i>Tribunal Supremo</i> (Ispanija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>Asociación Española de la Industria Eléctrica (UNESA) / Administración General del Estado</i>	25
2018/C 161/29	Byla C-106/18: 2018 m. vasario 13 d. <i>Tribunal Supremo</i> (Ispanija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>Energía de Galicia (Engasa) S.A. / Administración General del Estado</i>	26
2018/C 161/30	Byla C-107/18: 2018 m. vasario 13 d. <i>Tribunal Supremo</i> (Ispanija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>Duerocanto S.L. / Administración General del Estado</i>	27
2018/C 161/31	Byla C-108/18: 2018 m. vasario 13 d. <i>Tribunal Supremo</i> (Ispanija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>Corporación Acciona Hidráulica (Acciona) S.L.U. / Administración General del Estado</i>	28
2018/C 161/32	Byla C-109/18: 2018 m. vasario 13 d. <i>Tribunal Supremo</i> (Ispanija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>Associació de Productors i Usuaris d'Energia Eléctrica / Administración General del Estado</i>	29
2018/C 161/33	Byla C-110/18: 2018 m. vasario 13 d. <i>Tribunal Supremo</i> (Ispanija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>José Manuel Burgos Pérez ir María del Amor Guinea Bueno / Administración General del Estado</i>	30

2018/C 161/34	Byla C-111/18: 2018 m. vasario 13 d. <i>Tribunal Supremo</i> (Ispanija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>Endesa Generación S.A. / Administración General del Estado</i>	30
2018/C 161/35	Byla C-112/18: 2018 m. vasario 13 d. <i>Tribunal Supremo</i> (Ispanija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>Asociación de Productores de Energías Renovables (APPA) / Administración General del Estado</i>	31
2018/C 161/36	Byla C-113/18: 2018 m. vasario 13 d. <i>Tribunal Supremo</i> (Ispanija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>Parc del Segre S.A. ir kt. / Administración General del Estado</i>	32
2018/C 161/37	Byla C-117/18 P: 2018 m. vasario 14 d. <i>PGNiG Supply & Trading GmbH</i> pateiktas apeliacinis skundas dėl 2017 m. gruodžio 14 d. Bendrojo Teismo (pirmoji kolegija) priimtų nutarties byloje T-849/16 <i>PGNiG Supply & Trading GmbH / Europos Komisija</i>	33
2018/C 161/38	Byla C-119/18: 2018 m. vasario 13 d. <i>Audiencia Nacional</i> (Ispanija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>Telefónica Móviles España S.A.U. / Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)</i>	34
2018/C 161/39	Byla C-120/18: 2018 m. vasario 13 d. <i>Audiencia Nacional</i> (Ispanija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>Orange España S.A.U. / Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)</i>	35
2018/C 161/40	Byla C-121/18: 2018 m. vasario 14 d. <i>Audiencia Nacional</i> (Ispanija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>Vodafone España S.A.U. / Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)</i>	36
2018/C 161/41	Byla C-123/18 P: 2018 m. vasario 15 d. <i>HTTS Hanseatic Trade Trust & Shipping GmbH</i> pateiktas apeliacinis skundas dėl 2017 m. gruodžio 13 d. Bendrojo Teismo (trečioji kolegija) priimto sprendimo byloje T-692/15 <i>HTTS Hanseatic Trade Trust & Shipping GmbH / Europos Sąjungos Taryba</i>	37
2018/C 161/42	Byla C-132/18 P: 2018 m. vasario 15 d. Europos Komisijos pateiktas apeliacinis skundas dėl 2017 m. gruodžio 5 d. Bendrojo Teismo (pirmoji kolegija) priimto sprendimo byloje T-728/16 <i>Tuerck / Komisija</i>	38
2018/C 161/43	Byla C-142/18: 2018 m. vasario 23 d. <i>Cour d'appel de Bruxelles</i> (Belgija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>Skype Communications Sàrl / Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT)</i>	39
2018/C 161/44	Byla C-145/18: 2018 m. vasario 23 d. <i>Conseil d'État</i> (Prancūzija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>Regards Photographiques SARL / Ministre de l'Action et des Comptes publics</i>	40
2018/C 161/45	Byla C-149/18: 2018 m. vasario 26 d. <i>Tribunal da Relação de Lisboa</i> (Portugalija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>Agostinho da Silva Martins / Dekra Claims Services Portugal SA</i>	41
2018/C 161/46	Byla C-152/18 P: 2018 m. vasario 23 d. <i>Crédit mutuel Arkéa</i> pateiktas apeliacinis skundas dėl 2017 m. gruodžio 13 d. Bendrojo Teismo (antroji išplėstinė kolegija) priimto sprendimo byloje T-712/15 <i>Crédit mutuel Arkéa / Europos Centrinis Bankas</i>	41
2018/C 161/47	Byla C-153/18 P: 2018 m. vasario 23 d. <i>Crédit mutuel Arkéa</i> pateiktas apeliacinis skundas dėl 2017 m. gruodžio 13 d. Bendrojo Teismo (antroji išplėstinė kolegija) priimto sprendimo byloje T-52/16 <i>Crédit mutuel Arkéa / Europos Centrinis Bankas</i>	42

2018/C 161/48	Byla C-202/18: 2018 m. kovo 16 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Ilmārs Rimšēvičs / Latvijos Respublika</i> . . .	43
2018/C 161/49	Byla C-238/18: 2018 m. balandžio 3 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Europos Centrinis Bankas / Latvijos Respublika</i>	44
Bendrasis Teismas		
2018/C 161/50	Byla T-540/15: 2018 m. kovo 22 d. Bendrojo Teismo sprendimas byloje <i>De Capitani / Parlamentas</i> (Galimybė susipažinti su dokumentais — Reglamentas (EB) Nr. 1049/2001 — Dokumentai, susiję su vykstančia teisėkūros procedūra — Trišalis dialogas — Keturių skilčių lentelės, susijusios su pasiūlymu dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl Europolo ir sprendimų 2009/371/TVR ir 2005/681/TVR panaikinimo — Dalinis atsakymas suteikti galimybę susipažinti su dokumentais — Ieškiny s dėl panaikinimo — Suinteresuotumas pareikšti ieškinį — Priimtinumai — Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies pirmą pastraipą — Išimtis, susijusi su sprendimų priėmimo proceso apsauga — Bendrosios atsakymo suteikti galimybę susipažinti su keturių skilčių lentelėmis, parengtomis vykstant trišaliam dialogui, prezumpcijos nebuvimas)	46
2018/C 161/51	Byla T-242/16: 2018 m. kovo 22 d. Bendrojo Teismo sprendimas byloje <i>Stavytskyi / Taryba</i> (Bendra užsienio ir saugumo politika — Ribojamosios priemonės, taikomos atsižvelgiant į padėtį Ukrainoje — Lėšų išaldymas — Asmenų, subjektų ir įstaigų, kurių lėšos ir ekonominiai ištekliai išaldomi, sąrašas — Ieškovo pavardės palikimas sąrašo — Pareiga motyvuoti — Neteisėtumu grindžiamas prieštaravimas — Proporcingumas — Teisinis pagrindas — Akivaizdi vertinimo klaida)	47
2018/C 161/52	Byla T-442/16: 2018 m. kovo 20 d. Bendrojo Teismo sprendimas byloje <i>Šroubárna Ždánice / Taryba</i> (Prašymas grąžinti antidempingo muitus — Tam tikros Kinijos kilmės arba iš Malaizijos importuojamos geležinės arba plieninės tvirtinimo detalės — Reglamentas (EB) Nr. 91/2009 ir Įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 723/2011 — Nacionalinio teismo kompetencija — Bendrojo Teismo kompetencijos nebuvimas)	47
2018/C 161/53	Byla T-579/16: 2018 m. kovo 22 d. Bendrojo Teismo sprendimas byloje <i>HJ / EMA</i> (Viešoji tarnyba — Laikinieji tarnautojai — Terminuotos sutarties nepratęsimas — KTIS 8 straipsnio pirmą pastraipą — Terminuotos sutarties pakeitimas į neterminuotą sutartį — Akivaizdi vertinimo klaida — Rūpestingumo pareiga — Pareiga motyvuoti — Teisė būti išklaustam — Vertinimo ataskaita — Pareiga motyvuoti — Akivaizdi vertinimo klaida)	48
2018/C 161/54	Byla T-734/16: 2018 m. kovo 20 d. Bendrojo Teismo sprendimas byloje <i>Argyraki / Komisija</i> (Viešoji tarnyba — Pareigūnai — Pensijos — Pensijų draudimo stažo apskaičiavimas — Atsižvelgimas į tarnybos pagalbinio darbuotoju laikotarpį — Sąlygos — Teisinis pagrindas)	49
2018/C 161/55	Byla T-60/17: 2018 m. kovo 22 d. Bendrojo Teismo sprendimas byloje <i>Safe Skies / EUIPO – Travel Sentry (TSA LOCK)</i> (Europos Sąjungos prekių ženklas — Registracijos pripažinimo negaliojančia procedūra — Žodinis Europos Sąjungos prekių ženklas TSA LOCK — Absoliutūs atmetimo pagrindai — Skiriamasis požymis — Apibūdinamojo pobūdžio nebuvimas — Reglamento (EB) Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies b, c ir g punktai (dabar – Reglamento (ES) 2017/1001 7 straipsnio 1 dalies b, c ir g punktai)	50
2018/C 161/56	Byla T-272/17: 2018 m. kovo 20 d. Bendrojo Teismo sprendimas byloje <i>Webgarden / EUIPO (Dating Bracelet)</i> (Europos Sąjungos prekių ženklas — Vaizdinio Europos Sąjungos prekių ženklo „Dating Bracelet“ paraiška — Absoliutūs atmetimo pagrindai — Apibūdinamasis pobūdis — Reglamento (EB) Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies b ir c punktai (dabar – Reglamento (ES) 2017/1001 7 straipsnio 1 dalies b ir c punktai) — Ankstesnė EUIPO praktika — Vienodas požiūris — Teisinis saugumas)	50
2018/C 161/57	Byla T-246/16: 2018 m. kovo 9 d. Bendrojo Teismo nutartis byloje <i>Aurora Group Danmark / EUIPO – Retail Distribution (PANZER)</i> (Europos Sąjungos prekių ženklas — Registracijos pripažinimo negaliojančia procedūra — Prašymo pripažinti registraciją negaliojančia atsiėmimas — Pagrindo priimti sprendimą nebuvimas)	51

2018/C 161/58	Byla T-567/17: 2018 m. kovo 13 d. Bendrojo Teismo nutartis byloje <i>Disney Enterprises / EUIPO – Di Molfetta (DISNEY FROZEN)</i> (Europos Sąjungos prekių ženklas — Protesto procedūra — Registracijos paraiškų atsiėmimas — Pagrindo priimti sprendimą nebuvimas)	51
2018/C 161/59	Byla T-46/18: 2018 m. kovo 8 d. Bendrojo Teismo nutartis byloje <i>Comune di Milano / Taryba</i> (Jurisdikcijos atsisakymas)	52
2018/C 161/60	Byla T-109/18: 2018 m. vasario 22 d. pareikštas ieškinys byloje <i>VI / Komisija</i>	53
2018/C 161/61	Byla T-115/18: 2018 m. vasario 26 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Tomasz Kawałko/Trofeum / EUIPO – Ferrero (KINDERPRAMS)</i>	54
2018/C 161/62	Byla T-129/18: 2018 m. kovo 1 d. pareikštas ieškinys byloje <i>HMV (Brands) / EUIPO – Our Price Records (OUR PRICE)</i>	54
2018/C 161/63	Byla T-140/18: 2018 m. vasario 28 d. pareikštas ieškinys byloje <i>LMP Lichttechnik Vertriebs / EUIPO (LITECRAFT)</i>	55
2018/C 161/64	Byla T-143/18: 2018 m. kovo 1 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Société générale / ECB</i>	56
2018/C 161/65	Byla T-144/18: 2018 m. kovo 1 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Crédit Agricole ir kt. / ECB</i>	57
2018/C 161/66	Byla T-145/18: 2018 m. kovo 1 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Confédération nationale du Crédit mutuel ir kt. / ECB</i>	57
2018/C 161/67	Byla T-146/18: 2018 m. kovo 1 d. pareikštas ieškinys byloje <i>BPCE ir kt. / ECB</i>	58
2018/C 161/68	Byla T-149/18: 2018 m. kovo 1 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Arkéa Direct Bank ir kt. / ECB</i>	58
2018/C 161/69	Byla T-150/18: 2018 m. gegužės 1 d. pareikštas ieškinys byloje <i>BNP Paribas / ECB</i>	59
2018/C 161/70	Byla T-156/18: 2018 m. vasario 26 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Legutko ir Poręba / Parlamentas</i>	59
2018/C 161/71	Byla T-163/18: 2018 m. kovo 8 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Amisi Kumba / Taryba</i>	60
2018/C 161/72	Byla T-164/18: 2018 m. kovo 8 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Kampete / Taryba</i>	61
2018/C 161/73	Byla T-165/18: 2018 m. kovo 8 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Kahimbi Kasagwe / Taryba</i>	61
2018/C 161/74	Byla T-166/18: 2018 m. kovo 8 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Ilunga Luyoyo / Taryba</i>	62
2018/C 161/75	Byla T-167/18: 2018 m. kovo 8 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Kanyama / Taryba</i>	63
2018/C 161/76	Byla T-168/18: 2018 m. kovo 8 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Numbi / Taryba</i>	63
2018/C 161/77	Byla T-169/18: 2018 m. kovo 8 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Kibelisa Ngambasai / Taryba</i>	64
2018/C 161/78	Byla T-170/18: 2018 m. kovo 8 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Kande Mupompa / Taryba</i>	64
2018/C 161/79	Byla T-171/18: 2018 m. kovo 8 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Boshab / Taryba</i>	65
2018/C 161/80	Byla T-172/18: 2018 m. kovo 8 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Akili Mundos / Taryba</i>	65

2018/C 161/81	Byla T-173/18: 2018 m. kovo 8 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Ramazani Shadary / Taryba</i>	66
2018/C 161/82	Byla T-174/18: 2018 m. kovo 8 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Mutondo / Taryba</i>	67
2018/C 161/83	Byla T-175/18: 2018 m. kovo 8 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Ruhorimbere / Taryba</i>	67
2018/C 161/84	Byla T-176/18: 2018 m. kovo 8 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Mende Omalanga / Taryba</i>	68
2018/C 161/85	Byla T-177/18: 2018 m. kovo 8 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Kazembe Musonda / Taryba</i>	68
2018/C 161/86	Byla T-180/18: 2018 m. kovo 12 d. pareikštas ieškinys byloje <i>VJ / EIVT</i>	69
2018/C 161/87	Byla T-181/18: 2018 m. kovo 9 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Multifit Tiernahrungs/ EUIPO (TAKE CARE)</i>	70
2018/C 161/88	Byla T-185/18: 2018 m. kovo 14 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Lucchini / Komisija</i>	70
2018/C 161/89	Byla T-191/18: 2018 m. kovo 16 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Rietze / EUIPO – Volkswagen (Automobiliai)</i>	71
2018/C 161/90	Byla T-192/18: 2018 m. kovo 16 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Rietze / EUIPO (Motorinės transporto priemonės)</i>	72

IV

(Pranešimai)

EUROPOS SAJUNGOS INSTITUCIJŲ, ĮSTAIGŲ IR ORGANŲ PRANEŠIMAI

EUROPOS SAJUNGOS TEISINGUMO TEISMAS

Paskutiniai Europos Sąjungos Teisingumo Teismo Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje skelbiami leidiniai*(2018/C 161/01)***Paskutinis leidinys**

OL C 152, 2018 4 30

Skelbti leidiniai

OL C 142, 2018 4 23

OL C 134, 2018 4 16

OL C 123, 2018 4 9

OL C 112, 2018 3 26

OL C 104, 2018 3 19

OL C 94, 2018 3 12

Šiuos tekstus galite rasti

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

TEISINGUMO TEISMAS

TEISINGUMO TEISMO SPRENDIMAS

2018 m. kovo 13 d.

dėl oficialiųjų švenčių ir Teismo atostogų

(2018/C 161/02)

TEISINGUMO TEISMAS

atsižvelgdamas į Procedūros reglamento 24 straipsnio 2, 4 ir 6 dalis,

kadangi taikant šią nuostatą reikia sudaryti oficialiųjų švenčių sąrašą ir nustatyti Teismo atostogų laikotarpius,

PRIIMA ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Pagal Procedūros reglamento 24 straipsnio 4 ir 6 dalis sudaromas toks oficialiųjų švenčių sąrašas:

- Naujieji metai,
- Velykų pirmadienis,
- gegužės 1 d.,
- Šeštinės,
- Sekminių pirmadienis,
- birželio 23 d.,
- rugpjūčio 15 d.,
- lapkričio 1 d.,
- gruodžio 25 d.,
- gruodžio 26 d.

2 straipsnis

Nuo 2018 m. lapkričio 1 d. iki 2019 m. spalio 31 d. pagal Procedūros reglamento 24 straipsnio 2 ir 6 dalis nustatomi tokie Teismo atostogų laikotarpiai:

- 2018 m. Kalėdos: nuo 2018 m. gruodžio 17 d., pirmadienio, iki 2019 m. sausio 6 d., sekmadienio,
- 2019 m. Velykos: nuo 2019 m. balandžio 15 d., pirmadienio, iki 2019 m. balandžio 28 d., sekmadienio,

— 2019 m. vasara: nuo 2019 m. liepos 16 d., antradienio, iki 2019 m. rugpjūčio 31 d., šeštadienio.

3 straipsnis

Šis sprendimas įsigalioja jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną.

Priimta Liuksemburge, 2018 m. kovo 13 d.

Kancleris

A. CALOT ESCOBAR

Pirmininkas

K. LENAERTS

BENDRASIS TEISMAS

BENDROJO TEISMO SPRENDIMAS

2018 m. kovo 21 d.

dėl Teismo atostogų

(2018/C 161/03)

BENDRASIS TEISMAS

atsižvelgdamas į Procedūros reglamento 41 straipsnio 2 dalį,

PRIIMA ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Nuo 2018 m. rugsėjo 1 d. prasidedančiais teismo veiklos metais pagal Procedūros reglamento 41 straipsnio 2 ir 6 dalis nustatomi tokie Teismo atostogų laikotarpiai:

- 2018 m. Kalėdos: nuo 2018 m. gruodžio 17 d., pirmadienio, iki 2019 m. sausio 6 d., sekmadienio,
- 2019 m. Velykos: nuo 2019 m. balandžio 15 d., pirmadienio, iki 2019 m. balandžio 28 d., sekmadienio,
- 2019 m. vasara: nuo 2019 m. liepos 16 d., antradienio, iki 2019 m. rugpjūčio 31 d., šeštadienio.

2 straipsnis

Šis sprendimas įsigalioja jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną.

Priimta Liuksemburge 2018 m. kovo 21 d.

Kancleris
E. COULON

Pirmininkas
M. JAEGER

V

(Nuomonės)

TEISINĖS PROCEDŪROS

TEISINGUMO TEISMAS

2018 m. kovo 6 d. Teisingumo Teismo (didžioji kolegija) sprendimas byloje (Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Vengrija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą „SEGRO“ Kft. / Vas Megyei Kormányhivatal Sárvári Járási Földhivatala (C-52/16), Günther Horváth / Vas Megyei Kormányhivatal (C-113/16))

(Sujungtos bylos C-52/16 ir C-113/16) ⁽¹⁾

(Prašymai priimti prejudicinį sprendimą — SESV 63 straipsnis — Laisvas kapitalo judėjimas — Žemės ūkio paskirties žemės uzufukto teisės — Nacionalinės teisės aktai, pagal kuriuos ateityje galimybę įgyti šias teises turi tik artimi žemės savininko šeimos nariai ir kuriais panaikinamos anksčiau juridinių asmenų ar fizinių asmenų, kurie negali įrodyti artimo giminystės ryšio su minėtu savininku, įgytos teisės, nenumatant už tai kompensacijos)

(2018/C 161/04)

Proceso kalba: vengrų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovai: „SEGRO“ Kft. (C-52/16), Günther Horváth (C-113/16)

Atsakovės: Vas Megyei Kormányhivatal Sárvári Járási Földhivatala (C-52/16), Vas Megyei Kormányhivatal (C-113/16)

Rezoliucinė dalis

SESV 63 straipsnį reikia aiškinti taip, kad jis draudžia nacionalinės teisės aktus, kaip antai nagrinėjamus pagrindinėse bylose, pagal kuriuos anksčiau suteiktos žemės ūkio paskirties žemės uzufukto teisės, kurių turėtojai nėra artimi šios žemės savininko giminaičiai, baigia galioti ir atitinkamai yra išbraukiamos iš žemės registrų.

⁽¹⁾ OL C 136, 2016 4 18
OL C 211, 2016 6 13.

2018 m. kovo 7 d. Teisingumo Teismo (pirmoji kolegija) sprendimas byloje *SNCF Mobilités, buvusi Société nationale des chemins de fer français (SNCF) / Europos Komisija, Prancūzijos Respublika, Mory SA, likviduojama, Mory Team, likviduojama*

(Byla C-127/16 P) ⁽¹⁾

(Apeliacinis skundas — Valstybės pagalba — Pagalba, kurią Prancūzijos Respublika suteikė Sernam — Pagalba restruktūrizavimui ir kapitalo atkūrimui, garantijos ir Sernam skolos SNCF atsisakymas — Sprendimas, kuriuo pagalba pripažįstama nesuderinama su vidaus rinka ir nurodoma ją susigrąžinti — Turto pardavimas vienu kartu — „Pardavimo“ sąvoka — Turto pardavimo vienu metu objekto ir kainos supainiojimas — Atvira ir skaidri procedūra — Privataus investuotojo kriterijus — Šio principo taikymas turto pardavimui vienu kartu — Kompensacinės priemonės)

(2018/C 161/05)

Proceso kalba: prancūzų

Šalys

Apeliantė: SNCF Mobilités, buvusi Société nationale des chemins de fer français (SNCF), atstovaujama advokatų P. Beurier, O. Billard, G. Fabre ir V. Landes

Kitos proceso šalys: Europos Komisija, atstovaujama B. Stromsky ir T. Maxian Rusche; Prancūzijos Respublika, Mory SA, likviduojama, Mory Team, likviduojama, atstovaujamos advokatų B. Vatieir ir F. Loubières

Rezoliucinė dalis

1. Atmesti apeliacinį skundą.
2. SNCF Mobilités padengia ne tik savo, bet ir Europos Komisijos, Mory SA ir Mory Team patirtas bylinėjimosi išlaidas.

⁽¹⁾ OL C 145, 2016 4 25.

2018 m. kovo 7 d. Teisingumo Teismo (trečioji kolegija) sprendimas byloje (*Amtsgericht Düsseldorf ir Bundesgerichtshof (Vokietija) prašymai priimti prejudicinį sprendimą flihtright GmbH / Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA (C-274/16), Roland Becker / Hainan Airlines Co. Ltd (C-447/16), Mohamed Barkan ir kt. / Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA (C-448/16)*)

(Sujungtos bylos C-274/16, C-447/16 ir C-448/16) ⁽¹⁾

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Laisvės, saugumo ir teisingumo erdvė — Jurisdikcija civilinėse ir komercinėse bylose — Reglamentas (EB) Nr. 44/2001 — 5 straipsnio 1 punktą — Reglamentas (ES) Nr. 1215/2012 — 7 straipsnio 1 punktą — Sąvoka „bylos, kylančios iš sutarčių“ — Paslaugų teikimo sutartis — Jungiamasis skrydis, kurį vykdo skirtingi oro vežėjai — Sąvoka „prievolės įvykdymo vieta“ — Reglamentas (EB) Nr. 261/2004 — Oro keleivių teisė į kompensaciją už atsisakymą vežti ir ilgam laikui atidėtą skrydį — Ieškinys dėl kompensacijos skrydį vykdžiusiam oro vežėjui, kurio nuolatinė buveinė vieta nėra valstybės narės teritorijoje arba su kuriuo keleivių nesieja sutartiniai santykiai)

(2018/C 161/06)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikę teismai

Amtsgericht Düsseldorf, Bundesgerichtshof

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovai: *flightright GmbH* (C-274/16), *Roland Becker* (C-447/16), *Mohamed Barkan*, *Souad Asbai*, *Assia Barkan*, *Zakaria Barkan*, *Nousaiba Barkan* (C-448/16)

Atsakovės: *Air Nostrum*, *Líneas Aéreas del Mediterráneo SA* (C-274/16), *Hainan Airlines Co. Ltd* (C-447/16), *Air Nostrum*, *Líneas Aéreas del Mediterráneo SA* (C-448/16)

Rezoliucinė dalis

1. 2000 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 44/2001 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo 5 straipsnio 1 punkto b papunkčio antrą įtrauką reikia aiškinti taip, kad ji netaikoma trečiojoje valstybėje įsteigtam (nuolat gyvenančiam) atsakovui, kaip antai atsakovei pagrindinėje byloje.
2. Reglamento Nr. 44/2001 5 straipsnio 1 punkto a papunktį reikia aiškinti taip, kad sąvoka „bylos, kylančios iš sutarčių“, kaip ji suprantama pagal šią nuostatą, apima ir oro keleivių ieškinį dėl kompensacijos už ilgam laikui atidėtą jungiamąjį skrydį, pareikštą pagal 2004 m. vasario 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 261/2004, nustatantį bendras kompensavimo ir pagalbos keleiviams taisykles atsisakymo vežti ir skrydžių atšaukimo arba atidėjimo ilgam laikui atveju, panaikinantį Reglamentą (EEB) Nr. 295/91, skrydį vykdžiusiam oro vežėjui, kuris nėra sudaręs sutarties su atitinkamu keleiviu.
3. Reglamento Nr. 44/2001 5 straipsnio 1 punkto b papunkčio antrą įtrauką ir 2012 m. gruodžio 12 d. Tarybos reglamento (ES) Nr. 1215/2012 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo 7 straipsnio 1 punkto b papunkčio antrą įtrauką reikia aiškinti taip, kad jungiamojo skrydžio atveju šio skrydžio „prievolės įvykdymo vieta“ pagal šias nuostatas yra antrąjį skrydį vykdžiusio lėktuvo atvykimo vieta, kai iš dviejų skrydžių sudarytą vežimą vykdo du skirtingi oro vežėjai ir kai ieškinys dėl kompensacijos už ilgam laikui atidėtą šį jungiamąjį skrydį pagal Reglamentą Nr. 261/2004 yra grindžiamas incidentu, įvykusi per pirmąjį iš šių skrydžių, kurį vykdė sutarties su atitinkamais keleiviais nesudaręs oro vežėjas.

⁽¹⁾ OL C 343, 2016 9 19.
OL C 428, 2016 11 21.

2018 m. kovo 6 d. Teisingumo Teismo (didžioji kolegija) sprendimas byloje (*Bundesgerichtshof* (Vokietija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) *Slowakische Republik / Achmea BV*

(Byla C-284/16) ⁽¹⁾

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — 1991 m. Nyderlandų Karalystės ir Čekoslovakijos Federacinės Respublikos sudaryta dvišalė investicijų sutartis, vis dar taikoma tarp Nyderlandų Karalystės ir Slovakijos Respublikos — Nuostata, pagal kurią susitariančiosios šalies investuotojui leidžiama kreiptis į arbitražo teismą kilus ginčui su kita susitariančiąja šalimi — Suderinamumas su SESV 18, 267 ir 344 straipsniais — Sąvoka „teismas“ — Sąjungos teisės autonomija)

(2018/C 161/07)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Bundesgerichtshof

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Slowakische Republik

Atsakovė: Achmea BV

Rezoliucinė dalis

SESV 267 ir 344 straipsnius reikia aiškinti taip, kad jais draudžiama valstybių narių sudarytoje tarptautinėje sutartyje esanti nuostata, kaip antai Nyderlandų Karalystės ir Čekoslovakijos Federacinės Respublikos sudarytos sutarties dėl tarpusavio investicijų skatinimo ir apsaugos 8 straipsnis, pagal kurią vienos iš šių valstybių narių investuotojas, kilus ginčui dėl investicijų kitoje valstybėje narėje, gali iškelti bylą pastarajai valstybei narei arbitražo teisme, kurio jurisdikciją ši valstybė narė privalo pripažinti.

⁽¹⁾ OL C 296, 2016 8 16.

2018 m. kovo 8 d. Teisingumo Teismo (antroji kolegija) sprendimas byloje (Oberlandesgericht Düsseldorf (Vokietija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) DOCERAM GmbH / CeramTec GmbH

(Byla C-395/16) ⁽¹⁾

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Intelektinė ir pramoninė nuosavybė — Reglamentas (EB) Nr. 6/2002 — Bendrijos dizainas — 8 straipsnio 1 dalis — Gaminio išvaizdos savybės, kurias lemia tik jo techninė funkcija — Vertinimo kriterijai — Alternatyvaus dizaino buvimas — Atsižvelgimas į „objektyvaus stebėtojo“ požiūrį)

(2018/C 161/08)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Oberlandesgericht Düsseldorf

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: DOCERAM GmbH

Atsakovė: CeramTec GmbH

Rezoliucinė dalis

1. 2001 m. gruodžio 12 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 6/2002 dėl Bendrijos dizaino 8 straipsnio 1 dalį reikia aiškinti taip, kad siekiant įvertinti, ar gaminio išvaizdos savybes lemia tik jo techninė funkcija, turi būti nustatyta, kad ši funkcija yra vienintelis veiksnys, kuris lemia šias savybes; alternatyvaus dizaino buvimas neturi lemiamos reikšmės šiuo požiūriu.
2. Reglamento Nr. 6/2002 8 straipsnio 1 dalį reikia aiškinti taip, kad siekdamas nustatyti, ar atitinkamas gaminio išvaizdos savybes lemia tik jo techninė funkcija, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą, nacionalinis teismas turi atsižvelgti į visas reikšmingas objektyvias kiekvienos bylos aplinkybes. Šiuo požiūriu nereikia remtis „objektyvaus stebėtojo“ suvokimu.

⁽¹⁾ OL C 419, 2016 11 14.

2018 m. kovo 7 d. Teisingumo Teismo (pirmoji kolegija) sprendimas byloje (Tribunale civile di Trapani (Italija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Giuseppa Santoro / Comune di Valderice, Presidenza del Consiglio dei Ministri

(Byla C-494/16) ⁽¹⁾

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Socialinė politika — Darbas pagal terminuotą darbo sutartį — Su viešojo sektoriaus darbdaviu sudarytos sutartys — Priemonės, kuriomis siekiama nubausti už piktnaudžiavimą paeiliui sudarant terminuotas sutartis — Lygiavertiškumo ir veiksmingumo principai)

(2018/C 161/09)

Proceso kalba: italų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunale civile di Trapani

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Giuseppa Santoro

Atsakovės: Comune di Valderice, Presidenza del Consiglio dei Ministri

Rezoliucinė dalis

1999 m. kovo 18 d. sudaryto Bendrojo susitarimo dėl darbo pagal terminuotas sutartis, esančio 1999 m. birželio 28 d. Tarybos direktyvos 1999/70/EB dėl ETUC, UNICE ir CEEP bendrojo susitarimo dėl darbo pagal terminuotas sutartis priede, 5 punktas turi būti aiškinamas taip, kad jis nedraudžia nacionalinės teisės aktu, kuriais nesiekama už viešojo sektoriaus darbdavio piktnaudžiavimą paeiliui sudarant terminuotas darbo sutartis nubausti, nurodant sumokėti darbuotojui kompensaciją, kuri atlygintų tai, kad terminuoti darbo santykiai nebuvo pakeisti į neterminuotus darbo santykius, tačiau numatomas kompensacijos už 2,5–12 mėnesių laikotarpį, apskaičiuojamos pagal paskutinį minėtam darbuotojui sumokėtą darbo užmokestį, išmokėjimas kartu su galimybe pastarajam gauti visą žalos atlyginimą, jeigu jis, taikydamas prezumpciją, įrodo, kad prarado kitas įsidarbinimo galimybes arba kad, jei būtų dalyvavęs bendrajame konkurse, būtų jį laimėjęs, jeigu tokiu teisės aktu nustatomas veiksmingas ir atgrasantis bausmių taikymo mechanizmas; tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.

⁽¹⁾ OL C 454, 2016 12 5.

2018 m. kovo 7 d. Teisingumo Teismo (pirmoji kolegija) sprendimas byloje (Nejvyšší soud České republiky (Čekijos Respublika) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) E.ON Czech Holding AG / Michael Dědouch, Petr Streitberg, Pavel Suda

(Byla C-560/16) ⁽¹⁾

(„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Reglamentas (EB) Nr. 44/2001 — Jurisdikcija civilinėse ir komercinėse bylose — Išimtinė jurisdikcija — 22 straipsnio 2 punktas — Bendrovės ar juridinio asmens, kurių buveinė yra valstybėje narėje, organų sprendimų galiojimas — Šios valstybės narės teismų išimtinė jurisdikcija — Visuotinio akcinės bendrovės akcininkų susirinkimo sprendimas dėl priverstinio smulkiųjų akcininkų akcijų perleidimo pagrindiniam tos pačios bendrovės akcininkui, nustatantis atlygio, kurį jiems turi sumokėti minėtas akcininkas, dydį — Teismo procesas, kuriuo siekiama įvertinti šio atlygio tinkamumą)

(2018/C 161/10)

Proceso kalba: čekų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Nejvyšší soud České republiky

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: E.ON Czech Holding AG

Atsakovai: Michael Dédouch, Petr Streitberg, Pavel Suda

dalyvaujant: Jihočeská plynárenská, a.s.

Rezoliucinė dalis

2000 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 44/2001 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo 22 straipsnio 2 punktą reikia aiškinti taip, kad ieškiny, pareikštas pagrindinėje byloje, kurio tikslas yra patikrinti atlygio, pagrindinio bendrovės akcininko turimo sumokėti jos smulkiesiems akcininkams privalomo jų akcijų šiam pagrindiniam akcininkui perleidimo atveju, tinkamumą, priskirtinas išimtinai valstybės narės, kurios teritorijoje yra įsteigta ši bendrovė, teismų jurisdikcijai.

⁽¹⁾ OL C 22, 2017 1 23.

2018 m. kovo 6 d. Teisingumo Teismo (didžioji kolegija) sprendimas byloje Europos Komisija / FIH Holding A/S, FIH Erhvervsbank A/S

(Byla C-579/16 P) ⁽¹⁾

(Apeliacinis skundas — Valstybės pagalba — Sąvoka „pagalba“ — Sąvoka „ekonominis pranašumas“ — Rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančio privataus ūkio subjekto principas — Taikomumo ir taikymo sąlygos — Finansų krizė — Paeiliui einančios banko gelbėjimo intervencijos — Vertinant antrą intervenciją atsižvelgimas arba neatsižvelgimas į riziką, kylančią dėl valstybės narės įsipareigojimų vykdant pirmą intervenciją)

(2018/C 161/11)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Apeliantė: Europos Komisija, atstovaujama A. Bouchagiar, L. Flynn ir K. Blanck-Putz

Kitos proceso šalys: FIH Holding A/S, FIH Erhvervsbank A/S, atstovaujamos advokato O. Koktvedgaard

Rezoliucinė dalis

1. Panaikinti 2016 m. rugsėjo 15 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą FIH Holding ir FIH Erhvervsbank / Komisija (T-386/14, EU:T:2016:474).
2. Atmesti Europos Sąjungos Bendrajame Teisme pateikto ieškinio pirmąjį pagrindą.
3. Grąžinti bylą Europos Sąjungos Bendrajam Teismui, kad jis priimtų sprendimą dėl antrojo pagrindo.
4. Atidėti klausimo dėl bylinėjimosi išlaidų nagrinėjimą.

⁽¹⁾ OL C 14, 2017 1 16.

2018 m. kovo 7 d. Teisingumo Teismo (dešimtoji kolegija) sprendimas byloje (Augstākā tiesa (Latvija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) DW/ Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra

(Byla C-651/16) ⁽¹⁾

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Socialinė apsauga — Motinystės išmoka — Išmokos dydžio apskaičiavimas remiantis apdraustojo asmens pajamomis per referencinį 12 mėnesių laikotarpį — Asmuo, kuris tuo laikotarpiu dirbo Europos Sąjungos institucijoje — Nacionalinės teisės aktai, pagal kuriuos nustatyta, kad šis dydis atitinka 70 % vidutinio kompensuojamojo uždarbio — Laisvo darbuotojų judėjimo apribojimas — Lojalus bendradarbiavimo principas)

(2018/C 161/12)

Proceso kalba: latvių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Augstākā tiesa

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: DW

Atsakovė: Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra

Rezoliucinė dalis

SESV 45 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad jis draudžia valstybės narės teisės aktus, kaip antai nagrinėjamus pagrindinėje byloje, pagal kuriuos siekiant nustatyti vidutinį kompensuojamąjį darbo užmokestį, kuriuo remiantis apskaičiuojamas motinystės išmokos dydis, referencinio laikotarpio mėnesiai, per kuriuos atitinkamas asmuo dirbo Sąjungos institucijoje ir nebuvo draustas pagal tos valstybės narės socialinės apsaugos sistemą, prilyginami nedarbo laikotarpiui ir jiems taikomas toje valstybėje narėje nustatytas vidutinis kompensuojamasis darbo užmokestis, dėl to šiam asmeniui skiriama daug mažesnė motinystės išmoka, palyginti su ta, kurią jis būtų galėjęs gauti, jeigu būtų dirbęs tik minėtoje valstybėje narėje.

⁽¹⁾ OL C 86, 2017 3 20.

2018 m. kovo 7 d. Teisingumo Teismo (pirmoji kolegija) sprendimas byloje (Conseil d'État (Prancūzija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Cristal Union, Sucrierie de Toury SA teisių perėmėja / Ministre de l'Économie et des Finances

(Byla C-31/17) ⁽¹⁾

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Direktyva 2003/96/EB — Energetikos produktų ir elektros energijos apmokestinimas — 14 straipsnio 1 dalies a punktas — Energetikos produktai, naudojami elektros energijai gaminti — Pareiga atleisti nuo mokesčio — 15 straipsnio 1 dalies c punktas — Energetikos produktai, naudojami mišriai šilumos ir elektros energijos gamybai — Galimybė atleisti nuo mokesčio ar sumažinti apmokestinimo lygį — Gamtinės dujos, skirtos šilumos ir elektros energijos gamybai kogeneracijos būdu)

(2018/C 161/13)

Proceso kalba: prancūzų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Conseil d'État

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: *Cristal Union, Sucrerie de Toury SA* teisių perėmėja

Atsakovas: *Ministre de l'Économie et des Finances*

Rezoliucinė dalis

2003 m. spalio 27 d. Tarybos direktyvos 2003/96/EB, pakeičiančios Bendrijos energetikos produktų ir elektros energijos mokesčių struktūrą, 14 straipsnio 1 dalies a punktą reikia aiškinti taip, kad šioje nuostatoje numatytas privalomas atleidimas nuo mokesčio taikomas energetikos produktams, naudojamiems elektros energijai gaminti, kai šie produktai naudojami mišriai šios energijos ir šilumos gamybai, kaip tai suprantama pagal šios direktyvos 15 straipsnio 1 dalies c punktą.

(¹) OL C 112, 2017 4 10.

2018 m. kovo 8 d. Teisingumo Teismo (septintoji kolegija) sprendimas byloje (*Tribunal da Relação do Porto* (Portugalija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) *Saey Home & Garden NV/SA / Lusavouga-Máquinas e Acessórios Industriais SA*

(Byla C-64/17) (¹)

(*Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Teismų bendradarbiavimas civilinėse bylose — Jurisdikcija ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose vykdymas — Reglamentas (ES) Nr. 1215/2012 — 25 straipsnis — Jurisdikciją suteikiančios nuostatos buvimas — Žodinis susitarimas be rašytinio patvirtinimo — Nuostata, numatyta sąskaitose faktūrose nurodytose standartinėse pardavimo sąlygose — 7 straipsnio 1 punkto b papunktis — Dviejų skirtingose valstybėse narėse įsteigtų bendrovių sudaryta komercinio platinimo trečios valstybės narės rinkoje sutartis — 7 straipsnio 1 punkto b papunkčio antra įtrauka — Jurisdikciją turinčio teismo nustatymas — Labiausiai tokiai sutarčiai būdingos pareigos vykdymo vieta*)

(2018/C 161/14)

Proceso kalba: portugalų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunal da Relação do Porto

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: *Saey Home & Garden NV/SA*

Atsakovė: *Lusavouga-Máquinas e Acessórios Industriais SA*

Rezoliucinė dalis

1. 2012 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1215/2012 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo 25 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad jurisdikciją suteikianti nuostata, kaip antai nagrinėjama pagrindinėje byloje, įtvirtinta standartinėse pardavimo sąlygose, nurodytose vienos iš sutarties šalių išrašytose sąskaitose faktūrose, neatitinka šios normos reikalavimų, tačiau tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.

2. Reglamento Nr. 1215/2012 7 straipsnio 1 punktą turi būti aiškinamas taip, kad pagal šią nuostatą jurisdikciją nagrinėti ieškinį dėl nuostolių atlyginimo nutraukus komercinio platinimo sutartį, dviejų skirtingose valstybėse narėse įsteigtų ir veikiančių bendrovių sudarytą dėl produktų komercinio platinimo trečios valstybės narės, kurios teritorijoje šios bendrovės neturi jokie filialo ar padalinio, nacionalinėje rinkoje, turi teismas tos valstybės narės, kurios teritorijoje yra pagrindinė paslaugų teikimo vieta, kaip ji apibrėžta sutarties nuostatose, jei tokių nuostatų nėra – kurios teritorijoje yra faktinė šios sutarties vykdymo vieta, o jeigu tuo remiantis jos negalima nustatyti – kurios teritorijoje yra teikėjo gyvenamoji vieta.

⁽¹⁾ OL C 112, 2017 4 10.

2018 m. kovo 7 d. Teisingumo Teismo (dešimtoji kolegija) sprendimas byloje (Curtea de Apel Constanța (Rumunija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) *Întreprinderea Individuală Dobre M. Marius / Ministerul Finanțelor Publice – A.N.A.F. – D.G.R.F.P. Galați – Serviciul Soluționare Contestații, A.N.A.F. – D.G.R.F.P. Galați – A.J.F.P. Constanța – Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Fizice 2 Constanța*

(Byla C-159/17) ⁽¹⁾

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Bendra pridėtinės vertės mokesčio (PVM) sistema — Direktyva 2006/112/EB — PVM mokėtojo registracijos panaikinimas — Pareiga sumokėti PVM, gautą per laikotarpį, kai buvo panaikintas PVM mokėtojo kodas — Teisės į PVM, susijusio su pirkimais per šį laikotarpį, atskaitą nesuteikimas)

(2018/C 161/15)

Proceso kalba: rumunų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Curtea de Apel Constanța

Šalys pagrindinėje byloje

Apeliantė: *Întreprinderea Individuală Dobre M. Marius*

Kitos proceso šalys: *Ministerul Finanțelor Publice – A.N.A.F. – D.G.R.F.P. Galați – Serviciul Soluționare Contestații, A.N.A.F. – D.G.R.F.P. Galați – A.J.F.P. Constanța – Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Fizice 2 Constanța*

Rezoliucinė dalis

2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 167–169, 179 straipsnius, 213 straipsnio 1 dalį, 214 straipsnio 1 dalį ir 273 straipsnį reikia aiškinti taip, kad jais nedraudžiamos nacionalinės teisės nuostatos, kaip nagrinėjamos pagrindinėje byloje, kurios leidžia mokesčių administratoriui nesuteikti apmokestinamajam asmeniui teisės į pridėtinės vertės mokesčio atskaitą, jei nustatyta, kad dėl šio asmens padarytų pažeidimų mokesčių administratorius negali gauti duomenų, būtinų nustatyti, kad esminiai reikalavimai, suteikiantys teisę į pirkimo pridėtinės vertės mokesčio atskaitą, yra įvykdyti arba kad šis asmuo sukčiavo, siekdamas pasinaudoti šia teise, o tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.

⁽¹⁾ OL C 221, 2017 7 10.

2017 m. lapkričio 15 d. Arrigoni SpA pateiktas apeliacinis skundas dėl 2017 m. rugsėjo 22 d. Bendrojo Teismo (septintoji kolegija) priimto sprendimo byloje T-454/16 Arrigoni/ EUIPO – Arrigoni Battista (Arrigoni Valtaleggio)

(Byla C-642/17 P)

(2018/C 161/16)

Proceso kalba: italų

Šalys

Apeliantė: Arrigoni SpA, atstovaujama advokato P. Di Gravio

Kitos proceso šalys: Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba, Arrigoni Battista SpA

2018 m. kovo 22 d. nutartimi Teisingumo Teismas (dešimtoji kolegija) atmetė apeliacinį skundą ir nurodė, kad Arrigoni SpA padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

2018 m. sausio 30 d. Dominique Bilde pateiktas apeliacinis skundas dėl 2017 m. lapkričio 29 d. Bendrojo Teismo (šeštoji kolegija) priimto sprendimo byloje T-633/16 Bilde / Parlamentas

(Byla C-67/18 P)

(2018/C 161/17)

Proceso kalba: prancūzų

Šalys

Apeliantė: Dominique Bilde, atstovaujama advokato G. Sauveur

Kitos proceso šalys: Europos Parlamentas, Europos Sąjungos Taryba

Apeliantės reikalavimai

- Pakeisti skundžiamą sprendimą; taigi:
 - panaikinti 2016 m. birželio 23 d. Europos Parlamento generalinio sekretoriaus sprendimą, kuris buvo įteiktas 2016 m. liepos 6 d., kuriame nurodoma, kad „Dominique Bilde buvo neteisėtai išmokėta 40 320 eurų suma“ ir kuriuo už išmokėtą sumą atsakingam institucijos pareigūnui ir institucijos apskaitos pareigūnui nurodyta šią sumą susigrąžinti;
 - panaikinti visą debetinį dokumentą Nr. 2016-889, kurį 2016 m. birželio 29 d. pasirašė pats Finansų generalinis direktorius;
 - priimti sprendimą dėl atlyginti apeliantės neturtinei žalai, kuri susidarė dėl nepagrįstų kaltinimų, pareikštų prieš pateikiant tyrimo išvadas, dėl jos įvaizdžiui padarytos žalos ir dėl labai didelio jos asmeninio ir politinio gyvenimo sutrikdymo dėl ginčijamo sprendimo, skirtinos sumos;
 - priimti sprendimą dėl apeliantei priteistinos su procedūra susijusių išlaidų sumos;
 - priteisti iš Parlamento visas bylinėjimosi išlaidas.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

1. Pirmasis ieškinio pagrindas grindžiamas aktą priėmusio subjekto kompetencijos nebuvimu
 - Kompetenciją spręsti finansinius klausimus turi Europos Parlamento biuras, o ne generalinis sekretorius.
 - Įgaliojimų nesuteikimas generaliniam sekretoriui
 - Neteisėtumu grindžiamas prieštaravimas dėl Parlamento narių nepriklausomumo garantijos nesilaikymo ir teisės į nešališką sprendimą pažeidimo
2. Antrasis apeliacinio skundo pagrindas grindžiamas principo „*electa una via*“ nepaisymu
 - Parlamento pirmininkas kreipėsi į OLAF ir į Prancūzijos teismą
3. Trečiasis apeliacinio skundo pagrindas grindžiamas teisės į gynybą pažeidimu
 - Parlamento pirmininko padarytas nekaltumo prezumpcijos pažeidimas
 - Parlamento administracija atliko ir teismo, ir šalies funkcijas
 - Parlamento nurodytų kaltinimų pasikeitimas vykstant procedūrai
 - Generalinio sekretoriaus atsisakymas išklaudyti apelianbę
4. Ketvirtasis apeliacinio skundo pagrindas grindžiamas įrodinėjimo pareigos perkėlimu
 - Parlamentas įpareigojo apelianbę įrodyti, kad ji nepadarė jokio pažeidimo, nors jis neturėjo jokios informacijos, kuria remiantis galima būtų faktiškai teigti, kad buvo padarytas pažeidimas
5. Penktasis apeliacinio skundo pagrindas grindžiamas motyvavimo stoka
 - Vienintelis argumentas, kurio remiamasi: organizacijos struktūros paskelbimas, tačiau tai nieko neįrodo
6. Šeštasis apeliacinio skundo pagrindas grindžiamas teisinio saugumo ir teisėtų lūkesčių apsaugos principų nepaisymu
 - Nėra jokios taisyklės, kurioje būtų nurodyti pateiktini dokumentai, taigi, dėl apeliančės Parlamentas sprendė vadovaudamasis visiška diskrecija
7. Septintasis apeliacinio skundo pagrindas grindžiamas Parlamento narių asistentų pilietinių teisių pažeidimu
 - Parlamentas draudžia asistentams vykdyti politinę veiklą
8. Aštuntasis apeliacinio skundo pagrindas grindžiamas diskriminuojamuoju požiūriu, *Fumus persecutionis* ir įgaliojimų viršijimu
 - Prieš apelianbę ši procedūra pradėta dėl Europos Parlamento pirmininko turimų politinių pažiūrų
9. Devintasis apeliacinio skundo pagrindas grindžiamas Parlamento narių nepriklausomumo principo nepaisymu
 - Parlamento nario asistento darbas nėra susijęs tik su teisėkūra
10. Dešimtas apeliacinio skundo pagrindas grindžiamas faktų stoka
 - Parlamentas savo atsakyme tik nurodė, kad apeliančės pateikti dokumentai nieko neįrodo, nors iš jų matyti asistento atliktas darbas

— Parlamentas negali pagrįsti savo reikalavimų

11. Vienuoliktasis apeliacinio skundo pagrindas grindžiamas proporcingumo principo nepaisymu

— Organizacijos struktūra (dėl kurios Parlamento pirmininkas pradėjo procedūrą) buvo paskelbta 2015 m. vasario mėn., o nepagrįstai sumokėtos grąžintinos sumos skaičiuojamos nuo 2014 m. spalio mėn.

2018 m. vasario 2 d. Raad van State (Nyderlandai) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid / A ir kt.

(Byla C-70/18)

(2018/C 161/18)

Proceso kalba: nyderlandų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Raad van State

Šalys pagrindinėje byloje

Apeliantas: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Kitos apeliacinio proceso šalys: A, B, P

Prejudiciniai klausimai

1. a. Ar Sprendimo Nr. 2/76 ⁽¹⁾ 7 straipsnis arba Sprendimo Nr. 1/80 13 straipsnis turėtų būti aiškinami taip, kad šioms nuostatomis neprieštarauja nacionalinės teisės aktai, pagal kuriuos numatytas trečiųjų šalių, įskaitant Turkiją, piliečių biometrinių duomenų bendras tvarkymas ir saugojimas rinkmenoje, kaip tai suprantama pagal 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 281, 1995, [p. 31]) 2 straipsnio a ir b punktus, kadangi šie nacionalinės teisės aktai neviršija to, kas yra būtina, siekiant įgyvendinti reglamentavimu siekiamą teisėtą tikslą užkirsti kelią tapatybės ir dokumentų klastojimui ir juo kovoti?
 - b. Ar svarbu tai, kad biometrinių duomenų saugojimo trukmė susieta su trečiosios šalies, įskaitant Turkiją, piliečių teisėto ir / ar neteisėto gyvenimo šalyje trukme?
2. Ar Sprendimo Nr. 2/76 7 straipsnis ir Sprendimo Nr. 1/80 13 straipsnis turi būti aiškinami taip, kad nacionalinės teisės aktai nereiškia apribojimų, kaip tai suprantama pagal tas nuostatas, jeigu nacionalinių teisės aktų poveikis patekimui į darbo rinką pagal tas nuostatas yra pernelyg neapibrėžtas ir netiesioginis, kad būtų galima daryti prielaidą, kad tokiam patekimui yra kliudoma?
3. a. Jeigu į 2 klausimą būtų atsakyta, kad nacionalinės teisės aktai, kurie suteikia galimybę trečiųjų šalių, įskaitant Turkiją, piliečių biometrinius duomenis iš duomenų banko pateikti tretiesiems asmenims, siekiant užkirsti kelią tiek teroristinei, tiek neteroristinei nusikalstamai veikai, ją atskleisti ir tirti, yra naujas apribojimas, ar Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 52 straipsnio 1 dalis kartu su 7 ir 8 straipsniais turi būti aiškinama taip, kad ji draudžia tokią nacionalinį reglamentavimą?
 - b. Ar svarbu tai, kad tuo metu, kai trečiosios šalies pilietis sulaikomas dėl įtarimo įvykdžius nusikalstamą veiką, jis su savimi turi leidimo gyventi dokumentą, kuriame saugomi jo biimetriniai duomenys?

⁽¹⁾ Europos Ekonominės Bendrijos ir Turkijos asociacijos susitarimu įsteigtos Asociacijos tarybos sprendimas.

2018 m. vasario 5 d. Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 1 de Pamplona (Ispanija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Daniel Ustariz Aróstegui / Departamento de Educación del Gobierno de Navarra

(Byla C-72/18)

(2018/C 161/19)

Proceso kalba: ispanų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 1 de Pamplona

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėjas: Daniel Ustariz Aróstegui

Atsakovas: Departamento de Educación del Gobierno de Navarra

Prejudicinis klausimas

1. Ar 1999 m. birželio 28 d. Tarybos direktyva 1999/70/EB⁽¹⁾ patvirtinto Europos profesinių sąjungų konfederacijos (ETUC), Europos pramonės ir darbdavių konfederacijų sąjungos (UNICE) ir Europos įmonių, kuriose dalyvauja valstybė, centro (CEEP) bendrojo susitarimo dėl darbo pagal terminuotas sutartis 4 punktas turi būti aiškinamas taip, kad pagal jį draudžiamas regiono teisės aktas, kaip antai nagrinėjamas pagrindinėje byloje, kuriame aiškiai nurodyta, kad tam tikras darbo užmokesčio priedas nepripažįstamas ir nemokamas Navaros valdžios institucijų darbuotojams, priskirtiems prie „administracinių sutartininkų“ kategorijos ir dirbantiems pagal terminuotą sutartį, nes šiuo priedu kompensuojamas tik darbuotojų, priskirtų prie „valstybės pareigūnų“ kategorijos ir dirbančių pagal neterminuotą sutartį, paaukštinimas ir profesinės karjeros pažanga?

⁽¹⁾ 1999 m. birželio 28 d. Tarybos direktyva 1999/70/EB dėl Europos profesinių sąjungų konfederacijos (ETUC), Europos pramonės ir darbdavių konfederacijų sąjungos (UNICE) ir Europos įmonių, kuriose dalyvauja valstybė, centro (CEEP) bendrojo susitarimo dėl darbo pagal terminuotas sutartis (OL L 175, p. 43; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 3 t., p. 368).

2018 m. vasario 6 d. Sophie Montel pateiktas apeliacinis skundas dėl 2017 m. lapkričio 29 d. Bendrojo Teismo (šeštoji kolegija) priimto sprendimo byloje T-634/16 Montel / Parlamentas

(Byla C-84/18 P)

(2018/C 161/20)

Proceso kalba: prancūzų

Šalys

Apeliantė: Sophie Montel, atstovaujama advokato G. Sauveur

Kitos proceso šalys: Europos Parlamentas, Europos Sąjungos Taryba

Apeliantės reikalavimai

- Pakeisti skundžiamą sprendimą; taigi:
- panaikinti 2016 m. birželio 24 d. Europos Parlamento generalinio sekretoriaus sprendimą, kuris buvo įteiktas 2016 m. liepos 6 d., kuriame nurodoma, kad „Sophie Montel buvo neteisėtai išmokėta 77 276,42 euro suma“ ir kuriuo už išmokėtą sumą atsakingam institucijos pareigūnui ir institucijos apskaitos pareigūnui nurodyta šią sumą susigrąžinti;
- panaikinti visą debetinį dokumentą Nr. 2016-897, kurį 2016 m. liepos 4 d. pasirašė pats Finansų generalinis direktorius;
- priimti sprendimą dėl atlyginti apeliantės neturtinei žalai, kuri susidarė dėl nepagrįstų kaltinimų, pareikštų prieš pateikiant tyrimo išvadas, dėl jos įvaizdžiui padarytos žalos ir dėl labai didelio jos asmeninio ir politinio gyvenimo sutrikdymo dėl ginčijamo sprendimo, skirtinos sumos;

- priimti sprendimą dėl apeliantei priteistinos su procedūra susijusių išlaidų sumos;
- priteisti iš Parlamento visas bylinėjimosi išlaidas.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

1. Pirmasis ieškinio pagrindas grindžiamas akta priėmusio subjekto kompetencijos nebuvimu
 - Kompetenciją spręsti finansinius klausimus turi Europos Parlamento biuras, o ne generalinis sekretorius.
 - Įgaliojimų nesuteikimas generaliniam sekretoriui
 - Neteisėtumu grindžiamas prieštaravimas dėl Parlamento narių nepriklausomumo garantijos nesilaikymo ir teisės į nešališką sprendimą pažeidimo
2. Antrasis apeliacinio skundo pagrindas grindžiamas principo „*electa una via*“ nepaisymu
 - Parlamento pirmininkas kreipėsi į OLAF ir į Prancūzijos teismą
3. Trečiasis apeliacinio skundo pagrindas grindžiamas teisės į gynybą pažeidimu
 - Parlamento pirmininko padarytas nekaltumo prezumpcijos pažeidimas
 - Parlamento administracija atliko ir teismo, ir šalies funkcijas
 - Parlamento nurodytų kaltinimų pasikeitimas vykstant procedūrai
 - Generalinio sekretoriaus atsisakymas išklausti apeliantę
4. Ketvirtasis apeliacinio skundo pagrindas grindžiamas įrodinėjimo pareigos perkėlimu
 - Parlamentas įpareigojo apeliantę įrodyti, kad ji nepadarė jokio pažeidimo, nors jis neturėjo jokios informacijos, kuria remiantis galima būtų faktiškai teigti, kad buvo padarytas pažeidimas
5. Penktasis apeliacinio skundo pagrindas grindžiamas motyvavimo stoka
 - Vienintelis argumentas, kurio remiamasi: organizacijos struktūros paskelbimas, tačiau tai nieko neįrodo
6. Šeštasis apeliacinio skundo pagrindas grindžiamas teisinio saugumo ir teisėtų lūkesčių apsaugos principų nepaisymu
 - Nėra jokios taisyklės, kurioje būtų nurodyti pateiktini dokumentai, taigi, dėl apeliantės Parlamento sprendė vadovaudamasis visiška diskrecija
7. Septintasis apeliacinio skundo pagrindas grindžiamas Parlamento narių asistentų pilietinių teisių pažeidimu
 - Parlamentas draudžia asistentams vykdyti politinę veiklą
8. Aštuntasis apeliacinio skundo pagrindas grindžiamas diskriminuojamuoju požiūriu, *Fumus persecutionis* ir įgaliojimų viršijimu
 - Prieš apeliantę ši procedūra pradėta dėl Europos Parlamento pirmininko turimų politinių pažiūrų
9. Devintasis apeliacinio skundo pagrindas grindžiamas Parlamento narių nepriklausomumo principo nepaisymu
 - Parlamento nario asistento darbas nėra susijęs tik su teisėkūra

10. Dešimtas apeliacinio skundo pagrindas grindžiamas faktų stoka

- Parlamentas savo atsakyme tik nurodė, kad apeliantės pateikti dokumentai nieko neįrodo, nors iš jų matyti asistento atliktas darbas
- Parlamentas negali pagrįsti savo reikalavimų

11. Vienuoliktasis apeliacinio skundo pagrindas grindžiamas proporcingumo principo nepaisymu

- Organizacijos struktūra (dėl kurios Parlamento pirmininkas pradėjo procedūrą) buvo paskelbta 2015 m. vasario mėn., o nepagrįstai sumokėtos grąžintinos sumos skaičiuojamos nuo 2014 m. rugpjūčio mėn.

2018 m. vasario 7 d. pareikštas ieškinys byloje Europos Komisija / Liuksemburgo Didžioji Hercogystė

(Byla C-86/18)

(2018/C 161/21)

Proceso kalba: prancūzų

Šalys

Ieškovė: Europos Komisija, atstovaujama P. Ondrůšek, F. Thiran, G. von Rintelen

Atsakovė: Liuksemburgo Didžioji Hercogystė

Ieškovės reikalavimai

- Pripažinti, kad ne vėliau kaip iki 2016 m. balandžio 18 d. nepriėmusi 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/23/ES dėl koncesijos sutarčių suteikimo (OL L 94, p. 1) nuostatas įgyvendinančių įstatymų ir kitų teisės aktų arba bet kuriuo atveju apie šias nuostatas nepranešusi Komisijai, Liuksemburgo Didžioji Hercogystė neįvykdė įsipareigojimų pagal šios direktyvos 51 straipsnį;
- Remiantis SESV 260 straipsnio 3 dalimi, už pareigos pranešti apie Direktyvos 2014/23/ES perkėlimo priemones neįvykdymą skirti Liuksemburgo Didžiajai Hercogystei 12 920 EUR dydžio periodinę baudą už kiekvieną dieną skaičiuojant nuo sprendimo šioje byloje paskelbimo;
- Priteisti iš Liuksemburgo Didžiosios Hercogystės bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

1. Pagal Direktyvos 2014/23/ES 51 straipsnį ne vėliau kaip iki 2016 m. balandžio 18 d. valstybės narės turėjo priimti įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos. Kadangi Liuksemburgas nepranešė apie direktyvos perkėlimo priemones, Komisija nusprendė kreiptis į Teisingumo Teismą.
 2. Savo ieškinyje Komisija siūlo Liuksemburgui skirti 12 920 EUR dydžio periodinę baudą. Periodinės baudos dydis apskaičiuotas remiantis pažeidimo sunkumu ir trukme, taip pat atgrasumu baudos poveikiu atsižvelgiant į šios valstybės narės mokumą.
-

2018 m. vasario 7 d. pareikštas ieškinys byloje Europos Komisija / Liuksemburgo Didžioji Hercogystė**(Byla C-87/18)**

(2018/C 161/22)

*Proceso kalba: prancūzų***Šalys***Ieškovė:* Europos Komisija, atstovaujama P. Ondrůšek, F. Thiran, G. von Rintelen*Atsakovė:* Liuksemburgo Didžioji Hercogystė**Ieškovės reikalavimai**

- Pripažinti, kad ne vėliau kaip iki 2016 m. balandžio 18 d. nepriėmusi 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/24/ES dėl viešųjų pirkimų, kuria panaikinama Direktyva 2004/18/EB (OL L 94, p. 65), nuostatas įgyvendinančių įstatymų ir kitų teisės aktų arba bet kuriuo atveju apie šias nuostatas nepranešusi Komisijai, Liuksemburgo Didžioji Hercogystė neįvykdė išsipareigojimų pagal šios direktyvos 90 straipsnio 1 dalį;
- Remiantis SESV 260 straipsnio 3 dalimi, už pareigos pranešti apie Direktyvos 2014/24/ES perkėlimo priemones neįvykdymą skirti Liuksemburgo Didžiajai Hercogystei 11 628 EUR dydžio periodinę baudą už kiekvieną dieną skaičiuojant nuo sprendimo šioje byloje paskelbimo;
- Priteisti iš Liuksemburgo Didžiosios Hercogystės bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

1. Pagal Direktyvos 2014/24/ES 90 straipsnio 1 dalį ne vėliau kaip iki 2016 m. balandžio 18 d. valstybės narės turėjo priimti įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos. Kadangi Liuksemburgas nepranešė apie direktyvos perkėlimo priemones, Komisija nusprendė kreiptis į Teisingumo Teismą.
2. Savo ieškinyje Komisija siūlo Liuksemburgui skirti 11 628 EUR dydžio periodinę baudą. Periodinės baudos dydis apskaičiuotas remiantis pažeidimo sunkumu ir trukme, taip pat atgrasomuoju poveikiu atsižvelgiant į šios valstybės narės mokumą.

2018 m. vasario 7 d. pareikštas ieškinys byloje Europos Komisija / Liuksemburgo Didžioji Hercogystė**(Byla C-88/18)**

(2018/C 161/23)

*Proceso kalba: prancūzų***Šalys***Ieškovė:* Europos Komisija, atstovaujama P. Ondrůšek, F. Thiran, G. von Rintelen*Atsakovė:* Liuksemburgo Didžioji Hercogystė

Ieškovės reikalavimai

- Pripažinti, kad ne vėliau kaip iki 2016 m. balandžio 18 d. nepriėmusi 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/25/ES dėl subjektų, vykdančių veiklą vandens, energetikos, transporto ir pašto paslaugų sektoriuose, vykdomų pirkimų, kuria panaikinama Direktyva 2004/17/EB (OL L 94, p. 243), nuostatas įgyvendinančių įstatymų ir kitų teisės aktų arba bet kuriuo atveju apie šias nuostatas nepranešusi Komisijai, Liuksemburgo Didžioji Hercogystė neįvykdė įsipareigojimų pagal šios direktyvos 106 straipsnio 1 dalį;
- Remiantis SESV 260 straipsnio 3 dalimi, už pareigos pranešti apie Direktyvos 2014/25/ES perkėlimo priemones neįvykdymą skirti Liuksemburgo Didžiajai Hercogystei 11 628 EUR dydžio periodinę baudą už kiekvieną dieną skaičiuojant nuo sprendimo šioje byloje paskelbimo;
- Priteisti iš Liuksemburgo Didžiosios Hercogystės bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

1. Pagal Direktyvos 2014/25/ES 106 straipsnio 1 dalį ne vėliau kaip iki 2016 m. balandžio 18 d. valstybės narės turėjo priimti įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos. Kadangi Liuksemburgas nepranešė apie direktyvos perkėlimo priemones, Komisija nusprendė kreiptis į Teisingumo Teismą.
2. Savo ieškinyje Komisija siūlo Liuksemburgui skirti 11 628 EUR dydžio periodinę baudą. Periodinės baudos dydis apskaičiuotas remiantis pažeidimo sunkumu ir trukme, taip pat atgrasomuoju baudos poveikiu atsižvelgiant į šios valstybės narės mokumą.

2018 m. vasario 9 d. Hoge Raad der Nederlanden (Nyderlandai) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Sociale Verzekeringsbank*, kitos proceso šalys: *F. van den Berg* ir *H. D. Giesen*

(Byla C-95/18)

(2018/C 161/24)

Proceso kalba: nyderlandų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Hoge Raad der Nederlanden

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: *Sociale Verzekeringsbank*

Kitos proceso šalys: *F. van den Berg* ir *H. D. Giesen*

Prejudiciniai klausimai

1. a) Ar SESV 45 ir 48 straipsniai turi būti aiškinami taip, kad tokiais atvejais, kaip nagrinėjami šioje byloje, pagal šias nuostatas draudžiama tokia nacionalinė nuostata, kaip AOW⁽¹⁾ 6a straipsnio b punktas? Ši nuostata reiškia, kad Nyderlandų rezidentas nėra draudžiamas šios gyvenamosios vietos valstybės socialiniu draudimu, jeigu jis dirba kitoje valstybėje narėje ir pagal Reglamento Nr. 1408/71⁽²⁾ 13 straipsnį jam taikomi darbo vietos valstybės socialinės apsaugos teisės aktai. Nagrinėjamiems atvejams būdinga tai, kad pagal darbo vietos valstybės teisės aktus atitinkami asmenys neturi teisės į senatvės pensiją dėl ribotos jų darbo toje valstybėje apimties.

- b) Ar atsakant į 1a klausimą svarbu tai, kad gyvenamosios vietos valstybės, kuri pagal Reglamento Nr. 1408/71 13 straipsnį nėra kompetentinga valstybė, rezidentas neprivalo mokėti šios gyvenamosios vietos valstybės socialinio draudimo įmokų? Laikotarpiams, kai toks rezidentas dirba kitoje valstybėje narėje, pagal Reglamento 1408/71 13 straipsnį jis priklauso tik darbo vietos valstybės socialinės apsaugos sistemai, o tokiu atveju pagal Nyderlandų nacionalinės teisės aktus taip pat nenumatyta pareiga mokėti įmokas.
2. Ar atsakant į 1 klausimą svarbu tai, kad atitinkamiems asmenims buvo galimybė apsidrausti savanoriškuoju draudimu pagal AOW arba paprašyti *Svb* sudaryti bendrą susitarimą, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1408/71 17 straipsnį?
3. Ar pagal Reglamento Nr. 1408/71 13 straipsnį draudžiama, kad tokiam asmeniui, kaip H. D. Giesen sutuoktinė, kuri iki 1989 m. sausio 1 d. remiantis vien nacionalinės teisės aktais buvo apdrausta pagal AOW savo gyvenamosios vietos valstybėje, Nyderlanduose, šio draudimo pagrindu būtų suteikiama teisė į senatvės pensiją, jeigu tai susiję su laikotarpiams, kai pagal minėtą reglamento nuostatą dėl vykdytos darbinės veiklos kitoje valstybėje narėje jai buvo taikomi tos darbo vietos valstybės narės teisės aktai? O gal teisę į pagal AOW skiriamą išmoką reikia laikyti teise gauti išmoką, kuri pagal nacionalinės teisės aktus nepriklauso nuo darbo pagal darbo sutartį arba draudimo sąlygų, kaip tai suprantama pagal Sprendimą *Bosmann* ⁽³⁾, todėl tame sprendime pateikti argumentai gali būti taikomi H. D. Giesen sutuoktinės atveju?

⁽¹⁾ Bendrasis senatvės pensijos įstatymas.

⁽²⁾ 1971 m. birželio 14 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 1408/71 dėl socialinės apsaugos sistemų taikymo pagal darbo sutartį dirbantiems asmenims ir jų šeimos nariams, judantiems Bendrijoje (OL L 149, 1971, p. 2; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 1 t., p. 35).

⁽³⁾ EU:C:2008:290.

2017 m. vasario 9 d. Hoge Raad der Nederlanden pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Sociale Verzekeringsbank (SvB)*, kitas proceso dalyvis: C. E. Franzen

(Byla C-96/18)

(2018/C 161/25)

Proceso kalba: nyderlandų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Hoge Raad der Nederlanden

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: *Sociale Verzekeringsbank (SvB)*

Kitas proceso dalyvis: C. E. Franzen

Prejudiciniai klausimai

1. Ar SESV 45 ir 48 straipsniai turi būti aiškinami taip, kad tokiu atveju, kaip nagrinėjamas šioje byloje, pagal šias nuostatas draudžiama tokia nacionalinė nuostata, kaip AKW ⁽¹⁾ 6a straipsnio b punktas? Ši nuostata reiškia, kad Nyderlandų rezidentas nėra draudžiamas šios gyvenamosios vietos valstybės socialiniu draudimu, jeigu jis dirba kitoje valstybėje narėje ir pagal Reglamento Nr. 1408/71 ⁽²⁾ 13 straipsnį jam taikomi darbo vietos valstybės socialinės apsaugos teisės aktai. Nagrinėjamam atvejui būdinga tai, kad pagal darbo vietos valstybės teisės aktus suinteresuotasis asmuo neturi teisės į vaiko išmoką dėl ribotos jo darbo toje valstybėje apimties.

2. Ar atsakant į 1 klausimą svarbu tai, kad suinteresuotajam asmeniui buvo galimybė paprašyti SvB sudaryti bendrą susitarimą, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1408/71 17 straipsnį?

⁽¹⁾ Įstatymas dėl bendrosios vaiko išmokų sistemos.

⁽²⁾ 1971 m. birželio 14 d. Tarybos Reglamentas (EEB) Nr. 1408/71 dėl socialinės apsaugos sistemų taikymo pagal darbo sutartį dirbantiems asmenims ir jų šeimos nariams, judantiems Bendrijoje (OL L 149, 1971, p. 2; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 1 t., p. 35).

2018 m. vasario 12 d. Tribunal Supremo (Ispanija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Línea Directa Aseguradora S.A. / Segurcaixa Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros*

(Byla C-100/18)

(2018/C 161/26)

Proceso kalba: ispanų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunal Supremo

Šalys pagrindinėje byloje

Kasatorė: *Línea Directa Aseguradora S.A.*

Atsakovė: *Segurcaixa Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros*

Prejudiciniai klausimai

1. Ar aiškinimas, pagal kurį privalomuoju draudimu turi būti apdraudžiama stovinčios transporto priemonės gaisro metu padaryta žala, jei gaisras kilo mechanizmuose, kurių reikia transporto priemonės transporto funkcijai vykdyti, prieštarauja 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/103/EB ⁽¹⁾ dėl motorinių transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės draudimo ir privalomojo tokios atsakomybės draudimo patikrinimo 3 straipsniui?
2. Jeigu atsakymas į pirmiau pateiktą klausimą yra neigiamas, ar aiškinimas, pagal kurį privalomuoju draudimu turi būti apdraudžiama transporto priemonei gaisro metu padaryta žala, jei gaisro negalima susieti su ankstesniu judėjimu, todėl negalima laikyti, kad jis susijęs su kelione, prieštarauja 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/103/EB dėl motorinių transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės draudimo ir privalomojo tokios atsakomybės draudimo patikrinimo 3 straipsniui?
3. Jeigu atsakymas į antrąjį klausimą yra neigiamas, ar aiškinimas, pagal kurį privalomuoju draudimu turi būti apdraudžiama transporto priemonei gaisro metu padaryta žala, jei transporto priemonė stovėjo privačiame uždareme garaže, prieštarauja 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/103/EB dėl motorinių transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės draudimo ir privalomojo tokios atsakomybės draudimo patikrinimo 3 straipsniui?

⁽¹⁾ OL L 263, 2009, p. 11.

2018 m. vasario 13 d. Juzgado Contencioso-Administrativo n° 8 de Madrid (Ispanija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Domingo Sánchez Ruiz / Comunidad de Madrid (Servicio Madrileño de Salud)*

(Byla C-103/18)

(2018/C 161/27)

Proceso kalba: ispanų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Juzgado Contencioso-Administrativo n° 8 de Madrid

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovas: *Domingo Sánchez Ruiz*

Atsakovė: *Comunidad de Madrid (Servicio Madrileño de Salud)*

Prejudiciniai klausimai

1. Ar tokia situacija, kaip aprašoma šiuo atveju (kai viešojo sektoriaus darbdavys nesilaiko teisės aktuose numatytų apribojimų laiko atžvilgiu ir leidžia paeiliui sudaryti kelias laikinojo įdarbinimo sutartis arba išlaiko paskyrimo laikinumą, vietoj laikinųjų pareigų paskirdamas į pagalbines ar į pakaitines), gali būti suprantama kaip piktnaudžiavimas pratęsiant paskyrimą į darbo vietą, ir todėl laikytina situacija, kuri apibūdinta prie Direktyvos 1999/70/EB ⁽¹⁾ pridėto Bendrojo susitarimo 5 punkte?
2. Ar prie Direktyvos 1999/70/EB pridėto Bendrojo susitarimo dėl darbo pagal terminuotas sutartis nuostatos dėl veiksmingumo principo turi būti aiškinamos kaip draudžiančios nacionalinius procedūrinius reikalavimus, pagal kuriuos laikinasis darbuotojas turi imtis aktyvių veiksmų ir ginčyti ar skųsti visus atnaujinamus paskyrimus ar darbo santykių pasibaigimą, nes tik taip jis gali pasinaudoti Sąjungos direktyvos suteikiama apsauga ir reikalauti, kad būtų užtikrintos Europos Sąjungos teisės sistemoje jam įtvirtintos teisės?
3. Atsižvelgiant į tai, kad viešajame sektoriuje ir teikiant svarbiausias paslaugas, poreikis užpildyti laisvas darbo vietas, pakeisti sergančius, atostogaujančius <...> darbuotojus iš esmės yra „nuolatinis“, ir būtina apibrėžti „objektyvios priežasties“ sąvoką, kuria būtų pateisinamas laikinas įdarbinimas:
 - a) Ar Direktyvai 1999/70/EB (5 punkto 1 dalies a punktui) prieštarauja (ir laikytina, kad nėra objektyvios priežasties) situacija, kai su laikinu darbuotoju be pertrūkių paeiliui sudaromos laikinosios sutartys, jis dirba kasdien arba beveik kasdien ištisus metus, nuolat paskiriamas arba įdarbinamas, ir tai stabiliai tęsiasi daugelį metų, ir vis galioja jo įdarbinimo pagrainiai?
 - b) Ar tai turėtų būti suprantama kaip nuolatinis, o ne laikinas poreikis, ir todėl į jį neatsižvelgiama kaip į „objektyviąją priežastį“, įtrauktą į 5 punkto 1 [dalies] a [punktą], grindžiant aprašytomis aplinkybėmis, t. y. tuo, kad esama daugybė paskyrimų ir įdarbinimų, besitęsiančių daugelį metų, ir tuo, kad yra struktūrinis trūkumas, kuris atsispindėtų nagrinėjamo sektoriaus laikinųjų pareigų procentinėje dalyje, [ir (arba)] kad į šiuos poreikius paprastai visą laiką reaguojama paskiriant laikinuosius darbuotojus, ir tai iš esmės tampa svarbiausiąją viešųjų paslaugų plėtojimo dalimi?
 - c) Ar iš esmės siekiant nustatyti, kokia yra leistina didžiausia laikinojo įdarbinimo trukmė, reikia atsižvelgti į teisės aktų nuostatų formuluotę, pagal kurią leidžiama įdarbinti šiuos laikinuosius darbuotojus kilus būtinybei, skubos atvejais arba siekiant įgyvendinti laikinojo, pagalbinių arba išimtinio pobūdžio programas, trumpai tariant, kad egzistuoūt objektyvi priežastis, jų įdarbinimas turi atitikti šias išskirtinumo aplinkybes, ir kai jų nebeatitinka, įdarbinimas nebėra specifinis, laikinas ar susijęs su ypatingomis aplinkybėmis ir laikytinas piktnaudžiavimu[?]
4. Ar Bendrąjį susitarimą, pridėtą prie Direktyvos 1999/70/EB, atitinka tai, kad objektyvia priežastimi laikytinas laikinų statutinių informatikų įdarbinimas ir jų sutarčių pratęsimas paeiliui, kilus būtinybei, skubos atvejais [arba] siekiant įgyvendinti laikinojo, pagalbinių arba išimtinio pobūdžio programas, kai šie viešojo sektoriaus darbuotojai pastoviai ir nuolatos atlieka įprastas nuolatinųjų statutinių darbuotojų funkcijas, o darbdavio administracija nenustato didžiausių šio įdarbinimo trukmės ribų ir nevykdo teisės aktuose nustatytų įpareigojimų įdarbinti į šias darbo vietas nuolatinius darbuotojus, taip pat nenustato jokios lygiavertės priemonės siekiant užkirsti kelią piktnaudžiavimui paeiliui sudarant laikinojo įdarbinimo sutartis ir to išvengti vėliau, ir sudarydama laikinojo darbo sutartis su statutiniais informatikais laikotarpiui, kuris šiuo atveju – 17 metų nepertraukiamos tarnybos?
5. Ar Direktyvos 1999/70/[EB] priede esančio Bendrojo susitarimo dėl darbo pagal terminuotas sutartis nuostatos ir jų aiškinimas, kurį pateikia Europos Sąjungos Teisingumo Teismas (toliau – Teisingumo Teismas), yra suderinami su *Tribunal Supremo* (Aukščiausiasis Teismas) jurisprudencija, nes objektyvioji įdarbinimo priežastis nustatoma atsižvelgiant į įdarbinimo laikotarpį, nepaisant kitų veiksnių, arba laikoma, kad laikinųjų darbuotojų negalima lyginti su nuolatiniais tarnautojais, atsižvelgiant į tai, kad jiems taikoma skirtinga teisinė tvarka, įdarbinimo sistema ar į nuolatinųjų darbuotojų tarnybos pastovumą ir laikinųjų darbuotojų tarnybos laikinumą?

6. Ar nacionaliniam teismui pripažinus SERMAS (Madrido sveikatos priežiūros tarnyba) piktnaudžiavimą reaguojant į nuolatinius ir struktūrinius nuolatinių statutinių darbuotojų teikiamų paslaugų poreikius vieną po kitos sudarant darbo sutartis su laikiniu statutu valstybės tarnautoju, ir vidaus teisės sistemoje nesant jokios veiksmingos priemonės, pagal kurią būtų baudžiama dėl tokio piktnaudžiavimo, ir būtų pašalinamos Sąjungos teisės aktų pažeidimo pasekmės, Direktyvos 1999/70/EB priede esančio Bendrojo susitarimo 5 punktą turi būti aiškinamas kaip nustatantis reikalavimą, kad nacionalinis teismas imtųsi veiksmingų atgrasymo priemonių, užtikrinančių Bendrojo susitarimo veiksmingumą, ir todėl baustų tokį piktnaudžiavimą bei pašalintų šių Sąjungos teisės aktų pažeidimo pasekmes, netaikydamas tam trukdančių vidaus teisės nuostatų?

Jeigu atsakymas būtų teigiamas, ir kaip nustato Teisingumo Teismas 2016 m. rugsėjo 14 d. sprendimo 41 punkte (bylos C-184/15 ir C-197/15) ⁽²⁾:

Ar Direktyvoje 1999/70/EB nustatytus tikslus, kaip priemonė užkirsti kelią piktnaudžiavimui pratęsiant laikinus darbo santykius ir už jį bausti bei pašalinti Europos Sąjungos teisės pažeidimo pasekmes, atitiktų laikinų, pagalbinų, pakaitinių darbo santykių pakeitimas į įstatyme nustatytus ilgalaikius darbo santykius, įdarbinant nuolatinį valstybės tarnautoją arba neterminuotam laikotarpiui, kurio darbas būtų toks pat stabilus kaip panašių nuolatinių statutinių darbuotojų?

7. Ar piktnaudžiavimo vieną po kitos sudarant terminuotas darbo sutartis atveju, pakeitus įstatymo numatytus laikinus darbo santykius neterminuotais arba pastoviais darbo santykiais, turėtų būti suprantama, kad Direktyvos 1999/70/EB ir jos Bendrojo susitarimo tikslai pasiekiami tik jeigu nuo piktnaudžiavimą nukentėjęs laikinasis statutinis darbuotojas, naudojasi tokiomis pačiomis ir lygiomis darbo sąlygomis kaip nuolatiniai darbuotojai (socialinės apsaugos, paaukštinimo pareigose, įdarbinimo į laisvas darbo vietas, profesinio mokymo, papildomų atostogų, administracinio statuso nustatymo, atostogų dėl ligos ir nebuvimo dėl kitų pateisinamų priežasčių, teisės į pensiją ir darbo santykių nutraukimo, taip pat dalyvaujant konkursuose laisvoms darbo vietoms užimti ir paaukštinimui pareigose), atsižvelgiant į pastovumo ir darbo vietos stabilumo principus, naudojantis visomis teisėmis ir pareigomis, lygiaverčiai su nuolatiniais darbuotojais informatikais?

8. Ar pagal Sąjungos teisės nuostatas, šiomis aprašytomis aplinkybėmis, reikalaujama peržiūrėti galutinius teismo sprendimus arba administracinius aktus, kai įvykdomos keturios sąlygos, kurių reikalaujama 2004 m. sausio 13 d. *Kühne & Heitz NV* byloje (C-453/00) ⁽³⁾: 1) Ispanijos nacionalinėje teisėje valstybės institucijos ir teismai turi galimybę peržiūrėti sprendimą, tačiau su nustatytais apribojimais, todėl labai sunku ar net neįmanoma tai įvykdyti; 2) ginčytini nuosprendžiai tapo galutiniai dėl nacionalinio teismo sprendimo, kuris sprendžia paskutinėje arba vienintelėje instancijoje; 3) šio sprendimo pagrindas yra Sąjungos teisės aiškinimas, neatitinkantis Teisingumo Teismo jurisprudencijos, ir buvo patvirtintas prieš tai nepateikus Teisingumo Teismui prašymo priimti prejudicinį sprendimą; ir [4)] suinteresuotoji šalis kreipėsi į administracinę instituciją iš karto, kai tik sužinojo apie minėtą jurisprudenciją?

9. Ar nacionaliniai teismai, kaip Europos teismai, kurie privalo užtikrinti Europos Sąjungos teisės veikimą valstybėse narėse, ir bausti pažeidimo atveju, gali ir privalo reikalauti, kad valstybių narių administracinės institucijos savo atitinkamos kompetencijos srityje imtųsi reikiamų priemonių tam, kad būtų panaikintos vidaus teisės nuostatos, nesuderinamos su Sąjungos teise, su Direktyva 1999/70/EB ir ypač su Bendrojo susitarimu?

⁽¹⁾ 1999 m. birželio 28 d. Tarybos direktyva 1999/70/EB dėl Europos profesinių sąjungų konfederacijos (ETUC), Europos pramonės ir darbdavių konfederacijų sąjungos (UNICE) ir Europos įmonių, kuriose dalyvauja valstybė, centro (CEEP) Bendrojo susitarimo dėl darbo pagal terminuotas sutartis (OL L 175, p. 43; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 3 t., p. 368).

⁽²⁾ 2016 m. rugsėjo 14 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Martínez Andrés ir Castrejana López* (C-184/15 ir C-197/15, EU:C:2016:680).

⁽³⁾ 2004 m. sausio 13 d. Sprendimas *Kühne & Heitz NV* (C-453/00, EU:C:2004:17).

2018 m. vasario 13 d. Tribunal Supremo (Ispanija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Asociación Española de la Industria Eléctrica (UNESA) / Administración General del Estado*

(Byla C-105/18)

(2018/C 161/28)

Proceso kalba: ispanų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunal Supremo

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėja: *Asociación Española de la Industria Eléctrica (UNESA)*

Atsakovė: *Administración General del Estado*

Prejudiciniai klausimai

1. Ar aplinkos apsaugos principas „teršėjas moka“, numatytas SESV 191 straipsnio 2 dalyje, ir 2000 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/60/EB ⁽¹⁾ 9 straipsnio 1 dalis, kuria nustatomas sąnaudų, patirtų teikiant vandens paslaugas, susigrąžinimo principas, taip pat atitinkamas vandens naudojimo sričių ekonominis subalansavimas, turi būti aiškinami taip, kad jais draudžiama nustatyti mokestį už vidaus vandenų naudojimą energijai gaminti, kaip nagrinėjamas pagrindinėje byloje, kuriuo neskatinama tausiai naudoti vandenį, nenustatomi viešųjų vandens išteklių išsaugojimo ir apsaugos mechanizmai ir kurio dydis visiškai nesujęs su galima žala viešiesiems vandens ištekliams ir visas dėmesys skiriamas tik tam, kiek pajamų gali gauti gamintojai?
2. Ar toks mokestis, kaip pagrindinėje byloje nagrinėjamas mokestis už vandens išteklių naudojimą, taikomas tik hidroenergijos gamintojams, vykdančioms veiklą keliuose autonominėse srityse esančiuose upių baseinuose, bet ne gamintojams, turintiems koncesijas vienoje autonominėje srityje esančiuose upių baseinuose, ir gamintojams, naudojančioms hidroenergijos technologiją, bet ne kitas technologijas naudojančioms energijos gamintojams, yra suderinamas su 2009 m. liepos 13 d. Direktyvos 2009/72/EB ⁽²⁾ dėl elektros energijos vidaus rinkos bendrųjų taisyklių 3 straipsnio 1 dalyje nustatyto įmonių nediskriminavimo principu?
3. Ar SESV 107 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad mokestis už vandens išteklių naudojimą, kaip nagrinėjamas pagrindinėje byloje, taikomas hidroenergijos gamintojų, vykdančių veiklą keliuose autonominėse srityse esančiuose upių baseinuose, nenaudai, yra draudžiama valstybės pagalba, nes taip diegiama asimetriška mokesčių sistema tos pačios technologijos atžvilgiu, priklausomai nuo to, kur yra elektrinė, ir mokestis netaikomas energijos gamintojams, naudojančioms kitus šaltinius?

⁽¹⁾ 2000 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/60/EB, nustatanti Bendrijos veiksmų vandens politikos srityje pagrindus (OL L 327, 2000, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 5 t., p. 275).

⁽²⁾ 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/72/EB dėl elektros energijos vidaus rinkos bendrųjų taisyklių, panaikinanti Direktyvą 2003/54/EB (OL L 211, 2009, p. 55).

2018 m. vasario 13 d. Tribunal Supremo (Ispanija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Energía de Galicia (Engasa) S.A. / Administración General del Estado*

(Byla C-106/18)

(2018/C 161/29)

Proceso kalba: ispanų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunal Supremo

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėja: *Energía de Galicia (Engasa) S.A.*

Atsakovė: *Administración General del Estado*

Prejudiciniai klausimai

1. Ar aplinkos apsaugos principas „teršėjas moka“, numatytas SESV 191 straipsnio 2 dalyje, ir 2000 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/60/EB⁽¹⁾ 9 straipsnio 1 dalis, kuria nustatomas sąnaudų, patirtų teikiant vandens paslaugas, susigrąžinimo principas, taip pat atitinkamas vandens naudojimo sričių ekonominis subalansavimas, turi būti aiškinami taip, kad jais draudžiama nustatyti mokestį už vidaus vandenų naudojimą energijai gaminti, kaip nagrinėjamas pagrindinėje byloje, kuriuo neskatinama taisyti naudoti vandenį, nenustatomi viešųjų vandens išteklių išsaugojimo ir apsaugos mechanizmai ir kurio dydis visiškai nesusijęs su galima žala viešiesiems vandens ištekliams ir visas dėmesys skiriamas tik tam, kiek pajamų gali gauti gamintojai?
2. Ar toks mokestis, kaip pagrindinėje byloje nagrinėjamas mokestis už vandens išteklių naudojimą, taikomas tik hidroenergijos gamintojams, vykdančioms veiklą keliose autonominėse srityse esančiuose upių baseinuose, bet ne gamintojams, turintiems koncesijas vienoje autonominėje srityje esančiuose upių baseinuose, ir gamintojams, naudojančioms hidroenergijos technologiją, bet ne kitas technologijas naudojančioms energijos gamintojams, yra suderinamas su 2009 m. liepos 13 d. Direktyvos 2009/72/EB⁽²⁾ dėl elektros energijos vidaus rinkos bendrųjų taisyklių 3 straipsnio 1 dalyje nustatyto įmonių nediskriminavimo principu?
3. Ar SESV 107 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad mokestis už vandens išteklių naudojimą, kaip nagrinėjamas pagrindinėje byloje, taikomas hidroenergijos gamintojų, vykdančių veiklą keliose autonominėse srityse esančiuose upių baseinuose, nenaudai, yra draudžiama valstybės pagalba, nes taip diegiama asimetriška mokesčių sistema tos pačios technologijos atžvilgiu, priklausomai nuo to, kur yra elektrinė, ir mokestis netaikomas energijos gamintojams, naudojančioms kitus šaltinius?

⁽¹⁾ 2000 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/60/EB, nustatanti Bendrijos veiksmų vandens politikos srityje pagrindus (OL L 327, 2000, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 5 t., p. 275).

⁽²⁾ 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/72/EB dėl elektros energijos vidaus rinkos bendrųjų taisyklių, panaikinanti Direktyvą 2003/54/EB (OL L 211, 2009, p. 55).

2018 m. vasario 13 d. Tribunal Supremo (Ispanija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Duerocanto S.L. / Administración General del Estado*

(Byla C-107/18)

(2018/C 161/30)

Proceso kalba: ispanų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunal Supremo

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėja: *Duerocanto S.L.*

Atsakovė: *Administración General del Estado*

Prejudiciniai klausimai

1. Ar aplinkos apsaugos principas „teršėjas moka“, numatytas SESV 191 straipsnio 2 dalyje, ir 2000 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/60/EB⁽¹⁾ 9 straipsnio 1 dalis, kuria nustatomas sąnaudų, patirtų teikiant vandens paslaugas, susigrąžinimo principas, taip pat atitinkamas vandens naudojimo sričių ekonominis subalansavimas, turi būti aiškinami taip, kad jais draudžiama nustatyti mokestį už vidaus vandenų naudojimą energijai gaminti, kaip nagrinėjamas pagrindinėje byloje, kuriuo neskatinama taisyti naudoti vandenį, nenustatomi viešųjų vandens išteklių išsaugojimo ir apsaugos mechanizmai ir kurio dydis visiškai nesusijęs su galima žala viešiesiems vandens ištekliams ir visas dėmesys skiriamas tik tam, kiek pajamų gali gauti gamintojai?

2. Ar toks mokestis, kaip pagrindinėje byloje nagrinėjamas mokestis už vandens išteklių naudojimą, taikomas tik hidroenergijos gamintojams, vykdančioms veiklą keliuose autonominėse srityse esančiuose upių baseinuose, bet ne gamintojams, turintiems koncesijas vienoje autonominėje srityje esančiuose upių baseinuose, ir gamintojams, naudojančioms hidroenergijos technologiją, bet ne kitas technologijas naudojančioms energijos gamintojams, yra suderinamas su 2009 m. liepos 13 d. Direktyvos 2009/72/EB ⁽¹⁾ dėl elektros energijos vidaus rinkos bendrųjų taisyklių 3 straipsnio 1 dalyje nustatyto įmonių nediskriminavimo principu?
3. Ar SESV 107 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad mokestis už vandens išteklių naudojimą, kaip nagrinėjamas pagrindinėje byloje, taikomas hidroenergijos gamintojų, vykdančių veiklą keliuose autonominėse srityse esančiuose upių baseinuose, nenaudai, yra draudžiama valstybės pagalba, nes taip diegiama asimetriška mokesčių sistema tos pačios technologijos atžvilgiu, priklausomai nuo to, kur yra elektrinė, ir mokestis netaikomas energijos gamintojams, naudojančioms kitus šaltinius?

⁽¹⁾ 2000 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/60/EB, nustatanti Bendrijos veiksmų vandens politikos srityje pagrindus (OL L 327, 2000, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 5 t., p. 275).

⁽²⁾ 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/72/EB dėl elektros energijos vidaus rinkos bendrųjų taisyklių, panaikinanti Direktyvą 2003/54/EB (OL L 211, 2009, p. 55).

**2018 m. vasario 13 d. Tribunal Supremo (Ispanija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą
byloje Corporación Acciona Hidráulica (Acciona) S.L.U. / Administración General del Estado**

(Byla C-108/18)

(2018/C 161/31)

Proceso kalba: ispanų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunal Supremo

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėja: Corporación Acciona Hidráulica (Acciona) S.L.U.

Atsakovė: Administración General del Estado

Prejudiciniai klausimai

1. Ar aplinkos apsaugos principas „teršėjas moka“, numatytas SESV 191 straipsnio 2 dalyje, ir 2000 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/60/EB ⁽¹⁾ 9 straipsnio 1 dalis, kuria nustatomas sąnaudų, patirtų teikiant vandens paslaugas, susigrąžinimo principas, taip pat atitinkamas vandens naudojimo sričių ekonominis subalansavimas, turi būti aiškinami taip, kad jais draudžiama nustatyti mokestį už vidaus vandenų naudojimą energijai gaminti, kaip nagrinėjamas pagrindinėje byloje, kuriuo neskatinama taisykliai naudoti vandenį, nenustatomi viešųjų vandens išteklių išsaugojimo ir apsaugos mechanizmai ir kurio dydis visiškai nesusijęs su galima žala viešiesiems vandens ištekliams ir visas dėmesys skiriamas tik tam, kiek pajamų gali gauti gamintojai?
2. Ar toks mokestis, kaip pagrindinėje byloje nagrinėjamas mokestis už vandens išteklių naudojimą, taikomas tik hidroenergijos gamintojams, vykdančioms veiklą keliuose autonominėse srityse esančiuose upių baseinuose, bet ne gamintojams, turintiems koncesijas vienoje autonominėje srityje esančiuose upių baseinuose, ir gamintojams, naudojančioms hidroenergijos technologiją, bet ne kitas technologijas naudojančioms energijos gamintojams, yra suderinamas su 2009 m. liepos 13 d. Direktyvos 2009/72/EB ⁽²⁾ dėl elektros energijos vidaus rinkos bendrųjų taisyklių 3 straipsnio 1 dalyje nustatyto įmonių nediskriminavimo principu?

3. Ar SESV 107 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad mokestis už vandens išteklių naudojimą, kaip nagrinėjamas pagrindinėje byloje, taikomas hidroenergijos gamintojų, vykdančių veiklą keliuose autonominėse srityse esančiuose upių baseinuose, nenaudai, yra draudžiama valstybės pagalba, nes taip diegiama asimetriška mokesčių sistema tos pačios technologijos atžvilgiu, priklausomai nuo to, kur yra elektrinė, ir mokestis netaikomas energijos gamintojams, naudojantiems kitus šaltinius?

⁽¹⁾ 2000 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/60/EB, nustatanti Bendrijos veiksmų vandens politikos srityje pagrindus (OL L 327, 2000, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 5 t., p. 275).

⁽²⁾ 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/72/EB dėl elektros energijos vidaus rinkos bendrųjų taisyklių, panaikinanti Direktyvą 2003/54/EB (OL L 211, 2009, p. 55).

2018 m. vasario 13 d. Tribunal Supremo (Ispanija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Associació de Productors i Usuaris d'Energia Elèctrica / Administración General del Estado*

(Byla C-109/18)

(2018/C 161/32)

Proceso kalba: ispanų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunal Supremo

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėja: Associació de Productors i Usuaris d'Energia Elèctrica

Atsakovė: Administración General del Estado

Prejudiciniai klausimai

1. Ar 2000 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/60/EB ⁽¹⁾ 9 straipsnio 1 dalis, kuria nustatomas sąnaudų, patirtų teikiant vandens paslaugas, susigrąžinimo principas, taip pat atitinkamas vandens naudojimo sričių ekonominis subalansavimas, turi būti aiškinama taip, kad ja draudžiama nustatyti mokestį už vidaus vandenų naudojimą energijai gaminti, kaip nagrinėjamas pagrindinėje byloje, kuriuo neskatinama tausiai naudoti vandenį, nenustatomi viešųjų vandens išteklių išsaugojimo ir apsaugos mechanizmai ir kurio dydis visiškai nesujęs su galima žala viešiesiems vandens ištekliams ir visas dėmesys skiriamas tik tam, kiek pajamų gali gauti gamintojai?
2. Ar toks mokestis, kaip pagrindinėje byloje nagrinėjamas mokestis už vandens išteklių naudojimą, taikomas tik hidroenergijos gamintojams, vykdančiams veiklą keliuose autonominėse srityse esančiuose upių baseinuose, bet ne gamintojams, turintiems koncesijas vienoje autonominėje srityje esančiuose upių baseinuose, ir gamintojams, naudojantiems hidroenergijos technologiją, bet ne kitas technologijas naudojantiems energijos gamintojams, yra suderinamas su 2009 m. liepos 13 d. Direktyvos 2009/72/EB ⁽²⁾ dėl elektros energijos vidaus rinkos bendrųjų taisyklių 3 straipsnio 1 dalyje nustatytu įmonių nediskriminavimo principu?
3. Ar SESV 107 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad tai, jog mokestis už vandens išteklių naudojimą netaikomas hidroenergijos gamybai, vykdomai vienoje autonominėje srityje esančiuose upių baseinuose, taip pat kitam vandens išteklių naudojimui (kuris lemia išekvojimą), ir taikomas tik naudojimui elektros energijai gaminti, yra draudžiama valstybės pagalba?

⁽¹⁾ 2000 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/60/EB, nustatanti Bendrijos veiksmų vandens politikos srityje pagrindus (OL L 327, 2000, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 5 t., p. 275).

⁽²⁾ 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/72/EB dėl elektros energijos vidaus rinkos bendrųjų taisyklių, panaikinanti Direktyvą 2003/54/EB (OL L 211, 2009, p. 55).

2018 m. vasario 13 d. Tribunal Supremo (Ispanija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje José Manuel Burgos Pérez ir María del Amor Guinea Bueno / Administración General del Estado

(Byla C-110/18)

(2018/C 161/33)

Proceso kalba: ispanų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunal Supremo

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėjai: José Manuel Burgos Pérez ir María del Amor Guinea Bueno

Atsakovė: Administración General del Estado

Prejudiciniai klausimai

1. Ar aplinkos apsaugos principas „teršėjas moka“, numatytas SESV 191 straipsnio 2 dalyje, ir 2000 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/60/EB ⁽¹⁾ 9 straipsnio 1 dalis, kuria nustatomas sąnaudų, patirtų teikiant vandens paslaugas, susigrąžinimo principas, taip pat atitinkamas vandens naudojimo sričių ekonominis subalansavimas, turi būti aiškinami taip, kad jais draudžiama nustatyti mokestį už vidaus vandenų naudojimą energijai gaminti, kaip nagrinėjamas pagrindinėje byloje, kuriuo neskatinama tausiai naudoti vandenį, nenustatomi viešųjų vandens išteklių išsaugojimo ir apsaugos mechanizmai ir kurio dydis visiškai nesusijęs su galima žala viešiesiems vandens ištekliams ir visas dėmesys skiriamas tik tam, kiek pajamų gali gauti gamintojai?
2. Ar toks mokestis, kaip pagrindinėje byloje nagrinėjamas mokestis už vandens išteklių naudojimą, taikomas tik hidroenergijos gamintojams, vykdančioms veiklą keliuose autonominėse srityse esančiuose upių baseinuose, bet ne gamintojams, turintiems koncesijas vienoje autonominėje srityje esančiuose upių baseinuose, ir gamintojams, naudojančioms hidroenergijos technologiją, bet ne kitas technologijas naudojančioms energijos gamintojams, yra suderinamas su 2009 m. liepos 13 d. Direktyvos 2009/72/EB ⁽²⁾ dėl elektros energijos vidaus rinkos bendrųjų taisyklių 3 straipsnio 1 dalyje nustatytu įmonių nediskriminavimo principu?
3. Ar SESV 107 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad mokestis už vandens išteklių naudojimą, kaip nagrinėjamas pagrindinėje byloje, taikomas hidroenergijos gamintojų, vykdančių veiklą keliuose autonominėse srityse esančiuose upių baseinuose, nenaudai, yra draudžiama valstybės pagalba, nes taip diegiama asimetriška mokesčių sistema tos pačios technologijos atžvilgiu, priklausomai nuo to, kur yra elektrinė, ir mokestis netaikomas energijos gamintojams, naudojančioms kitus šaltinius?

⁽¹⁾ 2000 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/60/EB, nustatanti Bendrijos veiksmų vandens politikos srityje pagrindus (OL L 327, 2000, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 5 t., p. 275).

⁽²⁾ 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/72/EB dėl elektros energijos vidaus rinkos bendrųjų taisyklių, panaikinanti Direktyvą 2003/54/EB (OL L 211, 2009, p. 55).

2018 m. vasario 13 d. Tribunal Supremo (Ispanija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Endesa Generación S.A. / Administración General del Estado

(Byla C-111/18)

(2018/C 161/34)

Proceso kalba: ispanų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunal Supremo

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėja: *Endesa Generación S.A.*

Atsakovė: *Administración General del Estado*

Prejudiciniai klausimai

1. Ar aplinkos apsaugos principas „teršėjas moka“, numatytas SESV 191 straipsnio 2 dalyje, ir 2000 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/60/EB ⁽¹⁾ 9 straipsnio 1 dalis, kuria nustatomas sąnaudų, patirtų teikiant vandens paslaugas, susigrąžinimo principas, taip pat atitinkamas vandens naudojimo sričių ekonominis subalansavimas, turi būti aiškinami taip, kad jais draudžiama nustatyti mokestį už vidaus vandenų naudojimą energijai gaminti, kaip nagrinėjamas pagrindinėje byloje, kuriuo neskatinama taisyti naudoti vandenį, nenustatomi viešųjų vandens išteklių išsaugojimo ir apsaugos mechanizmai ir kurio dydis visiškai nesusijęs su galima žala viešiesiems vandens ištekliams ir visas dėmesys skiriamas tik tam, kiek pajamų gali gauti gamintojai?
2. Ar toks mokestis, kaip pagrindinėje byloje nagrinėjamas mokestis už vandens išteklių naudojimą, taikomas tik hidroenergijos gamintojams, vykdančioms veiklą keliose autonominėse srityse esančiuose upių baseinuose, bet ne gamintojams, turintiems koncesijas vienoje autonominėje srityje esančiuose upių baseinuose, ir gamintojams, naudojančioms hidroenergijos technologiją, bet ne kitas technologijas naudojančioms energijos gamintojams, yra suderinamas su 2009 m. liepos 13 d. Direktyvos 2009/72/EB ⁽²⁾ dėl elektros energijos vidaus rinkos bendrųjų taisyklių 3 straipsnio 1 dalyje nustatyto įmonių nediskriminavimo principu?
3. Ar SESV 107 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad mokestis už vandens išteklių naudojimą, kaip nagrinėjamas pagrindinėje byloje, taikomas hidroenergijos gamintojų, vykdančių veiklą keliose autonominėse srityse esančiuose upių baseinuose, nenaudai, yra draudžiama valstybės pagalba, nes taip diegiama asimetriška mokesčių sistema tos pačios technologijos atžvilgiu, priklausomai nuo to, kur yra elektrinė, ir mokestis netaikomas energijos gamintojams, naudojančioms kitus šaltinius?

⁽¹⁾ 2000 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/60/EB, nustatanti Bendrijos veiksmų vandens politikos srityje pagrindus (OL L 327, 2000, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 5 t., p. 275).

⁽²⁾ 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/72/EB dėl elektros energijos vidaus rinkos bendrųjų taisyklių, panaikinanti Direktyvą 2003/54/EB (OL L 211, 2009, p. 55).

2018 m. vasario 13 d. Tribunal Supremo (Ispanija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Asociación de Productores de Energías Renovables (APPA) / Administración General del Estado*

(Byla C-112/18)

(2018/C 161/35)

Proceso kalba: ispanų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunal Supremo

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėja: *Asociación de Productores de Energías Renovables (APPA)*

Atsakovė: *Administración General del Estado*

Prejudiciniai klausimai

1. Ar aplinkos apsaugos principas „teršėjas moka“, numatytas SESV 191 straipsnio 2 dalyje, ir 2000 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/60/EB ⁽¹⁾ 9 straipsnio 1 dalis, kuria nustatomas sąnaudų, patirtų teikiant vandens paslaugas, susigrąžinimo principas, taip pat atitinkamas vandens naudojimo sričių ekonominis subalansavimas, turi būti aiškinami taip, kad jais draudžiama nustatyti mokestį už vidaus vandenų naudojimą energijai gaminti, kaip nagrinėjamas pagrindinėje byloje, kuriuo neskatinama taisyti naudoti vandenį, nenustatomi viešųjų vandens išteklių išsaugojimo ir apsaugos mechanizmai ir kurio dydis visiškai nesusijęs su galima žala viešiesiems vandens ištekliams ir visas dėmesys skiriamas tik tam, kiek pajamų gali gauti gamintojai?

2. Ar toks mokestis, kaip pagrindinėje byloje nagrinėjamas mokestis už vandens išteklių naudojimą, taikomas tik hidroenergijos gamintojams, vykdančioms veiklą keliose autonominėse srityse esančiuose upių baseinuose, bet ne gamintojams, turintiems koncesijas vienoje autonominėje srityje esančiuose upių baseinuose, ir gamintojams, naudojančioms hidroenergijos technologiją, bet ne kitas technologijas naudojančioms energijos gamintojams, yra suderinamas su 2009 m. liepos 13 d. Direktyvos 2009/72/EB ⁽¹⁾ dėl elektros energijos vidaus rinkos bendrųjų taisyklių 3 straipsnio 1 dalyje nustatytu įmonių nediskriminavimo principu?
3. Ar SESV 107 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad mokestis už vandens išteklių naudojimą, kaip nagrinėjamas pagrindinėje byloje, taikomas hidroenergijos gamintojų, vykdančių veiklą keliose autonominėse srityse esančiuose upių baseinuose, nenaudai, yra draudžiama valstybės pagalba, nes taip diegiama asimetriška mokesčių sistema tos pačios technologijos atžvilgiu, priklausomai nuo to, kur yra elektrinė, ir mokestis netaikomas energijos gamintojams, naudojančioms kitus šaltinius?

⁽¹⁾ 2000 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/60/EB, nustatanti Bendrijos veiksmų vandens politikos srityje pagrindus (OL L 327, 2000, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 5 t., p. 275).

⁽²⁾ 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/72/EB dėl elektros energijos vidaus rinkos bendrųjų taisyklių, panaikinanti Direktyvą 2003/54/EB (OL L 211, 2009, p. 55).

2018 m. vasario 13 d. Tribunal Supremo (Ispanija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Parc del Segre S.A. ir kt. / Administración General del Estado*

(Byla C-113/18)

(2018/C 161/36)

Proceso kalba: ispanų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunal Supremo

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėjai: Parc del Segre S.A., Electra Irache S.L., Genhidro Generación Hidroeléctrica S.L., Hicenor, S.L., Hidroeléctrica Carrascosa, S.L., Hidroeléctrica del Carrión, S.L., Hidroeléctrica del Pisuerga, S.L., Hidroeléctrica Santa Marta, S.L., Hyanor, S.L. ir Promotora del Rec dels Quatre Pobles, S.A.

Atsakovė: Administración General del Estado

Prejudiciniai klausimai

1. Ar aplinkos apsaugos principas „teršėjas moka“, numatytas SESV 191 straipsnio 2 dalyje, ir 2000 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/60/EB ⁽¹⁾ 9 straipsnio 1 dalis, kuria nustatomas sąnaudų, patirtų teikiant vandens paslaugas, susigrąžinimo principas, taip pat atitinkamas vandens naudojimo sričių ekonominis subalansavimas, turi būti aiškinami taip, kad jais draudžiama nustatyti mokestį už vidaus vandenų naudojimą energijai gaminti, kaip nagrinėjamas pagrindinėje byloje, kuriuo neskatinama tausiai naudoti vandenį, nenustatomi viešųjų vandens išteklių išsaugojimo ir apsaugos mechanizmai ir kurio dydis visiškai nesusižęs su galima žala viešiesiems vandens ištekliams ir visas dėmesys skiriamas tik tam, kiek pajamų gali gauti gamintojai?
2. Ar toks mokestis, kaip pagrindinėje byloje nagrinėjamas mokestis už vandens išteklių naudojimą, taikomas tik hidroenergijos gamintojams, vykdančioms veiklą keliose autonominėse srityse esančiuose upių baseinuose, bet ne gamintojams, turintiems koncesijas vienoje autonominėje srityje esančiuose upių baseinuose, ir gamintojams, naudojančioms hidroenergijos technologiją, bet ne kitas technologijas naudojančioms energijos gamintojams, yra suderinamas su 2009 m. liepos 13 d. Direktyvos 2009/72/EB ⁽²⁾ dėl elektros energijos vidaus rinkos bendrųjų taisyklių 3 straipsnio 1 dalyje nustatytu įmonių nediskriminavimo principu?

3. Ar SESV 107 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad mokesčiai už vandens išteklių naudojimą, kaip nagrinėjamas pagrindinėje byloje, taikomas hidroenergijos gamintojų, vykdančių veiklą keliose autonominėse srityse esančiuose upių baseinuose, nenaudai, yra draudžiama valstybės pagalba, nes taip diegiama asimetriška mokesčių sistema tos pačios technologijos atžvilgiu, priklausomai nuo to, kur yra elektrinė, ir mokesčiai netaikomas energijos gamintojams, naudojantiems kitus šaltinius?

⁽¹⁾ 2000 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/60/EB, nustatanti Bendrijos veiksmų vandens politikos srityje pagrindus (OL L 327, 2000, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 5 t., p. 275).

⁽²⁾ 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/72/EB dėl elektros energijos vidaus rinkos bendrųjų taisyklių, panaikinanti Direktyvą 2003/54/EB (OL L 211, 2009, p. 55).

**2018 m. vasario 14 d. PGNiG Supply & Trading GmbH pateiktas apeliacinis skundas dėl
2017 m. gruodžio 14 d. Bendrojo Teismo (pirmoji kolegija) priimtose nutarties byloje T-849/16 PGNiG
Supply & Trading GmbH / Europos Komisija**

(Byla C-117/18 P)

(2018/C 161/37)

Proceso kalba: lenkų

Šalys

Apeliantė: PGNiG Supply & Trading GmbH, atstovaujama advokato M. Jeżewski

Kita proceso šalis: Europos Komisija

Apeliantės reikalavimai

Apeliantė Teisingumo Teismo prašo:

- panaikinti skundžiamą nutartį, kurią Bendrasis Teismas paskelbė 2017 m. gruodžio 14 d. ir kurią jis pripažino nepriimtiniu PGNiG Supply & Trading GmbH ieškinį byloje T-849/16,
- nuspręsti dėl priimtumo ir pripažinti priimtiniu jos ieškinį dėl 2016 m. spalio 28 d. Komisijos sprendimo C(2016) 6950 final, kuriuo peržiūrimos sąlygos, kuriomis pagal Direktyvą 2003/55 OPAL dujotiekiui netaikomos taisyklės dėl trečiųjų šalių prieigos ir tarifų reglamentavimo, panaikinimo, kuri jį, remdamasi SESV 263 straipsniu, pareiškė byloje T-849/16.

Apelacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Neteisingai nusprendęs, kad ginčijamas sprendimas nėra tiesiogiai ir konkrečiai susijęs su apeliante ir nėra reglamentuojančio pobūdžio aktas, Bendrasis Teismas pažeidė SESV 263 straipsnį; šią klaidą lėmė klaidingas naujos 2016 m. nuo teisės aktų nukrypti leidžiančios nuostatos pobūdžio ir pasekmių aiškinimas, taip pat dėl Direktyvos 2009/73/EB 36 straipsnio 1 dalies a–e punktų pažeidimo, nes Bendrasis Teismas nepritaikė nukrypti leidžiančios nuostatos sąlygų „naujai dujų infrastruktūrai“ ir neįvertino jų laikymosi taip, kad pakankamai nustatytų 2016 m. ginčijamam sprendimui įtvirtintos nukrypti leidžiančios nuostatos ir naujos 2016 m. nuo teisės aktų nukrypti leidžiančios nuostatos pobūdį ir poveikį, nes netaikė 1 dalies Komisijos sprendimui, kuriuo buvo pakeista 2009 m. nukrypti leidžiančios nuostatos taikymo sritis. Nurodydama šį pagrindą apeliantė tvirtina, kad Bendrasis Teismas neįvertino 2016 m. nuo teisės aktų nukrypti leidžiančios nuostatos pobūdžio, todėl klaidingai įvertino ginčijamo sprendimo pasekmes apeliantei.

Manydamas, kad ginčijamas sprendimas nėra tiesiogiai susijęs su apeliante, Bendrasis Teismas klaidingai išaiškino SESV 263 straipsnį. Nurodydama šį pagrindą apeliantė teigia, kad tvirtindamas, jog ginčijamas sprendimas nėra tiesiogiai susijęs su apeliante, Bendrasis Teismas padarė vertinimo klaidą. Dėl tokio požiūrio Bendrasis Teismas nesilaikė iki šiol suformuotos jurisprudencijos dėl Komisijos sprendimų tiesioginio poveikio subjektams, kurie nėra nacionalinės reguliavimo institucijos (kitais tarant, subjektai, kuriems nėra skirti tie sprendimai).

Nusprendęs, kad ginčijamas sprendimas nėra konkrečiai susijęs su apeliante, Bendrasis Teismas klaidingai išaiškino SESV 263 straipsnį. Nurodydama šį pagrindą apeliante teigia, kad jos padėtis rinkoje leidžia ją individualizuoti šiuo atveju, kaip tai suprantama pagal jurisprudenciją dėl ieškinių priimtinumų.

Nusprendęs, kad ginčijamas sprendimas nėra reglamentuojančio pobūdžio aktas, Bendrasis Teismas klaidingai išaiškino SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą (*in fine*). Nurodydama šį pagrindą apeliante teigia, kad ginčijamas sprendimas yra reglamentuojančio pobūdžio aktas.

**2018 m. vasario 13 d. Audiencia Nacional (Ispanija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą
byloje Telefónica Móviles España S.A.U. / Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)**

(Byla C-119/18)

(2018/C 161/38)

Proceso kalba: ispanų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Audiencia Nacional, Sala de lo Contencioso-Administrativo

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėja: Telefónica Móviles España S.A.U.

Atsakovas: Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)

Prejudiciniai klausimai

1. Ar 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/20/EB ⁽¹⁾ dėl elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų leidimo 6 straipsnio 1 dalis gali būti aiškinama taip, kad valstybė narė gali iš telekomunikacijų operatorių reikalauti metinės finansinės įmokos, kaip antai numatytosios 2009 m. rugpjūčio 28 d. Įstatymo Nr. 8/2009 dėl RTVE finansavimo 5 straipsnyje, siekiant prisidėti prie RTVE finansavimo, atsižvelgiant į naujojo televizijos ir audiovizualinio sektoriaus reguliavimo teigiamą poveikį telekomunikacijų sektoriui, ypač dėl plačiau teikiamų fiksuoto ir mobiliojo plačiajuosčio ryšio paslaugų, taip pat dėl reklamos, mokamo turinio bei ribotos prieigos prie RTVE atsisakymo, atsižvelgiant į šias aplinkybes:

— (tiesioginis ar netiesioginis) teigiamas poveikis nurodytoms bendrovėms nebuvo pagrįstas šiuo naujuoju teisiniu reguliavimu ir nebuvo įrodyta, jog šis poveikis buvo atitinkamais mokestiniais metais;

— ši įmoka yra lygi 0,9 % atitinkamų metų veiklos pajamų (bruto) ir nėra skaičiuojama nuo pajamų, gautų teikiant audiovizualines ir reklamos paslaugas, nei nuo šių pajamų ar veiklos duodamo pelno padidėjimo. Be to, reikia atsižvelgti į tai, kad ši įmoka yra mokestis, numatytas pradinėje Įstatymo Nr. 8/2009 5 straipsnio redakcijoje, ir gali būti nepateisinama nagrinėjamų audiovizualinių paslaugų atžvilgiu, o remiantis minėta nuostata šioje byloje ginčijamais administraciniais sprendimais atmesti pareiškėjos prašymai grąžinti nepagrįstai sumokėtas sumas ir ištaisyti jos pateiktą mokesčių deklaraciją?

2. Ar ši įmoka, kurios reikalaujama iš Ispanijoje veikiančių telekomunikacijų bendrovių, kurių veiklos teritorija yra didesnė nei autonominė sritis, atsižvelgiant į anksčiau nurodytą skaičiavimo būdą, kuris įtvirtintas Įstatymo Nr. 8/2009 5 straipsnyje, yra proporcinga, kaip reikalaujama pagal Direktyvos 2002/20/EB 6 straipsnio 1 dalį?

3. Ar ši įmoka, kurios reikalaujama pagal 2009 m. rugpjūčio 28 d. Įstatymo Nr. 8/2009 dėl RTVE finansavimo 5 straipsnį, yra skaidri, kaip reikalaujama pagal Direktyvos 2002/20/EB 6 straipsnio 1 dalį ir priedą, jei nėra žinoma konkreti veikla, kurią RTVE vykdo kaip universaliųjų arba viešųjų paslaugų teikimą?

⁽¹⁾ OL L 108, 2002, p. 21; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 29 t., p. 337.

2018 m. vasario 13 d. Audiencia Nacional (Ispanija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Orange España S.A.U. / Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)*

(Byla C-120/18)

(2018/C 161/39)

Proceso kalba: ispanų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Audiencia Nacional, Sala de lo Contencioso-Administrativo

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėja: Orange España S.A.U.

Atsakovas: Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)

Prejudiciniai klausimai

1. Ar 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/20/EB ⁽¹⁾ dėl elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų leidimo 6 straipsnio 1 dalis gali būti aiškinama taip, kad valstybė narė gali iš telekomunikacijų operatorių reikalauti metinės finansinės įmokos, kaip antai numatytosios 2009 m. rugpjūčio 28 d. Įstatymo Nr. 8/2009 dėl RTVE finansavimo 5 straipsnyje, siekiant prisidėti prie RTVE finansavimo, atsižvelgiant į naujojo televizijos ir audiovizualinio sektoriaus reguliavimo teigiamą poveikį telekomunikacijų sektoriui, ypač dėl plačiau teikiamų fiksuoto ir mobiliojo plačiajuosčio ryšio paslaugų, taip pat dėl reklamos, mokamo turinio bei ribotos prieigos prie RTVE atsisakymo, atsižvelgiant į šias aplinkybes:

- (tiesioginis ar netiesioginis) teigiamas poveikis nurodytoms bendrovėms nebuvo pagrįstas šiuo naujuoju teisiniu reguliavimu ir nebuvo įrodyta, jog šis poveikis buvo atitinkamais mokestiniais metais;
- ši įmoka yra lygi 0,9 % atitinkamų metų veiklos pajamų (bruto) ir nėra skaičiuojama nuo pajamų, gautų teikiant audiovizualines ir reklamos paslaugas, nei nuo šių pajamų ar veiklos duodamo pelno padidėjimo. Be to, reikia atsižvelgti į tai, kad ši įmoka yra mokestis, numatytas pradinėje Įstatymo Nr. 8/2009 5 straipsnio redakcijoje, ir gali būti nepateisinama nagrinėjamų audiovizualinių paslaugų atžvilgiu, o remiantis minėta nuostata šioje byloje ginčijamais administraciniais sprendimais atmetas vienas iš pareiškėjos prašymų grąžinti nepagrįstai sumokėtas sumas ir ištaisyti jos pateiktą mokesčių deklaraciją?

2. Ar ši įmoka, kurios reikalaujama iš Ispanijoje veikiančių telekomunikacijų bendrovių, kurių veiklos teritorija yra didesnė nei autonominė sritis, atsižvelgiant į anksčiau nurodytą skaičiavimo būdą, kuris įtvirtintas Įstatymo Nr. 8/2009 5 straipsnyje, yra proporcinga, kaip reikalaujama pagal Direktyvos 2002/20/EB 6 straipsnio 1 dalį?

3. Ar ši įmoka, kurios reikalaujama pagal 2009 m. rugpjūčio 28 d. Įstatymo Nr. 8/2009 dėl RTVE finansavimo 5 ir 6 straipsnius, yra skaidri, kaip reikalaujama pagal Direktyvos 2002/20/EB 6 straipsnio 1 dalį ir priedą, jei nėra žinoma konkreči veikla, kurią RTVE vykdo kaip universaliųjų arba viešųjų paslaugų teikimą?

(¹) OL L 108, 2002, p. 21; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 29 t., p. 337.

2018 m. vasario 14 d. Audiencia Nacional (Ispanija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Vodafone España S.A.U. / Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)

(Byla C-121/18)

(2018/C 161/40)

Proceso kalba: ispanų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Audiencia Nacional, Sala de lo Contencioso-Administrativo

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėja: Vodafone España S.A.U.

Atsakovas: Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)

Prejudiciniai klausimai

1. Ar 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/20/EB (¹) dėl elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų leidimo 6 straipsnio 1 dalis gali būti aiškinama taip, kad valstybė narė gali iš telekomunikacijų operatorių reikalauti metinės finansinės įmokos, kaip antai numatytosios 2009 m. rugpjūčio 28 d. Įstatymo Nr. 8/2009 dėl RTVE finansavimo 5 straipsnyje, siekiant prisidėti prie RTVE finansavimo, atsižvelgiant į naujojo televizijos ir audiovizualinio sektoriaus reguliavimo teigiamą poveikį telekomunikacijų sektoriui, ypač dėl plačiau teikiamų fiksuoto ir mobiliojo plačiajuosčio ryšio paslaugų, taip pat dėl reklamos, mokamo turinio bei ribotos prieigos prie RTVE atsisakymo, atsižvelgiant į šias aplinkybes:

- (tiesioginis ar netiesioginis) teigiamas poveikis nurodytoms bendrovėms nebuvo pagrįstas šiuo naujuoju teisiniu reguliavimu ir nebuvo įrodyta, jog šis poveikis buvo atitinkamais mokestiniais metais;
- ši įmoka yra lygi 0,9 % atitinkamų metų veiklos pajamų (bruto) ir nėra skaičiuojama nuo pajamų, gautų teikiant audiovizualines ir reklamos paslaugas, nei nuo šių pajamų ar veiklos duodamo pelno padidėjimo. Be to, reikia atsižvelgti į tai, kad ši įmoka yra mokestis, numatytas pradinėje Įstatymo Nr. 8/2009 5 straipsnio redakcijoje, ir gali būti nepateisinama nagrinėjamų audiovizualinių paslaugų atžvilgiu, o remiantis minėta nuostata šioje byloje ginčijamais administraciniais sprendimais atmesti pareiškėjos prašymai grąžinti nepagrįstai sumokėtas sumas ir ištaisyti jos pateiktą mokesčių deklaraciją?

2. Ar ši įmoka, kurios reikalaujama iš Ispanijoje veikiančių telekomunikacijų bendrovių, kurių veiklos teritorija yra didesnė nei autonominė sritis, atsižvelgiant į anksčiau nurodytą skaičiavimo būdą, kuris įtvirtintas Įstatymo Nr. 8/2009 5 straipsnyje, yra proporcinga, kaip reikalaujama pagal Direktyvos 2002/20/EB 6 straipsnio 1 dalį?

3. Ar ši įmoka, kurios reikalaujama pagal 2009 m. rugpjūčio 28 d. Įstatymo Nr. 8/2009 dėl RTVE finansavimo 5 straipsnį, yra skaidri, kaip reikalaujama pagal Direktyvos 2002/20/EB 6 straipsnio 1 dalį ir priedą, jei nėra žinoma konkreti veikla, kurią RTVE vykdo kaip universaliųjų arba viešųjų paslaugų teikimą?

(¹) OL L 108, 2002, p. 21; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 29 t., p. 337.

2018 m. vasario 15 d. HTTS Hanseatic Trade Trust & Shipping GmbH pateiktas apeliacinis skundas dėl 2017 m. gruodžio 13 d. Bendrojo Teismo (trečioji kolegija) priimto sprendimo byloje T-692/15 HTTS Hanseatic Trade Trust & Shipping GmbH / Europos Sąjungos Taryba

(Byla C-123/18 P)

(2018/C 161/41)

Proceso kalba: vokiečių

Šalys

Apeliantė: HTTS Hanseatic Trade Trust & Shipping GmbH, atstovaujama advokato M. Schlingmann

Kitos proceso šalys: Europos Sąjungos Taryba, Europos Komisija

Apeliantės reikalavimai

Apeliantė Teisingumo Teismo prašo:

panaikinti 2017 m. gruodžio 13 d. Bendrojo Teismo (trečioji kolegija) sprendimą byloje T-692/15 HTTS Hanseatic Trade Trust & Shipping GmbH / Europos Sąjungos Taryba, palaikoma Europos Komisijos

ir nurodyti Tarybai

1. atlyginti apeliantei 2 516 221,50 EUR dydžio turtinę ir neturtinę žalą, patirtą dėl to, kad apeliantė buvo įtraukta į asmenų, subjektų ir organizacijų sąrašą, pateiktą Reglamento (EB) Nr. 423/2007 (¹) V priede ir Reglamento (ES) Nr. 961/2010 (²) VIII priede.
2. sumokėti apeliantei delspinigius, apskaičiuotus taikant Europos centrinio banko pagrindinėms pakartotinio finansavimo operacijoms taikomą palūkanų normą, padidinus ją dviem procentiniais punktais, nuo 2015 m. spalio 17 d. iki kol bus sumokėta visa [1] punkte nurodyta suma,
3. padengti bylinėjimosi išlaidas, visų pirma apeliantės patirtas išlaidas.

Apelacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Apeliantė savo apeliacinį skundą grindžia tuo, kad Bendrasis Teismas pažeidė Sąjungos teisę.

Ji konkrečiai nurodo tokius pažeidimus:

- Bendrasis Teismas Tarybos naudai atsižvelgė į aplinkybes ir informaciją, Tarybos nurodytą jau patvirtinus neteisėtas priemones, o dalis nurodyta tik per apeliacinį procesą, taigi Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą neteislingai pasirinkęs vertinimo momentą.
- Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą priėjęs prie išvados, kad yra duomenų, kuriais remiantis tikėtina, kad apeliantė „nuosavybės teise priklauso kitam subjektui (šiuo atveju IRISL) arba yra jo valdoma“. Visų pirma Bendrasis Teismas taikė klaidingą vertinimo kriterijų, klaidingai atsižvelgė į Tarybos pateiktą informaciją, kurios ji vertinimo momentu neturėjo, nenustatė (tariamą) valdymo lygio ar kontrolės intensyvumo ir klaidingai įvertino duomenis.

- Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą manydamas, kad Reglamentas Nr. 668/2010 ⁽³⁾, kiek jis susijęs su ieškove, yra teisėtas.
- Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą manydamas, kad tai, jog dėl apeliančios patvirtintų priemonių nepakankamas motyvavimas iš principo nelemia ES atsakomybės; taip pat jis padarė teisės klaidą neišnagrinėjęs, ar pažeista teisė į veiksmingą teisminę apsaugą.

⁽¹⁾ 2007 m. balandžio 19 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 423/2007 dėl ribojančių priemonių Iranui (OL L 103, 2007, p. 1).

⁽²⁾ 2010 m. spalio 25 d. Tarybos reglamentas (ES) Nr. 961/2010 dėl ribojamųjų priemonių Iranui, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 423/2007 (OL L 281, 2010, p. 1).

⁽³⁾ 2010 m. liepos 26 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 668/2010, kuriuo įgyvendinama Reglamento (EB) Nr. 423/2007 dėl ribojančių priemonių Iranui 7 straipsnio 2 dalis (OL L 195, 2010, p. 25).

**2018 m. vasario 15 d. Europos Komisijos pateiktas apeliacinis skundas dėl 2017 m. gruodžio 5 d.
Bendrojo Teismo (pirmoji kolegija) priimto sprendimo byloje T-728/16 Tuerck / Komisija**

(Byla C-132/18 P)

(2018/C 161/42)

Proceso kalba: prancūzų

Šalys

Apeliantė: Europos Komisija, atstovaujama G. Gattinara, B. Mongin, L. Radu Bouyon

Kita proceso šalis: Sabine Tuerck

Apeliantės reikalavimai

- panaikinti 2017 m. gruodžio 5 d. Bendrojo Teismo (pirmoji kolegija) sprendimą byloje T-728/16 Tuerck / Komisija,
- atmesti pirmoje instancijoje pareikštą ieškinį,
- priteisti iš kitos proceso šalies bylinėjimosi pirmoje instancijoje išlaidas,
- priteisti iš S. Tuerck bylinėjimosi išlaidas apeliaciniame instancijoje išlaidas.

Apelacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Kiek tai susiję su nacionalinėje sistemoje įgytų pensinių teisių perkėlimo į Europos Sąjungos pareigūnų pensijų sistemą procedūra, numatyta Sąjungos pareigūnų tarnybos nuostatų VIII priedo 11 straipsnio 2 dalyje, pirmajame apeliacinio skundo pagrindu teigiama, kad Bendrasis Teismas pažeidė Teisingumo Teismo jurisprudenciją, suformuotą byloje *Radek Časta* (2013 m. gruodžio 5 d. Sprendimo C-166/12, 24, 28 ir 31 punktai), pagal kurią nacionalinėje sistemoje įgytų pensinių teisių kapitalo vertės perskaičiavimą į pensijų draudimo stažo metus, į kuriuos atsižvelgiama Sąjungos pensijų sistemoje, reglamentuoja Sąjungos teisė. Ši operacija apima atsižvelgimą į kapitalo vertės padidėjimą per laikotarpį nuo prašymo perkelti teises pateikimo dienos iki Pareigūnų tarnybos nuostatuose numatytos faktinio perkėlimo dienos. Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai nusprendė, kad Komisija neturėjo teisės atskaityti kapitalo vertės padidėjimo už laikotarpį nuo prašymo perkelti teises pateikimo iki faktinio perkėlimo. Nusprendęs, kad Komisija neturėjo kompetencijos atlikti šios atskaitos, Bendrasis Teismas pažeidė Pareigūnų tarnybos nuostatų VIII priedo 11 straipsnio 2 dalį, nepaisė šiame straipsnyje pripažintos Komisijos kompetencijos ir padarė teisės klaidą.

Antrasis apeliacinio skundo pagrindas grindžiamas teisės klaida, padaryta nusprendus, kad kapitalo vertės padidėjimas galėjo būti atskaitytas taikant kitokią normą, nei numatyta Pareigūnų tarnybos nuostatuose ir tik remiantis kapitalu, kuris galėjo būti pervestas. Tačiau kapitalo vertės padidėjimas galėjo būti atskaitytas laikantis Pareigūnų tarnybos nuostatų, pagal kuriuos privalu užtikrinti aktuarinę pusiausvyrą ir šiuo tikslu numatyta taikyti 3,1 % palūkanų normą. Be to, remdamasis suma, kuri „gali būti pervesta“, kai Pareigūnų tarnybos nuostatų VIII priedo 11 straipsnio 2 dalyje nurodyta, kad suinteresuotojo asmens pensines teises atitinkantis kapitalas perskaičiuojamas į pensijų draudimo stažo metus remiantis faktiškai pervesta suma, Bendrasis Teismas pažeidė šią nuostatą ir nepaisė 2015 m. spalio 13 d. Bendrojo Teismo apeliacinėje byloje priimto Sprendimo *Komisija / Verile ir Gjergij* (T-104/14 P).

Trečiasis apeliacinio skundo pagrindas grindžiamas teisės klaida, padaryta suteikus Komisijos priimtoms Pareigūnų tarnybos nuostatų bendrosioms įgyvendinimo nuostatoms pirmumą prieš pačius Pareigūnų tarnybos nuostatus, kurie yra aukštesnės galios teisės aktas, ir pareigos motyvuoti pažeidimu. Trečiojo pagrindo pirmoje dalyje Komisija teigia, kad Bendrasis Teismas pritaikė Bendrųjų įgyvendinimo nuostatų išaiškinimą, prieštaraujantį pačių Pareigūnų tarnybos nuostatų normoms, kurioms įgyvendinti skirtos šios BĮN, ir pažeidė principą, pagal kurį Pareigūnų tarnybos nuostatai, kaip juos išaiškino Teisingumo Teismas Sprendime *Radek Časta*, neleidžia į pensijų draudimo stažo metus perskaičiuoti sumų, faktiškai neatitinkančių pensinių teisių. Trečiojo pagrindo antroje dalyje Komisija teigia, kad Bendrasis Teismas pažeidė pareigą motyvuoti, nes remdamasis prieštariniais motyvais nusprendė, kad nacionalinė pensijų institucija įrodė kapitalo vertės padidėjimą už laikotarpį nuo prašymo perkelti teises pateikimo iki faktinio perkėlimo.

Ketvirtasis apeliacinio skundo pagrindas grindžiamas akivaizdžia vertinimo klaida ir pareigos motyvuoti pažeidimu, kuriuos Bendrasis Teismas padarė konstatavęs nesamą praturtėjimą be pagrindo. Pirma, Bendrasis Teismas manė, kad nepagrįstas praturtėjimas atsiranda perskaičiavus į pensijų draudimo stažo metus tik dalį pervesto kapitalo, nors šis pervedimas vertinamas prašymo pateikimo dieną ir toliau taikoma vadinamoji „tariamųjų“ lėšų sistema, grindžiama kapitalizavimu. Ketvirtąjo pagrindo antroje dalyje Komisija remiasi pareigos motyvuoti pažeidimu: Bendrasis Teismas konstatavo nepagrįstą praturtėjimą nepaaiškinęs šio konstatavimo pagrįstumo atsižvelgiant į Komisijos argumentą, kad suinteresuotajam pareigūnui buvo grąžinta suma, viršijusi 3,1 % palūkanų normą.

2018 m. vasario 23 d. Cour d'appel de Bruxelles (Belgija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Skype Communications Sàrl / Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT)*

(Byla C-142/18)

(2018/C 161/43)

Proceso kalba: prancūzų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Cour d'appel de Bruxelles

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: *Skype Communications Sàrl*

Atsakovas: *Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT)*

Prejudiciniai klausimai

1. Ar 2002 m. kovo 7 d. Direktyvos 2002/21/EB⁽¹⁾ dėl elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų bendrosios reguliavimo sistemos, su pakeitimais, 2 straipsnio c punkte pateikiama elektroninių ryšių paslaugos apibrėžtis turi būti aiškinama taip, kad IP telefonijos paslauga, teikiama naudojantis programine įranga, kai skambutis užbaigiamas nukreipiant į viešojo perjungiamojo telefono tinklo fiksuotojo arba judriojo ryšio telefono numerį, numatytą nacionaliniame numeracijos plane (E.164 formos), turi būti laikoma elektroninių ryšių paslauga, nepaisant to, kad interneto prieigos paslauga, kuria naudodamasis vartotojas turi galimybę naudotis IP telefonijos paslauga, irgi yra elektroninių ryšių paslauga, o programinės įrangos teikėjas šią paslaugą teikia už atlygį ir sudaro sutartis su telekomunikacijų paslaugų teikėjais, tinkamai įgaliojais perduoti ir užbaigti skambučius viešajame perjungiamajame telefono ryšio tinkle, kurie leidžia užbaigti skambučius, nukreiptus į nacionaliniame numeracijos plane nurodytus fiksuotojo arba judriojo telefono ryšio numerius?

2. Jeigu atsakymas į pirmąjį klausimą būtų teigiamas, ar tas atsakymas nepasikeistų, jeigu būtų atsižvelgta į tai, kad programinės įrangos funkcija, leidžianti atlikti balso skambutį, tėra tik viena iš jos funkcijų, ir programinė įranga gali būti naudojama be jos?
3. Jeigu atsakymai į abu pirmuosius klausimus būtų teigiami, ar atsakymas į pirmąjį klausimą nepasikeistų, jeigu būtų atsižvelgta į tai, kad paslaugos teikėjas savo taikomų bendrųjų sąlygų aprašyme nurodo, jog neprisiima atsakomybės už signalų perdavimą prieš galutinį klientą?
4. Jeigu atsakymai į visus tris pirmuosius klausimus būtų teigiami, ar atsakymas į pirmąjį klausimą nepasikeistų, jeigu būtų atsižvelgta į tai, kad teikiama paslauga atitinka ir sąvokos „informacinės visuomenės paslauga“ apibrėžtį?

⁽¹⁾ 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/21/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų bendrosios reguliavimo sistemos (Pagrindų Direktyva) (OL L 108, 2002, p. 33; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 29 t., p. 349).

**2018 m. vasario 23 d. Conseil d'État (Prancūzija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą
byloje *Regards Photographiques SARL / Ministre de l'Action et des Comptes publics***

(Byla C-145/18)

(2018/C 161/44)

Proceso kalba: prancūzų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Conseil d'État

Šalys pagrindinėje byloje

Kasatorė: *Regards Photographiques SARL*

Kita kasacinio proceso šalis: *Ministre de l'Action et des Comptes publics*

Prejudiciniai klausimai

- Ar 2006 m. lapkričio 28 d. Direktyvos 2006/112/EB ⁽¹⁾ 103 ir 311 straipsnių, taip pat jos IX priedo A dalies 7 punkto nuostatos turi būti aiškinamos taip, kad pagal jas, siekiant nuotraukoms taikyti lengvatinį pridėtinės vertės mokesčio tarifą, reikalaujama tik to, kad nuotraukos būtų darytos jų autoriaus, jo paties arba jam prižiūrint pagamintos, pasirašytos ir sunumeruotos neviršijant 30 vienetų kopijų, įskaitant visus dydžius ir pagrindus?
- Jeigu į pirmąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai, ar valstybėms narėms vis dėlto leidžiama netaikyti lengvatinio pridėtinės vertės mokesčio tarifo nuotraukoms, kurios, be to, nėra meninės?
- Jeigu atsakymas į pirmąjį klausimą būtų neigiamas, kokias kitas sąlygas turi atitikti nuotraukos, kad joms būtų galima taikyti lengvatinį pridėtinės vertės mokesčio tarifą? Be kita ko, ar jos turi būti meninės?
- Ar šios sąlygos turi būti aiškinamos vienodai visoje Europos Sąjungoje, ar pagal kiekvienos valstybės narės teisę, be kita ko, intelektinės nuosavybės srityje?

⁽¹⁾ 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyva 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, p. 1).

2018 m. vasario 26 d. Tribunal da Relação de Lisboa (Portugalija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Agostinho da Silva Martins / Dekra Claims Services Portugal SA

(Byla C-149/18)

(2018/C 161/45)

Proceso kalba: portugalų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunal da Relação de Lisboa

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovas pirmojoje instancijoje ir apeliantas: Agostinho da Silva Martins

Atsakovė pirmojoje instancijoje ir kita proceso šalis: Dekra Claims Services Portugal SA

Prejudiciniai klausimai

- (a) Ar Portugalijoje galiojanti teisinė tvarka turi būti suprantama kaip viršesnės imperatyvios nuostatos, kaip jos suprantamos pagal Reglamento „Roma II“⁽¹⁾ 16 straipsnį?
- (b) Ar ta pati nuostata gali būti suprantama kaip Bendrijos teisės nuostata, kurioje nustatyta kolizinės teisės norma, kaip tai suprantama pagal Reglamento „Roma II“ 27 straipsnį?
- (c) Ar galima daryti prielaidą, kad Portugalijos piliečiui, kuriam padaryta žala per Ispanijoje įvykusį eismo įvykį, taikomas Portugalijos Civilinio kodekso 498 straipsnio 3 dalyje numatytas senaties terminas, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2009/103/EB⁽²⁾ 28 straipsnį?

⁽¹⁾ 2007 m. liepos 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 864/2007 dėl nesutartinėms prievolėms taikytinos teisės (Roma II) ((OL L 199, 2007, p. 40).

⁽²⁾ 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/103/EB dėl motorinių transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės draudimo ir privalomojo tokios atsakomybės draudimo patikrinimo (OL L 263, 2009, p. 11).

2018 m. vasario 23 d. Crédit mutuel Arkéa pateiktas apeliacinis skundas dėl 2017 m. gruodžio 13 d. Bendrojo Teismo (antroji išplėstinė kolegija) priimto sprendimo byloje T-712/15 Crédit mutuel Arkéa / Europos Centrinis Bankas

(Byla C-152/18 P)

(2018/C 161/46)

Proceso kalba: prancūzų

Šalys

Apeliantė: Crédit mutuel Arkéa, atstovaujama advokato H. Savoie

Kitos proceso šalys: Europos Centrinis Bankas, Europos Komisija

Apeliantės reikalavimai

- Panaikinti 2017 m. gruodžio 13 d. sprendimą (T-712/15), kuriuo Bendrasis Teismas atmetė Crédit mutuel Arkéa prašymą panaikinti 2015 m. spalio 5 d. Europos Centrinio Banko sprendimą (ECB/SSM/2015 – 9695000CG7B84NLR5984/28), nustatantį Groupe Crédit mutuel taikytinus rizikos ribojimu grindžiamus reikalavimus.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdama apeliacinį skundą, apeliantė nurodo du pagrindus, susijusius su:

- teisės klaida, nes Bendrasis Teismas nusprendė, kad BPM pagrindų reglamento 2 straipsnio 21 dalies c punktu ECB leidžiama organizuoti konsoliduotą įstaigų, pavaldžių centriniam subjektui, rizikos ribojimu pagrįstą priežiūrą, nors jis neturi kredito įstaigos statuso;
- klaida teisiškai kvalifikuojant faktines aplinkybes, nes Bendrasis Teismas manė, kad *Crédit mutuel* yra grupė, kuriai taikoma rizikos ribojimu pagrįsta priežiūra, jei ji atitinka Reglamento Nr. 575/2013 ⁽¹⁾ 10 straipsnio 1 dalyje skelbiamas sąlygas.

⁽¹⁾ 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 575/2013 dėl prudencinių reikalavimų kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (OL L 176, p. 1).

2018 m. vasario 23 d. *Crédit mutuel Arkéa* pateiktas apeliacinis skundas dėl 2017 m. gruodžio 13 d. Bendrojo Teismo (antroji išplėstinė kolegija) priimto sprendimo byloje T-52/16 *Crédit mutuel Arkéa / Europos Centrinis Bankas*

(Byla C-153/18 P)

(2018/C 161/47)

Proceso kalba: prancūzų

Šalys

Apeliantė: *Crédit mutuel Arkéa*, atstovaujama advokato H. Savoie

Kitos proceso šalys: Europos Centrinis Bankas, Europos Komisija

Apeliantės reikalavimai

- Panaikinti 2017 m. gruodžio 13 d. sprendimą (T-52/16), kuriuo Bendrasis Teismas atmetė *Crédit mutuel Arkéa* prašymą panaikinti 2015 m. gruodžio 4 d. Europos Centrinio Banko sprendimą (ECB/SSM/2015 – 9695000CG7B84NLR5984/40), nustatantį *Groupe Crédit mutuel* taikytinus rizikos ribojimu grindžiamus reikalavimus.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdama apeliacinį skundą, apeliantė nurodo du pagrindus, susijusius su:

- teisės klaida, nes Bendrasis Teismas nusprendė, kad BPM pagrindų reglamento 2 straipsnio 21 dalies c punktu ECB leidžiama organizuoti konsoliduotą įstaigų, pavaldžių centriniam subjektui, rizikos ribojimu pagrįstą priežiūrą, nors jis neturi kredito įstaigos statuso;
- klaida teisiškai kvalifikuojant faktines aplinkybes, nes Bendrasis Teismas manė, kad *Crédit mutuel* yra grupė, kuriai taikoma rizikos ribojimu pagrįsta priežiūra, jei ji atitinka Reglamento Nr. 575/2013 ⁽¹⁾ 10 straipsnio 1 dalyje skelbiamas sąlygas.

⁽¹⁾ 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 575/2013 dėl prudencinių reikalavimų kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (OL L 176, p. 1).

2018 m. kovo 16 d. pareikštas ieškinys byloje *Ilmārs Rimšēvičs / Latvijos Respublika***(Byla C-202/18)**

(2018/C 161/48)

Proceso kalba: latvių

Šalys

Ieškovas: Ilmārs Rimšēvičs, atstovaujamas advokatų S. Vārpiņš, I. Pazare, M. Kvēps

Atsakovė: Latvijos Respublika

Ieškovo reikalavimai

Ieškovas Teisingumo Teismo prašo:

- pripažinti, kad jis buvo neteisėtai atleistas iš Latvijos banko valdytojo pareigų *Korupcijos novēršanas un apkarošanas birojs* (Korupcijos prevencijos ir kovos su korupcija tarnyba) sprendimu, kurį ši priėmė Latvijos Respublikos vardu 2018 m. vasario 19 d.,
- pripažinti, kad laikinoji apsaugos priemonė drausti vykdyti tam tikrą profesinę veiklą, t. y. priemonė, pagal kurią ieškovui uždrausta eiti Latvijos banko valdytojo pareigas ir naudotis dėl šių pareigų turimomis teisėmis ir kuri buvo nustatyta 2018 m. vasario 19 d. Latvijos Respublikos vardu priimtu Korupcijos prevencijos ir kovos su korupcija tarnybos sprendimu dėl apsaugos priemonių taikymo, yra neteisėta,
- pripažinti, kad apribojimai, kurie susiję su Europos Centrinio Banko valdančiosios tarybos nario pareigų ėjimu ir dėl šių pareigų turimų teisių naudojimu ir kurie jam buvo nustatyti 2018 m. vasario 19 d. Latvijos Respublikos vardu priimtu Korupcijos prevencijos ir kovos su korupcija tarnybos sprendimu dėl apsaugos priemonių taikymo, yra neteisėti.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

1. Ieškovas nesutinka su neteisėtu sprendimu, kurį 2018 m. vasario 19 d. priėmė vykdyti tyrimus įgaliota vykdomosios valdžios sistemos dalimi esanti Latvijos institucija (*Korupcijos prevencijos ir kovos su korupcija tarnyba*) ir kuriuo jam neribotą laiką uždrausta eiti Latvijos banko valdytojo pareigas. Sprendimas dėl draudimo eiti pareigas priimtas Latvijos Respublikos vardu. Uždraudus ieškovui eiti Latvijos banko valdytojo pareigas, jis taip pat *ex officio* negali eiti Europos Centrinio Banko valdančiosios tarybos nario pareigų.
2. Atleidžiant ieškovą iš pareigų padaryti mažiausiai šie, toliau nurodyti pažeidimai.
3. Pirma, atleidus ieškovą iš Latvijos banko valdytojo ir Europos Centrinio Banko valdančiosios tarybos nario pareigų buvo pažeista Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo Protokolo Nr. 4 dėl Europos centrinių bankų sistemos ir Europos Centrinio Banko statuto 14 straipsnio 2 dalis, nes jo atleidimo iš pareigų momentu nebuvo tenkinama nė viena iš minėtame straipsnyje numatytų sąlygų, kurios turi būti įvykdytos nacionalinių centrinių bankų valdytojų atleidimo iš pareigų atveju (t. y. valdytojas nebeatitinka šioms pareigoms keliamų reikalavimų arba yra kaltas padaręs sunkų nusižengimą).
4. Antra, atleidus Latvijos banko valdytoją iš pareigų buvo pažeistas *likums „Par Latvijas Banku“* (Latvijos banko įstatymas) 22 straipsnis (šis įstatymas yra teisės aktas, kuriuo įgyvendinama Sutartis dėl Europos Sąjungos veikimo). Minėto sprendimo priėmimo momentu nebuvo tenkinama nė viena iš minėtame straipsnyje numatytų sąlygų, kurių reikalaujama, kad Latvijos banko valdytoją galima būtų atleisti iš pareigų (pirma, atitinkamo asmens atsistatydinimas, antra, Europos centrinių bankų sistemos ir Europos Centrinio Banko statuto 14 straipsnio 2 dalyje numatytos sąlygos, susijusios su kaltinimu padarius sunkų nusižengimą, buvimas; pastaruoju atveju Parlamentas gali nuspręsti atleisti Latvijos banko valdytoją iš pareigų po to, kai įsiteisėja apkaltinamasis nuosprendis; ir trečia, kitų minėto 14 straipsnio 2 dalyje nurodytų sąlygų tenkinimas). Be to, nors pagal minėtą įstatymą vienintelis subjektas, galintis atleisti Latvijos banko valdytoją iš pareigų, yra Latvijos Respublikos Parlamentas, ieškovą iš pareigų atleido ne jis, o vykdyti tyrimus įgaliota vykdomosios valdžios sistemos dalimi esanti Latvijos Respublikos institucija.

5. Trečia, atleisdama Latvijos banko valdytoją iš pareigų, Korupcijos prevencijos ir kovos su korupcija tarnyba klaidingai aiškino Sąjungos teisę, kai teigė, kad Europos Centrinio Banko valdančiojoje taryboje ieškovas neveikė nepriklausomai ir vadovaudamasis Europos Centrinio Banko interesu: jis turėjo vykdyti Latvijos banko valdytojo įgaliojimus ir veikti vadovaudamasis šio banko interesu. Tačiau Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 13 straipsnyje numatyta, kad Europos Centrinis Bankas yra Europos Sąjungos institucija.

Vykdydami savo funkcijas Europos Sąjungos institucijų pareigūnai gali įgyvendinti tik Sąjungos teisės aktuose numatytus įgaliojimus ir veikti vadovaudamiesi tik šių institucijų interesu. Nacionalinės teisės aktais negali būti reglamentuojama Europos Sąjungos institucijų pareigūnų veikla, taigi, vykdamas Europos Sąjungos institucijų pareigūnų funkcijas negali būti įgyvendinami nacionalinės teisės aktuose nustatyti įgaliojimai.

Pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 130 straipsnį, kuriuo užtikrinamas Europos Centrinio Banko nepriklausomumas, atmetama Latvijos banko valdytojo galimybė vykdamas jo kaip Europos Centrinio Banko valdančiosios tarybos nario funkcijas veikti kaip Latvijos banko atstovui ir imtis (konkrečių) veiksmų siekiant įgyvendinti šio banko arba Latvijos Respublikos interesą.

2018 m. balandžio 3 d. pareikštas ieškiny s byloje *Europos Centrinis Bankas / Latvijos Respublika*

(Byla C-238/18)

(2018/C 161/49)

Proceso kalba: latvių

Šalys

Ieškovas: Europos Centrinis Bankas, atstovaujamas C. Zilioli, C. Kroppenstedt ir K. Kaiser, padedamų advokato D. Sarmiento Ramírez-Escudero

Atsakovė: Latvijos Respublika

Ieškovo reikalavimai

Europos Centrinis Bankas Teisingumo Teismo prašo:

- nurodyti Latvijos Respublikai pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 24 straipsnio pirmą pastraipą ir Teisingumo Teismo procedūros reglamento 62 straipsnį pateikti visą svarbią informaciją, susijusią su vykdomu tyrimu, kurią *Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojs* (Korupcijos prevencijos ir kovos su korupcija tarnyba) pradėjo dėl Latvijos banko valdytojo,
- remiantis Europos centrinių bankų sistemos ir Europos Centrinio Banko statuto 14 straipsnio 2 dalimi konstatuoti, kad Latvijos Respublika pažeidė minėtos nuostatos antrą pastraipą, nes:
 - Latvijos banko valdytojas buvo atleistas iš pareigų nepriklausomam teismui dar nepriėmus apkaltinamojo nuosprendžio dėl bylos esmės, ir
 - nėra jokių išskirtinių aplinkybių, kaip tai matyti iš Latvijos Respublikos pateiktos su faktais susijusios informacijos, kurios pateisintų minėto asmens atleidimą iš pareigų šiuo atveju,
- priteisti iš Latvijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

ECB teigia, kad Latvijos Respublika pažeidė Europos centrinių bankų sistemos ir Europos Centrinio Banko statuto 14 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą, nes pritaikiusi laikinąją apsaugos priemonę atleido Latvijos banko valdytoją iš pareigų nepriklausomam teismui dar nepriėmus apkaltinamojo nuosprendžio dėl bylos esmės.

BENDRASIS TEISMAS

2018 m. kovo 22 d. Bendrojo Teismo sprendimas byloje *De Capitani / Parlamentas*

(Byla T-540/15) ⁽¹⁾

(Galimybė susipažinti su dokumentais — Reglamentas (EB) Nr. 1049/2001 — Dokumentai, susiję su vykstančia teisėkūros procedūra — Trišalis dialogas — Keturių skilčių lentelės, susijusios su pasiūlymu dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl Europolo ir sprendimų 2009/371/TVR ir 2005/681/TVR panaikinimo — Dalinis atsisakymas suteikti galimybę susipažinti su dokumentais — Ieškinys dėl panaikinimo — Suinteresuotumas pareikšti ieškinį — Priimtinumas — Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies pirmą pastraipą — Išimtis, susijusi su sprendimų priėmimo proceso apsauga — Bendrosios atsisakymo suteikti galimybę susipažinti su keturių skilčių lentelėmis, parengtomis vykstant trišaliam dialogui, prezumpcijos nebuvimas)

(2018/C 161/50)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Ieškovas: Emilio De Capitani (Briuselis, Belgija), atstovaujamas advokatų O. Brouwer, J. Wolfhagen ir E. Raedts

Atsakovas: Europos Parlamentas, iš pradžių atstovaujamas N. Görnitz, A. Troupiotis ir C. Burgos, vėliau N. Görnitz, C. Burgos ir I. Anagnostopoulou

Atsakovės pusėje į bylą įstojusios šalys: Europos Sąjungos Taryba, atstovaujama E. Rebasti, B. Driessen ir J.-B. Laignelot, ir Europos Komisija, atstovaujama J. Baquero Cruz ir F. Clotuche-Duvieusart

Dalykas

SESV 263 straipsniu grindžiamas prašymas panaikinti 2015 m. liepos 8 d. Europos Parlamento sprendimą A(2015) 4931, kuriuo buvo atmestas ieškovo prašymas suteikti galimybę išsamiai susipažinti su dokumentais LIBE-2013-0091-02 ir LIBE-2013-0091-03.

Rezoliucinė dalis

1. Panaikinti 2015 m. liepos 8 d. Europos Parlamento sprendimą A(2015) 4931, kiek juo atsisakyta suteikti galimybę Emilio De Capitani išsamiai susipažinti su dokumentais LIBE-2013-0091-02 ir LIBE-2013-0091-03.
2. Parlamentas padengia savo ir E. De Capitani bylinėjimosi išlaidas.
3. Europos Sąjungos Taryba ir Europos Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

⁽¹⁾ OL C 398, 2015 11 30.

2018 m. kovo 22 d. Bendrojo Teismo sprendimas byloje Stavytskyi / Taryba(Byla T-242/16) ⁽¹⁾

(Bendra užsienio ir saugumo politika — Ribojamosios priemonės, taikomos atsižvelgiant į padėtį Ukrainoje — Lėšų išaldymas — Asmenų, subjektų ir įstaigų, kurių lėšos ir ekonominiai ištekliai išaldomi, sąrašas — Ieškovo pavardės palikimas sąrašė — Pareiga motyvuoti — Neteisėtumu grindžiamas prieštaravimas — Proporciumas — Teisinis pagrindas — Akivaizdi vertinimo klaida)

(2018/C 161/51)

Proceso kalba: prancūzų

Šalys

Ieškovas: Edward Stavytskyi (Briuselis, Belgija), atstovaujamas solisitoriaus J. Grayston, advokatų P. Gjørtler, G. Pandey ir D. Rovetta

Atsakovė: Europos Taryba, atstovaujama V. Piessevaux ir J. P. Hix,

Atsakovės pusėje į bylą įstojusi šalis: Europos Komisija, iš pradžių atstovaujama E. Paasivirta ir S. Bartelt, vėliau – E. Paasivirta ir L. Baumgart

Dalykas

SESV 263 straipsniu pagrįstas prašymas panaikinti 2014 m. kovo 5 d. Tarybos sprendimą 2014/119/BUSP dėl ribojamųjų priemonių, taikytinų tam tikriems asmenims, subjektams ir įstaigoms atsižvelgiant į padėtį Ukrainoje (OL L 60, 2016, p. 76) ir 2016 m. kovo 4 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2016/311, kuriuo įgyvendinamas Reglamentas (ES) Nr. 208/2014 dėl ribojamųjų priemonių, taikytinų tam tikriems asmenims, subjektams ir įstaigoms atsižvelgiant į padėtį Ukrainoje (OL L 60, 2016, p. 1), kiek ieškovo pavardė palikta asmenų, subjektų ir įstaigų, kuriems taikomos šios ribojamosios priemonės, sąrašė.

Rezoliucinė dalis

1. Atmesti ieškinį.
2. Edward Stavytskyi padengia savo ir Europos Sąjungos Tarybos patirtas bylinėjimosi išlaidas.
3. Europos Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

⁽¹⁾ OL C 270, 2016 7 25.

2018 m. kovo 20 d. Bendrojo Teismo sprendimas byloje Šroubárna Ždánice / Taryba(Byla T-442/16) ⁽¹⁾

(Prašymas grąžinti antidempingo muitus — Tam tikros Kinijos kilmės arba iš Malaizijos importuojamos geležinės arba plieninės tvirtinimo detalės — Reglamentas (EB) Nr. 91/2009 ir Įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 723/2011 — Nacionalinio teismo kompetencija — Bendrojo Teismo kompetencijos nebuvimas)

(2018/C 161/52)

Proceso kalba: čekų

Šalys

Ieškovė: Šroubárna Ždánice a.s. (Kijovas, Čekijos Respublika), atstovaujama advokato M. Osladil

Atsakovė: Europos Sąjungos Taryba, atstovaujama H. Marcos Fraile ir A. Westerhof Löfflerová, padedamų advokato N. Tuominen

Atsakovės pusėje į bylą įstojusi šalis: Europos Komisija, atstovaujama T. Maxian Rusche ir P. Němečková

Dalykas

Prašymas grąžinti antidempingo muitus ir palūkanas, kuriuos ieškovė Čekijos muitinės institucijoms sumokėjo tariamai nepagrįstai priėmus 2009 m. sausio 26 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 91/2009, kuriuo tam tikroms importuojamoms Kinijos Liaudies Respublikos kilmės geležinėms arba plieninėms tvirtinimo detalėms nustatomas galutinis antidempingo muitas (OL L 29, 2009, p. 1), 2011 m. liepos 18 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 723/2011, kuriuo išplečiamas galutinio antidempingo muto, nustatyto Reglamentu (EB) Nr. 91/2009 tam tikroms importuojamoms Kinijos Liaudies Respublikos kilmės geležinėms arba plieninėms tvirtinimo detalėms, taikymas tam tikroms iš Malaizijos siunčiamoms importuojamoms geležinėms arba plieninėms tvirtinimo detalėms, deklaruojamoms arba nedeklaruojamoms kaip Malaizijos kilmės (OL L 194, 2011, p. 6) ir 2012 m. spalio 4 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 924/2012, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 91/2009 (OL L 275, 2012, p. 1).

Rezoliucinė dalis

1. Atmesti ieškinį dėl to, kad Bendrasis Teismas neturi jurisdikcijos jį nagrinėti..
2. Šroubárna Žďánice a.s. padengia savo ir Europos Sąjungos Tarybos patirtas bylinėjimosi išlaidas.
3. Europos Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas. Newpassword1

(¹) OL C 392, 2016 10 24.

2018 m. kovo 22 d. Bendrojo Teismo sprendimas byloje HJ/ EMA

(Byla T-579/16) (¹)

(Viešoji tarnyba — Laikinieji tarnautojai — Terminuotos sutarties nepratęsimas — KTIS 8 straipsnio pirma pastraipa — Terminuotos sutarties pakeitimas į neterminuotą sutartį — Akivaizdi vertinimo klaida — Rūpestingumo pareiga — Pareiga motyvuoti — Teisė būti išklaustam — Vertinimo ataskaita — Pareiga motyvuoti — Akivaizdi vertinimo klaida)

(2018/C 161/53)

Proceso kalba: prancūzų

Šalys

Ieškovė: HJ, atstovaujama advokatų L. Levi ir A. Blot

Atsakovė: Europos vaistų agentūra (EMA), atstovaujama F. Cooney ir N. Rampal Olmedo, padedamų advokatų A. Duron ir D. Waelbroeck

Dalykas

SESV 270 straipsniu grindžiamas prašymas, pirma, panaikinti ieškovės vertinimo ataskaitą už laikotarpį nuo 2014 m. vasario 16 d. iki 2014 m. gruodžio 31 d., 2015 m. balandžio 1 d. EMA sprendimą nepratęsti ieškovės laikinojo tarnautojo sutarties ir du 2015 m. spalio 26 d. sprendimus atmesti jos skundus dėl šių aktų, taip pat, antra, priteisti žalos, kurią ieškovė tariamai patyrė, atlyginimą.

Rezoliucinė dalis

1. Atmesti ieškinį.
2. Priteisti iš HJ bylinėjimosi išlaidas.

⁽¹⁾ OL C 145, 2016 4 25 (byla, iš pradžių užregistruota Europos Sąjungos tarnautojų teisme numeriu F-8/16 ir 2016 m. rugsėjo 1 d. perduota Europos Sąjungos Bendrajam Teismui).

2018 m. kovo 20 d. Bendrojo Teismo sprendimas byloje *Argyraki / Komisija***(Byla T-734/16) ⁽¹⁾****(Viešoji tarnyba — Pareigūnai — Pensijos — Pensijų draudimo stažo apskaičiavimas — Atsižvelgimas į tarnybos pagalbiniu darbuotoju laikotarpius — Sąlygos — Teisinis pagrindas)****(2018/C 161/54)***Proceso kalba: prancūzų***Šalys**

Ieškovė: Vassilia Argyraki (Briuselis, Belgija), atstovaujama advokato S. Pappas

Atsakovė: Europos Komisija, iš pradžių atstovaujama G. Berscheid, G. Gattinara ir A. C. Simon, vėliau – G. Berscheid, G. Gattinara ir L. Radu Bouyon

Dalykas

Pagal SESV 270 straipsnį pateiktas prašymas panaikinti 2016 m. sausio 29 d. Komisijos Individualių išmokų administravimo ir mokėjimo biuro (PMO) sprendimą, kuriuo jis atmetė ieškovės prašymą patvirtinti pagalbiniu darbuotojo tarnybos laikotarpius kaip laikinojo tarnautojo tarnybos laikotarpius apskaičiuojant teises į pensiją.

Rezoliucinė dalis

1. Panaikinti 2016 m. sausio 29 d. Europos Komisijos Individualių išmokų administravimo ir mokėjimo biuro (PMO) sprendimą, kuriuo jis atmetė Vassilia Argyraki prašymą patvirtinti pagalbiniu darbuotojo tarnybos laikotarpius kaip laikinojo tarnautojo tarnybos laikotarpius apskaičiuojant teises į pensiją.
2. Priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

⁽¹⁾ OL C 462, 2016 12 12.

2018 m. kovo 22 d. Bendrojo Teismo sprendimas byloje *Safe Skies / EUIPO – Travel Sentry (TSA LOCK)*

(Byla T-60/17) ⁽¹⁾

(Europos Sąjungos prekių ženklas — Registracijos pripažinimo negaliojančia procedūra — Žodinis Europos Sąjungos prekių ženklas TSA LOCK — Absoliutūs atmetimo pagrindai — Skiriamasis požymis — Apibūdinamojo pobūdžio nebuvimas — Reglamento (EB) Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies b, c ir g punktai (dabar – Reglamento (ES) 2017/1001 7 straipsnio 1 dalies b, c ir g punktai)

(2018/C 161/55)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Ieškovė: *Safe Skies LLC* (Niujorkas, Niujorkas, Jungtinės Valstijos), atstovaujama advokatės V. Schwepler

Atsakovė: Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba (EUIPO), atstovaujama A. Söder

Kita procedūros EUIPO apeliacinėje taryboje šalis, įstojusi į bylą Bendrajame Teisme: *Travel Sentry, Inc.* (Vindermiras, Florida, Jungtinės Valstijos), atstovaujama advokatų J. L. Gracia Albero ir V. Torelli

Dalykas

Ieškiny s dėl 2016 m. lapkričio 24 d. EUIPO ketvirtosios apeliacinės tarybos sprendimo (byla R 233/2016-4), susijusio su registracijos pripažinimo negaliojančia procedūra tarp *Safe Skies* ir *Travel Sentry*.

Rezoliucinė dalis

1. Atmesti ieškinį.
2. Priteisti iš *Safe Skies LLC* bylinėjimosi išlaidas.

⁽¹⁾ OL C 104, 2017 4 3.

2018 m. kovo 20 d. Bendrojo Teismo sprendimas byloje *Webgarden / EUIPO (Dating Bracelet)*

(Byla T-272/17) ⁽¹⁾

(Europos Sąjungos prekių ženklas — Vaizdinio Europos Sąjungos prekių ženklo „Dating Bracelet“ paraiška — Absoliutus atmetimo pagrindas — Apibūdinamasis pobūdis — Reglamento (EB) Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies b ir c punktai (dabar – Reglamento (ES) 2017/1001 7 straipsnio 1 dalies b ir c punktai) — Ankstesnė EUIPO praktika — Vienodas požiūris — Teisinis saugumas)

(2018/C 161/56)

Proceso kalba: vengrų

Šalys

Ieškovė: *Webgarden Szolgáltató és Kereskedelmi Kft.* (Budapeštas, Vengrija), atstovaujama advokato G. Jambrik

Atsakovė: Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba (EUIPO), atstovaujama P. Sipos

Dalykas

Ieškiny s dėl 2017 m. kovo 1 d. EUIPO penktosios apeliacinės tarybos sprendimo (byla R 658/2016-5), susijusio su vaizdinio žymens „Dating Bracelet“ registracijos kaip Europos Sąjungos prekių ženklo paraiška.

Rezoliucinė dalis

1. Atmesti ieškinį.
2. Priteisti iš Webgarden Szolgálató és Kereskedelmi Kft. bylinėjimosi išlaidas.

(¹) OL C 231, 2017 7 17.

2018 m. kovo 9 d. Bendrojo Teismo nutartis byloje Aurora Group Danmark / EUIPO – Retail Distribution (PANZER)

(Byla T-246/16) (¹)

(Europos Sąjungos prekių ženklas — Registracijos pripažinimo negaliojančia procedūra — Prašymo pripažinti registraciją negaliojančia atsiėmimas — Pagrindo priimti sprendimą nebuvimas)

(2018/C 161/57)

Proceso kalba: danų

Šalys

Ieškovė: Aurora Group Danmark A / S (Balerupas, Danija), atstovaujama advokato L. Elmgaard Sørensen

Atsakovė: Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba (EUIPO), iš pradžių atstovaujama D. Gaja, vėliau T. Frydendahl ir D. Walicka

Kita procedūros EUIPO apeliacinėje taryboje šalis, įstojusi į bylą Bendrajame Teisme: Retail Distribution ApS (Hinerupas, Danija), atstovaujama advokatės E. A. Skovbo

Dalykas

Ieškiny s dėl 2016 m. vasario 11 d. EUIPO antrosios apeliacinės tarybos sprendimo (byla R 238/2009-2), susijusio su registracijos pripažinimo negaliojančia procedūra tarp Retail Distribution ir Aurora Group Danmark.

Rezoliucinė dalis

1. Nebereikia priimti sprendimo dėl ieškinio.
2. Aurora Group Danmark A / S ir Retail Distribution ApS padengia savo ir kiekviena po pusę Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybos (EUIPO) patirtų išlaidų.

(¹) OL C 279, 2016 8 1.

2018 m. kovo 13 d. Bendrojo Teismo nutartis byloje Disney Enterprises / EUIPO – Di Molfetta (DiSNEY FROZEN)

(Byla T-567/17) (¹)

(Europos Sąjungos prekių ženklas — Protesto procedūra — Registracijos paraiškos atsiėmimas — Pagrindo priimti sprendimą nebuvimas)

(2018/C 161/58)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Ieškovė: Disney Enterprises, Inc. (Berbankas, Kalifornija, Jungtinės Valstijos), atstovaujama advokato M. Graf

Atsakovė: Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba, atstovaujama E. Markakis ir A. Folliard-Monguiral

Kita procedūros EUIPO apeliacinėje taryboje šalis, įstojusi į bylą Bendrajame Teisme: Fabio Di Molfetta (Bišelje, Italija)

Dalykas

Ieškinys dėl 2017 m. gegužės 12 d. EUIPO penktosios apeliacinės tarybos sprendimo (byla R 2342/2016-5), susijusios su protesto procedūra tarp Fabio Di Molfetta ir *Disney Enterprises, Inc.*

Rezoliucinė dalis

1. Nebėra pagrindo priimti sprendimą dėl ieškinio.
2. Priteisti iš *Disney Enterprises, Inc.* jos pačios ir Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybos (EUIPO) patirtas bylinėjimosi išlaidas.

⁽¹⁾ OL C 347, 2017 10 16.

2018 m. kovo 8 d. Bendrojo Teismo nutartis byloje *Comune di Milano / Taryba*

(Byla T-46/18) ⁽¹⁾

(Jurisdikcijos atsisakymas)

(2018/C 161/59)

Proceso kalba: italų

Šalys

Ieškovė: *Comune di Milano* (Italija), atstovaujama advokatų F. Sciaudone ir M. Condinanzi

Atsakovė: Europos Sąjungos Taryba, atstovaujama E. Rebasti, M. Bauer ir F. Florindo Gijón

Dalykas

SESV 253 straipsniu pagrįstas prašymas panaikinti 2017 m. lapkričio 20 d. Tarybos (Bendrųjų reikalų taryba) sprendimą, priimtą 3579-ojo posėdžio metu dėl Europos vaistų agentūros (EMA) naujos buvinės, kuriuo naujaja EMA buveine nustatomas Amsterdamas.

Rezoliucinė dalis

1. Bendrasis Teismas atsisako jurisdikcijos byloje T-46/18, kad sprendimą dėl ieškinio galėtų priimti Teisingumo Teismas.
2. Sprendimo dėl Nyderlandų Karalystės ir Regione Lombardia prašymų leisti įstoti į bylą priėmimas atidedamas.
3. Klausimo dėl bylinėjimosi išlaidų nagrinėjimas atidedamas.

⁽¹⁾ OL C 94, 2018 3 12.

2018 m. vasario 22 d. pareikštas ieškinys byloje VI/ Komisija**(Byla T-109/18)**

(2018/C 161/60)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Ieškovė: VI, atstovaujama advokatų G. Pandey ir V. Villante

Atsakovė: Europos Komisija

Reikalavimai

Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

- visų pirma prireikus pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 270 straipsnį pripažinti Pareigūnų tarnybos nuostatų 90 straipsnį negaliojančiu ir netaikytinu šiame procese;
- pirma, panaikinti 2017 m. lapkričio 14 d. Europos personalo atrankos tarnybos (EPSO) sprendimą atmesti 2017 m. liepos 13 d. pateiktą ieškovės skundą, taip pat sprendimą atmesti ieškovės reikalavimą sumokėti 50 000 EUR dydžio kompensaciją;
- antra, panaikinti 2017 m. balandžio 19 d. EPSO sprendimą atmesti jos prašymą peržiūrėti atrankos komisijos sprendimą neleisti jai dalyvauti kitame konkurso etape;
- trečia, panaikinti 2017 m. vasario 6 d. internetinėje EPSO paskyroje pateiktą sprendimą neįtraukti ieškovės į kandidatų, atrinktų per konkursą EPSO / AD/323/16, sąrašo projektą;
- ketvirta, panaikinti 2016 m. gegužės 26 d. paskelbtą pranešimą apie konkursą EPSO / AD/323/16 ir visą kandidatų, atrinktų dalyvauti šiame konkurse, sąrašo projektą;
- priteisti ieškovei 50 000 EUR dydžio kompensaciją už žalą, patirtą dėl minėtų apskųstų sprendimų neteisėtumo; ir
- priteisti iš atsakovės bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdama ieškinį ieškovė remiasi trimis pagrindais.

1. Pirmajame ieškinio pagrinde nurodoma akivaizdi EPSO ir (arba) atrankos komisijos vertinimo klaida, susijusi su ieškovės darbo patirties vertinimu, taip pat atitinkamo pranešimo apie konkursą III priedo, kuriame detalizuojama reikalaujama darbo patirtis, pažeidimas.
2. Antrajame ieškinio pagrinde teigiama, kad buvo pažeistas Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnis ir ieškovės teisė būti išklaudyta, taip pat pareiga motyvuoti ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 296 straipsnis.

3. Trečiajame ieškinio pagrindu teigiama, kad buvo pažeisti Reglamento Nr. 1/58⁽¹⁾ 1, 2, 3 ir 4 straipsniai, Pareigūnų tarnybos nuostatų 1d ir 28 straipsniai, šių nuostatų III priedo 1 straipsnio 1 dalies f punktas, taip pat vienodo požiūrio ir nediskriminavimo principai.

⁽¹⁾ 1958 m. balandžio 15 d. reglamentas, nustatantis kalbas, kurios turi būti vartojamos Europos ekonominėje bendrijoje (OL 17, 1958, p. 385; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 1 t., p. 3).

**2018 m. vasario 26 d. pareikštas ieškinys byloje Tomasz KawałkoTrofeum / EUIPO – Ferrero
(KINDERPRAMS)**

(Byla T-115/18)

(2018/C 161/61)

Kalba, kuria surašytas ieškinys: lenkų

Šalys

Ieškovas: Tomasz KawałkoTrofeum (Gdynė, Lenkija), atstovaujamas advokato P. Moksa

Atsakovė: Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba (EUIPO)

Kita procedūros Apeliacinėje taryboje šalis: Ferrero SpA (Alba, Italija)

Su procedūra EUIPO susijusi informacija

Pareiškėjas: ieškovas.

Prekių ženklas, dėl kurio kilo ginčas: žodinis Sąjungos prekių ženklas KINDERPRAMS – Registracijos paraiška Nr. 12 916 961.

Procedūra EUIPO: protesto procedūra.

Ginčijamas sprendimas: 2017 m. gruodžio 14 d. EUIPO ketvirtosios apeliacinės tarybos sprendimas byloje R 1112/2017-4.

Reikalavimai

Ieškovas Bendrojo Teismo prašo:

- ginčijamą sprendimą pakeisti taip, kad būtų įregistruotas prekių ženklas KINDERPRAMS;
- priteisti iš EUIPO bylinėjimosi išlaidas.

Pagrindas, kuriuo remiamasi

- Reglamento Nr. 2017/1001 8 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimas.

2018 m. kovo 1 d. pareikštas ieškinys byloje HMV (Brands) / EUIPO – Our Price Records (OUR PRICE)

(Byla T-129/18)

(2018/C 161/62)

Kalba, kuria surašytas ieškinys: anglų

Šalys

Ieškovė: HMV (Brands) Ltd (Londonas, Jungtinė Karalystė), atstovaujama baristerių M. Hicks ir N. Zweck

Atsakovė: Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba (EUIPO)

Kita procedūros Apeliacinėje taryboje šalis: Our Price Records Ltd (Londonas)

Su procedūra EUIPO susijusi informacija

Prekių ženklo, dėl kurio kilo ginčas, savininkė: kita procedūros Apeliacinėje taryboje šalis

Prekių ženklas, dėl kurio kilo ginčas: vaizdinis ES prekių ženklas, kuriame yra žodiniai elementai „OUR PRICE“ – Registracijos paraiška Nr. 13 636 998

Procedūra EUIPO: protesto procedūra

Ginčijamas sprendimas: 2017 m. gruodžio 15 d. EUIPO antrosios apeliacinės tarybos sprendimas byloje R 838/2017-2

Reikalavimai

Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

- panaikinti ginčijamą sprendimą;
- priteisti iš EUIPO bylinėjimosi išlaidas;
- priteisti iš *Our Price Records Limited* bylinėjimosi išlaidas (jeigu ji įstotų į šią bylą);

IR ARBA

- visiškai patenkinti HMV pareikštą protestą,

ARBA

- grąžinti bylą EUIPO, kad ši ją išnagrinetų atsižvelgdama į ginčijamo sprendimo panaikinimą.

Pagrindas, kuriuo remiamasi

- Reglamento Nr. 2017/1001 8 straipsnio 4 dalies pažeidimas.

2018 m. vasario 28 d. pareikštas ieškinyis byloje LMP Lichttechnik Vertriebs / EUIPO (LITECRAFT)

(Byla T-140/18)

(2018/C 161/63)

Proceso kalba: vokiečių

Šalys

Ieškovė: LMP Lichttechnik Vertriebs GmbH (Ibenbiurenas, Vokietija), atstovaujama advokato R. Plegge

Atsakovė: Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba (EUIPO)

Su procedūra EUIPO susijusi informacija

Prekių ženklas, dėl kurio kilo ginčas: žodinis Sąjungos prekių ženklas LITECRAFT – Registracijos paraiška Nr. 15 282 635

Ginčijamas sprendimas: 2018 m. sausio 8 d. EUIPO antrosios apeliacinės tarybos sprendimas byloje R 699/2017-2

Reikalavimai

Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

- panaikinti ginčijamą sprendimą,
- priteisti iš EUIPO bylinėjimosi išlaidas.

Pagrindas, kuriuo remiamasi

— Reglamento Nr. 2009/207 7 straipsnio 1 dalies b ir c punktų pažeidimas.

2018 m. kovo 1 d. pareikštas ieškinys byloje *Société générale* / ECB**(Byla T-143/18)**

(2018/C 161/64)

Proceso kalba: prancūzų

Šalys

Ieškovė: *Société générale* (Paryžius, Prancūzija), atstovaujama advokatų A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi ir P. Kupka

Atsakovas: Europos Centrinis Bankas

Reikalavimai

Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

- Panaikinti 2017 m. gruodžio 19 d. ECB sprendimo Nr. ECB/SSM/2017 – O2RNE8IBXP4R0TD8PU41/174 5 straipsnį ir jo A priedo 3 straipsnį tiek, kiek juose numatytos priemonės, kurių reikia imtis dėl neatšaukiamų mokėjimų įsipareigojimų, susijusių su indėlių garantijų sistemomis arba problemų sprendimų fondais;
- priteisti iš ECB visas bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdama ieškinį ieškovė remiasi keturiais pagrindais.

1. Pirmasis ieškinio pagrindas, susijęs su teisinio pagrindo priimti ginčijamą sprendimą nebuvimu. Ieškovė teigia, kad ECB nebuvo kompetentingas nustatyti bendro pobūdžio rizikos ribojimo reikalavimų ir neatliko ieškovės situacijos ir taikytinų tekstų individualaus ir išsamaus vertinimo.
2. Antrasis ieškinio pagrindas, susijęs su ginčijamame sprendime padaryta teisės klaida, nes ECB klaidingai aiškino Sąjungos teisės tekstus suteikdamas kredito įstaigoms galimybę remtis neatšaukiamų mokėjimų įsipareigojimais ir todėl panaikino šių nuostatų veiksmingumą.
3. Trečiasis ieškinio pagrindas, susijęs su ginčijamame sprendime padaryta akivaizdžia rizikos, kurią tariamai sukėlė neatšaukiami mokėjimų įsipareigojimai, atsižvelgiant į 2013 m. spalio 15 d. Tarybos reglamento (ES) Nr. 1024/2013, kuriuo Europos Centriniam Bankui pavedami specialūs uždaviniai, susiję su rizikos ribojimu pagrįstos kredito įstaigų priežiūros politika (OL L 278, 2013, p. 63), 16 straipsnį, vertinimo klaida.
4. Ketvirtasis ieškinio pagrindas, susijęs su nemotyvuotumu, nes ECB turi padidintą pareigą motyvuoti, o ginčijamas sprendimas buvo nepakankamai motyvuotas.

2018 m. kovo 1 d. pareikštas ieškinys byloje *Crédit Agricole ir kt. / ECB***(Byla T-144/18)**

(2018/C 161/65)

Proceso kalba: prancūzų

Šalys

Ieškovai: *Crédit Agricole SA* (Monružas, Prancūzija) ir kiti 69 ieškovai atstovaujami advokatų A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi ir P. Kupka

Atsakovas: Europos Centrinis Bankas

Reikalavimai

Ieškovai Bendrojo Teismo prašo:

- Panaikinti 2017 m. gruodžio 19 d. ECB sprendimo Nr. ECB/SSM/2017 – 969500TJ5KRTCJQWXH05/380 9 straipsnį ir jo A priedo 3 straipsnį tiek, kiek juose numatytos priemonės, kurių reikia imtis dėl neatšaukiamų mokėjimų įsipareigojimų, susijusių su indėlių garantijų sistemomis arba problemų sprendimų fondais;
- priteisti iš ECB visas bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdami ieškinį ieškovai remiasi keturiais pagrindais, kurie iš esmės identiški nurodytiems byloje *Société générale / ECB*, T-143/18, arba į juos panašūs.

2018 m. kovo 1 d. pareikštas ieškinys byloje *Confédération nationale du Crédit mutuel ir kt. / ECB***(Byla T-145/18)**

(2018/C 161/66)

Proceso kalba: prancūzų

Šalys

Ieškovai: *Confédération nationale du Crédit mutuel* (Paryžius, Prancūzija) ir kiti 47 ieškovai, atstovaujami advokatų A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi ir P. Kupka

Atsakovas: Europos Centrinis Bankas

Reikalavimai

Ieškovai Bendrojo Teismo prašo:

- Panaikinti 2017 m. gruodžio 19 d. ECB sprendimo Nr. ECB/SSM/2017 – 9695000CG7B84NLR5984/207 8 straipsnį tiek, kiek jame numatytos priemonės, kurių reikia imtis dėl neatšaukiamų mokėjimų įsipareigojimų, susijusių su indėlių garantijų sistemomis arba problemų sprendimų fondais;
- priteisti iš ECB visas bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdami ieškinį ieškovai remiasi keturiais pagrindais, kurie iš esmės identiški nurodytiems byloje *Société générale / ECB*, T-143/18, arba į juos panašūs.

2018 m. kovo 1 d. pareikštas ieškinys byloje BPCE ir kt. / ECB**(Byla T-146/18)**

(2018/C 161/67)

Proceso kalba: prancūzų

Šalys

Ieškovai: BPCE (Paryžius, Prancūzija) ir kiti 36 ieškovai atstovaujami advokatų A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi ir P. Kupka

Atsakovas: Europos Centrinis Bankas

Reikalavimai

Ieškovai Bendrojo Teismo prašo:

- Panaikinti 2017 m. gruodžio 19 d. ECB sprendimo Nr. ECB/SSM/2017 – 9695005MSX1OYEMGDF46/338 (kartu su jo priedu) 4 straipsnį tiek, kiek jame numatytos priemonės, kurių reikia imtis dėl neatšaukiamų mokėjimų įsipareigojimų, susijusių su indėlių garantijų sistemomis arba problemų sprendimų fondais;
- priteisti iš ECB visas bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdami ieškinį ieškovai remiasi keturiais pagrindais, kurie iš esmės identiški nurodytiems byloje *Société générale / ECB*, T-143/18, arba į juos panašūs.

2018 m. kovo 1 d. pareikštas ieškinys byloje Arkéa Direct Bank ir kt. / ECB**(Byla T-149/18)**

(2018/C 161/68)

Proceso kalba: prancūzų

Šalys

Ieškovai: Arkéa Direct Bank (Piuto, Prancūzija), Caisse de Bretagne de Crédit Mutuel Agricole (Le Relecq Kerhuon, Prancūzija), Crédit Mutuel Arkéa (Le Relecq Kerhuon), Crédit foncier et communal d'Alsace et de Lorraine-banque (Strasbūras, Prancūzija), Fédéral Finance (Le Relecq Kerhuon), Arkéa Home Loans SFH (Brestas, Prancūzija), Arkéa Banking Services (Paryžius, Prancūzija), Arkéa Public Sector SCF (Le Relecq Kerhuon), Arkéa Banque Entreprises et Institutionnels (Le Relecq Kerhuon), Keytrade Bank Luxembourg SA (Liuksemburgas, Liuksemburgas), atstovaujami advokatų A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi ir P. Kupka

Atsakovas: Europos Centrinis Bankas

Reikalavimai

Ieškovai Bendrojo Teismo prašo:

- Panaikinti 2017 m. gruodžio 19 d. ECB sprendimo Nr. ECB/SSM/2017 – 9695000CG7B84NLR5984/207 8 straipsnį tiek, kiek jame numatytos priemonės, kurių reikia imtis dėl neatšaukiamų mokėjimų įsipareigojimų, susijusių su indėlių garantijų sistemomis arba problemų sprendimų fondais;
- priteisti iš ECB visas bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdami ieškinį ieškovai remiasi keturiais pagrindais, kurie iš esmės identiški nurodytiems byloje *Société générale/ECB*, T-143/18, arba į juos panašūs.

2018 m. gegužės 1 d. pareikštas ieškinys byloje BNP Paribas / ECB**(Byla T-150/18)**

(2018/C 161/69)

*Proceso kalba: prancūzų***Šalys***Ieškovas: BNP Paribas (Paryžius, Prancūzija), atstovaujamas advokatų A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi ir P. Kupka**Atsakovas: Europos Centrinis Bankas***Reikalavimai***Ieškovas Bendrojo Teismo prašo:*

- panaikinti iš dalies 2017 m. gruodžio 19 d. ECB sprendimo Nr. ECB/SSM/2017 – ROMUWSFPU8MPRO8K5P83/248 9 straipsnį tiek, kiek jame numatytas bendrųjų problemų sprendimo fondų, nacionalinių problemų sprendimo fondų ir nacionalinių 1 kategorijos nuosavų lėšų indėlių garantijų sistemų neatšaukiamų mokėjimų įsipareigojimų atskaitymas individualiai, beveik konsoliduotai ar konsoliduotai, o ypač 9.1, 9.2 ir 9.3 dalis;
- priteisti iš ECB visas bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai*Grįsdamas ieškinį ieškovas remiasi keturiais pagrindais.*

1. Pirmasis ieškinio pagrindas, susijęs su faktu, kad ginčijamas sprendimas neturėjo teisinio pagrindo, nes ECB pasinaudojo savo įgaliojimais rizikos ribojimu pagrįstos priežiūros srityje tam, kad nustatytų bendro pobūdžio priemones, priklausančias teisės aktų leidėjo kompetencijai, ir viršijo jam 2013 m. spalio 15 d. Tarybos reglamento (ES) Nr. 1024/2013, kuriuo Europos Centriniam Bankui pavedami specialūs uždaviniai, susiję su rizikos ribojimu pagrįstos kredito įstaigų priežiūros politika (OL L 287, 2013, p. 63), 4 straipsnio 1 dalies f punktu ir 16 straipsniu suteiktus įgaliojimus.
2. Antrasis ieškinio pagrindas, susijęs su ginčijamame sprendime padaryta teisės klaida, nes ECB Sąjungos teisės tekstus išaiškino priešingai teisės aktų leidėjo ketinimui ir leido kredito institucijoms pasinaudoti neatšaukiamais mokėjimų įsipareigojimais, kad įvykdytų dalį savo pareigų nacionaliniams problemų sprendimo fondams, bendriems problemų sprendimo fondams ir nacionalinėms indėlių garantijų sistemoms ir taip panaikino atitinkamų nuostatų veiksmingumą. Be kita ko, ECB savo sprendimą grindė klaidingu Europos ir nacionalinių perkėlimo teisės nuostatų, susijusių su neatšaukiamais mokėjimų įsipareigojimais, aiškinimu.
3. Trečiasis ieškinio pagrindas, susijęs su proporcingumo principo pažeidimu.
4. Ketvirtasis ieškinio pagrindas, susijęs su ginčijamame sprendime padaryta vertinimo klaida ir gero administravimo principo pažeidimu.

2018 m. vasario 26 d. pareikštas ieškinys byloje Legutko ir Poręba / Parlamentas**(Byla T-156/18)**

(2018/C 161/70)

*Proceso kalba: lenkų***Šalys***Ieškovai: Ryszard Antoni Legutko (Moravica, Lenkija), Tomasz Piotr Poręba (Melecas, Lenkija), atstovaujami advokato M. Mataczyński**Atsakovas: Europos Parlamentas*

Reikalavimai

Ieškovai Bendrojo Teismo prašo:

- pripažinti, kad atsakovas pažeidė Europos Parlamento darbo tvarkos taisyklių 130 straipsnį ir jų II priedą, kai jis Europos Sąjungos Tarybai nepersiuntė klausimo raštu, kurį Europos Parlamento nariai pateikė byloje Nr. P-003358/17;
- pripažinti, kad Europos Parlamentas turi pareigą byloje Nr. P-003358/17 raštu pateiktą klausimą pateikti kompetentingai institucijai, tai yra Europos Sąjungos Tarybai;
- priteisti iš Europos Parlamento bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

- Ieškovai teigia, kad Europos Parlamentas neįvykdė savo pareigos, kai jis kompetentingai institucijai nepersiuntė, priešingai nei siūlė ieškovai, 2017 m. gegužės 16 d. Europos Parlamento narių Ryszard Legutko ir Tomasz Poręba pateikto klausimo raštu.

2018 m. kovo 8 d. pareikštas ieškinys byloje Amisi Kumba / Taryba**(Byla T-163/18)**

(2018/C 161/71)

*Proceso kalba: prancūzų***Šalys**

Ieškovas: Gabriel Amisi Kumba (Kinšasa, Kongo Demokratinė Respublika), atstovaujamas advokatų T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois ir A. Guillerme

Atsakovė: Europos Sąjungos Taryba

Reikalavimai

Ieškovas Bendrojo Teismo prašo:

- panaikinti 2017 m. gruodžio 11 d. Tarybos sprendimą (BUSP) 2017/2282, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2010/788/BUSP dėl ribojamųjų priemonių Kongo Demokratinėi Respublikai, kiek juo ieškovo pavardė palikta Sprendimo 2010/788/BUSP II priedo sąrašė Nr. 2 ir Reglamento (EB) Nr. 1183/2005 Ia priedo sąrašė Nr. 2,
- pripažinti Sprendimo 2010/788/BUSP, iš dalies pakeisto Sprendimu 2016/2231/BUSP, 3 straipsnio 2 dalies b punkto ir Reglamento Nr. 1183/2005 2b straipsnio 1 dalies b punkto nuostatas neteisėtomis,
- priteisti iš Tarybos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdamas ieškinį ieškovas remiasi keturiais pagrindais.

1. Pirmasis ieškinio pagrindas grindžiamas teisės į gynybą pažeidimu, įskaitant pareigos nurodyti motyvus, kuriais būtų galima pateisinti priemones ir užtikrinti veiksmingą teisminę gynybą, pažeidimą, taip pat teisės būti išklaustam pažeidimu.
2. Antrasis ieškinio pagrindas grindžiamas akivaizdžia vertinimo klaida, kalbant apie ieškovo dalyvavimą darant veiksmus, kuriais šurkščiai pažeidžiamos žmogaus teisės Kongo Demokratinėje Respublikoje.

3. Trečiasis ieškinio pagrindas grindžiamas teisės į privatų gyvenimą, teisės į nuosavybę ir proporcingumo principo pažeidimu.
4. Ketvirtasis ieškinio pagrindas grindžiamas 2010 m. gruodžio 20 d. Tarybos sprendimo 2010/788/BUSP dėl ribojamųjų priemonių Kongo Demokratinei Respublikai, ir kuriuo panaikinama Bendroji pozicija 2008/369/BUSP (OL L 336, 2010, p. 30), iš dalies pakeisto 2016 m. gruodžio 12 d. Tarybos sprendimu (BUSP) 2016/2231, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2010/788/BUSP dėl ribojamųjų priemonių Kongo Demokratinei Respublikai (OL L 336I, 2016, p. 7), 3 straipsnio 2 dalies b punkto ir 2005 m. liepos 18 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1183/2005, nustatančio tam tikras konkrečias ribojančias priemones asmenims, kurie savo veiksmais pažeidžia ginklų embargą Kongo Demokratinei Respublikai (OL L 193, 2005, p. 1), 2b straipsnio 1 dalies b punkto nuostatų neteisėtumu.

2018 m. kovo 8 d. pareikštas ieškinys byloje *Kampete / Taryba*

(Byla T-164/18)

(2018/C 161/72)

Proceso kalba: prancūzų

Šalys

Ieškovas: Ilunga Kampete (Kinšasa, Kongo Demokratinė Respublika), atstovaujamas advokatų T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois ir A. Guillerme

Atsakovė: Europos Sąjungos Taryba

Reikalavimai

Ieškovas Bendrojo Teismo prašo:

- panaikinti 2017 m. gruodžio 11 d. Tarybos sprendimą (BUSP) 2017/2282, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2010/788/BUSP dėl ribojamųjų priemonių Kongo Demokratinei Respublikai, kiek juo ieškovas paliktas Sprendimo 2010/788/BUSP II priedo sąraše Nr. 1 ir Reglamento (EB) Nr. 1183/2005 Ia priedo sąraše Nr. 1,
- pripažinti, kad Sprendimo 2010/788/BUSP, iš dalies pakeisto Sprendimu 2016/2231/BUSP, 3 straipsnio 2 dalies b punkto ir Reglamento Nr. 1183/2005 2b straipsnio 1 dalies b punkto nuostatos yra neteisėtos,
- priteisti iš Tarybos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdamas ieškinį ieškovas remiasi keturiais pagrindais, kurie iš esmės yra tokie patys arba panašūs į tuos, kuriais remiamasi byloje T-163/18, *Amisi Kumba / Taryba*.

2018 m. kovo 8 d. pareikštas ieškinys byloje *Kahimbi Kasagwe / Taryba*

(Byla T-165/18)

(2018/C 161/73)

Proceso kalba: prancūzų

Šalys

Ieškovas: Delphin Kahimbi Kasagwe (Kinšasa, Kongo Demokratinė Respublika), atstovaujamas advokatų T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois ir A. Guillerme

Atsakovė: Europos Sąjungos Taryba

Reikalavimai

Ieškovas Bendrojo Teismo prašo:

- panaikinti 2017 m. gruodžio 11 d. Tarybos sprendimą (BUSP) 2017/2282, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2010/788/BUSP dėl ribojamųjų priemonių Kongo Demokratinei Respublikai, kiek juo ieškovo pavardė palikta Sprendimo 2010/788/BUSP II priedo sąraše Nr. 7 ir Reglamento (EB) Nr. 1183/2005 I a priedo sąraše Nr. 7,
- pripažinti Sprendimo 2010/788/BUSP, iš dalies pakeisto Sprendimu 2016/2231/BUSP, 3 straipsnio 2 dalies a punkto ir Reglamento Nr. 1183/2005 2b straipsnio 1 dalies a punkto nuostatas neteisėtomis,
- priteisti iš Tarybos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdamas ieškinį ieškovas remiasi keturiais pagrindais, kurie iš esmės yra tokie patys arba panašūs į tuos, kuriais remiamasi byloje T-163/18, *Amisi Kumba / Taryba*.

2018 m. kovo 8 d. pareikštas ieškinys byloje *Ilunga Luyoyo / Taryba*

(Byla T-166/18)

(2018/C 161/74)

Proceso kalba: prancūzų

Šalys

Ieškovas: Ferdinand Ilunga Luyoyo (Kinšasa, Kongo Demokratinė Respublika), atstovaujamas advokatų T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois ir A. Guillerme

Atsakovė: Europos Sąjungos Taryba

Reikalavimai

Ieškovas Bendrojo Teismo prašo:

- panaikinti 2017 m. gruodžio 11 d. Tarybos sprendimą (BUSP) 2017/2282, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2010/788/BUSP dėl ribojamųjų priemonių Kongo Demokratinei Respublikai, kiek juo ieškovo pavardė palikta Sprendimo 2010/788/BUSP II priedo sąraše Nr. 3 ir Reglamento (EB) Nr. 1183/2005 I a priedo sąraše Nr. 3,
- pripažinti Sprendimo 2010/788/BUSP, iš dalies pakeisto Sprendimu 2016/2231/BUSP, 3 straipsnio 2 dalies b punkto ir Reglamento Nr. 1183/2005 2b straipsnio 1 dalies b punkto nuostatas neteisėtomis,
- priteisti iš Tarybos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdamas ieškinį ieškovas remiasi keturiais pagrindais, kurie iš esmės yra tokie patys arba panašūs į tuos, kuriais remiamasi byloje T-163/18, *Amisi Kumba / Taryba*.

2018 m. kovo 8 d. pareikštas ieškinys byloje Kanyama / Taryba**(Byla T-167/18)**

(2018/C 161/75)

*Proceso kalba: prancūzų***Šalys**

Ieškovas: Célestin Kanyama (Kinšasa, Kongo Demokratinė Respublika), atstovaujamas advokatų T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois ir A. Guillerme

Atsakovė: Europos Sąjungos Taryba

Reikalavimai

Ieškovas Bendrojo Teismo prašo:

- panaikinti 2017 m. gruodžio 11 d. Tarybos sprendimą (BUSP) 2017/2282, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2010/788/BUSP dėl ribojamųjų priemonių Kongo Demokratinėi Respublikai, kiek juo ieškovo pavardė palikta Sprendimo 2010/788/BUSP II priedo sąrašė Nr. 4 ir Reglamento (EB) Nr. 1183/2005 Ia priedo sąrašė Nr. 4,
- pripažinti Sprendimo 2010/788/BUSP, iš dalies pakeisto Sprendimu 2016/2231/BUSP, 3 straipsnio 2 dalies b punkto ir Reglamento Nr. 1183/2005 2b straipsnio 1 dalies b punkto nuostatas neteisėtomis,
- priteisti iš Tarybos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdamas ieškinį ieškovas remiasi keturiais pagrindais, kurie iš esmės yra tokie patys arba panašūs į tuos, kuriais remiamasi byloje T-163/18, *Amisi Kumba / Taryba*.

2018 m. kovo 8 d. pareikštas ieškinys byloje Numbi / Taryba**(Byla T-168/18)**

(2018/C 161/76)

*Proceso kalba: prancūzų***Šalys**

Ieškovas: John Numbi (Kinšasa, Kongo Demokratinė Respublika), atstovaujamas advokatų T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois ir A. Guillerme

Atsakovė: Europos Sąjungos Taryba

Reikalavimai

Ieškovas Bendrojo Teismo prašo:

- panaikinti 2017 m. gruodžio 11 d. Tarybos sprendimą (BUSP) 2017/2282, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2010/788/BUSP dėl ribojamųjų priemonių Kongo Demokratinėi Respublikai, kiek juo ieškovo pavardė palikta Sprendimo 2010/788/BUSP II priedo sąrašė Nr. 5 ir Reglamento (EB) Nr. 1183/2005 Ia priedo sąrašė Nr. 5,
- pripažinti, kad Sprendimo 2010/788/BUSP, iš dalies pakeisto Sprendimu 2016/2231/BUSP, 3 straipsnio 2 dalies a punkto ir Reglamento Nr. 1183/2005 2b straipsnio 1 dalies a punkto nuostatos yra neteisėtos,
- priteisti iš Tarybos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdamas ieškinį ieškovas remiasi keturiais pagrindais, kurie iš esmės yra tokie patys arba panašūs į tuos, kuriais remiamasi byloje T-163/18, *Amisi Kumba / Taryba*.

2018 m. kovo 8 d. pareikštas ieškinys byloje *Kibelisa Ngambasai / Taryba***(Byla T-169/18)**

(2018/C 161/77)

*Proceso kalba: prancūzų***Šalys**

Ieškovas: Roger Kibelisa Ngambasai (Kinšasa, Kongo Demokratinė Respublika), atstovaujamas advokatų T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois ir A. Guillerme

Atsakovė: Europos Sąjungos Taryba

Reikalavimai

Ieškovas Bendrojo Teismo prašo:

- panaikinti 2017 m. gruodžio 11 d. Tarybos sprendimą (BUSP) 2017/2282, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2010/788/BUSP dėl ribojamųjų priemonių Kongo Demokratinėi Respublikai, kiek juo ieškovo pavardė palikta Sprendimo 2010/788/BUSP II priedo sąrašė Nr. 6 ir Reglamento (EB) Nr. 1183/2005 Ia priedo sąrašė Nr. 6,
- pripažinti Sprendimo 2010/788/BUSP, iš dalies pakeisto Sprendimu 2016/2231/BUSP, 3 straipsnio 2 dalies a punkto ir Reglamento Nr. 1183/2005 2b straipsnio 1 dalies a punkto nuostatas neteisėtomis,
- priteisti iš Tarybos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdamas ieškinį ieškovas remiasi keturiais pagrindais, kurie iš esmės yra tokie patys arba panašūs į tuos, kuriais remiamasi byloje T-163/18, *Amisi Kumba / Taryba*.

2018 m. kovo 8 d. pareikštas ieškinys byloje *Kande Mupompa / Taryba***(Byla T-170/18)**

(2018/C 161/78)

*Proceso kalba: prancūzų***Šalys**

Ieškovas: Alex Kande Mupompa (Kinšasa, Kongo Demokratinė Respublika), atstovaujamas advokatų T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois ir A. Guillerme

Atsakovė: Europos Sąjungos Taryba

Reikalavimai

Ieškovas Bendrojo Teismo prašo:

- panaikinti 2017 m. gruodžio 11 d. Tarybos sprendimą (BUSP) 2017/2282, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2010/788/BUSP dėl ribojamųjų priemonių Kongo Demokratinėi Respublikai, kiek juo ieškovas paliktas Sprendimo 2010/788/BUSP II priedo sąrašė Nr. 10 ir Reglamento (EB) Nr. 1183/2005 Ia priedo sąrašė Nr. 10,

- pripažinti, kad Sprendimo 2010/788/BUSP, iš dalies pakeisto Sprendimu 2016/2231/BUSP, 3 straipsnio 2 dalies b punkto ir Reglamento Nr. 1183/2005 2b straipsnio 1 dalies b punkto nuostatos yra neteisėtos,
- priteisti iš Tarybos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdamas ieškinį ieškovas remiasi keturiais pagrindais, kurie iš esmės yra tokie patys arba panašūs į tuos, kuriais remiamasi byloje T-163/18, *Amisi Kumba / Taryba*.

2018 m. kovo 8 d. pareikštas ieškinys byloje Boshab / Taryba

(Byla T-171/18)

(2018/C 161/79)

Proceso kalba: prancūzų

Šalys

Ieškovas: Évariste Boshab (Kinšasa, Kongo Demokratinė Respublika), atstovaujamas advokatų T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois ir A. Guillerme

Atsakovė: Europos Sąjungos Taryba

Reikalavimai

Ieškovas Bendrojo Teismo prašo:

- panaikinti 2017 m. gruodžio 11 d. Tarybos sprendimą (BUSP) 2017/2282, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2010/788/BUSP dėl ribojamųjų priemonių Kongo Demokratinėi Respublikai, kiek juo ieškovo pavardė palikta Sprendimo 2010/788/BUSP II priedo sąrašė Nr. 8 ir Reglamento (EB) Nr. 1183/2005 Ia priedo sąrašė Nr. 8,
- pripažinti Sprendimo 2010/788/BUSP, iš dalies pakeisto Sprendimu 2016/2231/BUSP, 3 straipsnio 2 dalies b punkto ir Reglamento Nr. 1183/2005 2b straipsnio 1 dalies b punkto nuostatas neteisėtomis,
- priteisti iš Tarybos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdamas ieškinį ieškovas remiasi keturiais pagrindais, kurie iš esmės yra tokie patys arba panašūs į tuos, kuriais remiamasi byloje T-163/18, *Amisi Kumba / Taryba*.

2018 m. kovo 8 d. pareikštas ieškinys byloje Akili Mundos / Taryba

(Byla T-172/18)

(2018/C 161/80)

Proceso kalba: prancūzų

Šalys

Ieškovas: Muhindo Akili Mundos (Kinšasa, Kongo Demokratinė Respublika), atstovaujamas advokatų T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois ir A. Guillerme

Atsakovė: Europos Sąjungos Taryba

Reikalavimai

Ieškovas Bendrojo Teismo prašo:

- panaikinti 2017 m. gruodžio 11 d. Tarybos sprendimą (BUSP) 2017/2282, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2010/788/BUSP dėl ribojamųjų priemonių Kongo Demokratinėi Respublikai, kiek juo ieškovas paliktas Sprendimo 2010/788/BUSP II priedo sąraše Nr. 13 ir Reglamento (EB) Nr. 1183/2005 Ia priedo sąraše Nr. 13,
- pripažinti, kad Sprendimo 2010/788/BUSP, iš dalies pakeisto Sprendimu 2016/2231/BUSP, 3 straipsnio 2 dalies b punkto ir Reglamento Nr. 1183/2005 2b straipsnio 1 dalies b punkto nuostatos yra neteisėtos,
- priteisti iš Tarybos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdamas ieškinį ieškovas remiasi keturiais pagrindais, kurie iš esmės yra tokie patys arba panašūs į tuos, kuriais remiamasi byloje T-163/18, *Amisi Kumba / Taryba*.

2018 m. kovo 8 d. pareikštas ieškinys byloje *Ramazani Shadary / Taryba*

(Byla T-173/18)

(2018/C 161/81)

Proceso kalba: prancūzų

Šalys

Ieškovas: Emmanuel Ramazani Shadary (Kinšasa, Kongo Demokratinė Respublika), atstovaujamas advokatų T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois ir A. Guillerme

Atsakovė: Europos Sąjungos Taryba

Reikalavimai

Ieškovas Bendrojo Teismo prašo:

- panaikinti 2017 m. gruodžio 11 d. Tarybos sprendimą (BUSP) 2017/2282, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2010/788/BUSP dėl ribojamųjų priemonių Kongo Demokratinėi Respublikai, kiek juo ieškovo pavardė palikta Sprendimo 2010/788/BUSP II priedo sąraše Nr. 15 ir Reglamento (EB) Nr. 1183/2005 Ia priedo sąraše Nr. 15,
- pripažinti Sprendimo 2010/788/BUSP, iš dalies pakeisto Sprendimu 2016/2231/BUSP, 3 straipsnio 2 dalies b punkto ir Reglamento Nr. 1183/2005 2b straipsnio 1 dalies b punkto nuostatas neteisėtomis,
- priteisti iš Tarybos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdamas ieškinį ieškovas remiasi keturiais pagrindais, kurie iš esmės yra tokie patys arba panašūs į tuos, kuriais remiamasi byloje T-163/18, *Amisi Kumba / Taryba*.

2018 m. kovo 8 d. pareikštas ieškinys byloje Mutondo / Taryba**(Byla T-174/18)**

(2018/C 161/82)

*Proceso kalba: prancūzų***Šalys**

Ieškovas: Kalev Mutondo (Kinšasa, Kongo Demokratinė Respublika), atstovaujamas advokatų T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois ir A. Guillerme

Atsakovė: Europos Sąjungos Taryba

Reikalavimai

Ieškovas Bendrojo Teismo prašo:

- panaikinti 2017 m. gruodžio 11 d. Tarybos sprendimą (BUSP) 2017/2282, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2010/788/BUSP dėl ribojamųjų priemonių Kongo Demokratinėi Respublikai, kiek juo ieškovas paliktas Sprendimo 2010/788/BUSP II priedo sąraše Nr. 16 ir Reglamento (EB) Nr. 1183/2005 Ia priedo sąraše Nr. 16,
- pripažinti, kad Sprendimo 2010/788/BUSP, iš dalies pakeisto Sprendimu 2016/2231/BUSP, 3 straipsnio 2 dalies c punkto ir Reglamento Nr. 1183/2005 2b straipsnio 1 dalies c punkto nuostatos yra neteisėtos,
- priteisti iš Tarybos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdamas ieškinį ieškovas remiasi keturiais pagrindais, kurie iš esmės yra tokie patys arba panašūs į tuos, kuriais remiamasi byloje T-163/18, *Amisi Kumba / Taryba*.

2018 m. kovo 8 d. pareikštas ieškinys byloje Ruhorimbere / Taryba**(Byla T-175/18)**

(2018/C 161/83)

*Proceso kalba: prancūzų***Šalys**

Ieškovas: Éric Ruhorimbere (Mbujimayi, Kongo Demokratinė Respublika), atstovaujamas advokatų T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois ir A. Guillerme

Atsakovė: Europos Sąjungos Taryba

Reikalavimai

Ieškovas Bendrojo Teismo prašo:

- panaikinti 2017 m. gruodžio 11 d. Tarybos sprendimą (BUSP) 2017/2282, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2010/788/BUSP dėl ribojamųjų priemonių Kongo Demokratinėi Respublikai, kiek juo ieškovas paliktas Sprendimo 2010/788/BUSP II priedo sąraše Nr. 14 ir Reglamento (EB) Nr. 1183/2005 Ia priedo sąraše Nr. 14,

- pripažinti, kad Sprendimo 2010/788/BUSP, iš dalies pakeisto Sprendimu 2016/2231/BUSP, 3 straipsnio 2 dalies b punkto ir Reglamento Nr. 1183/2005 2b straipsnio 1 dalies b punkto nuostatos yra neteisėtos,
- priteisti iš Tarybos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdamas ieškinį ieškovas remiasi keturiais pagrindais, kurie iš esmės yra tokie patys arba panašūs į tuos, kuriais remiamasi byloje T-163/18, *Amisi Kumba / Taryba*.

2018 m. kovo 8 d. pareikštas ieškinys byloje *Mende Omalanga / Taryba*

(Byla T-176/18)

(2018/C 161/84)

Proceso kalba: prancūzų

Šalys

Ieškovas: Lambert Mende Omalanga (Kinšasa, Kongo Demokratinė Respublika), atstovaujamas advokatų T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois ir A. Guillerme

Atsakovė: Europos Sąjungos Taryba

Reikalavimai

Ieškovas Bendrojo Teismo prašo:

- panaikinti 2017 m. gruodžio 11 d. Tarybos sprendimą (BUSP) 2017/2282, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2010/788/BUSP dėl ribojamųjų priemonių Kongo Demokratinėi Respublikai, kiek juo ieškovas paliktas Sprendimo 2010/788/BUSP II priedo sąrašė Nr. 12 ir Reglamento (EB) Nr. 1183/2005 Ia priedo sąrašė Nr. 12,
- pripažinti, kad Sprendimo 2010/788/BUSP, iš dalies pakeisto Sprendimu 2016/2231/BUSP, 3 straipsnio 2 dalies a punkto ir Reglamento Nr. 1183/2005 2b straipsnio 1 dalies a punkto nuostatos yra neteisėtos,
- priteisti iš Tarybos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdamas ieškinį ieškovas remiasi keturiais pagrindais, kurie iš esmės yra tokie patys arba panašūs į tuos, kuriais remiamasi byloje T-163/18, *Amisi Kumba / Taryba*.

2018 m. kovo 8 d. pareikštas ieškinys byloje *Kazembe Musonda / Taryba*

(Byla T-177/18)

(2018/C 161/85)

Proceso kalba: prancūzų

Šalys

Ieškovas: Jean-Claude Kazembe Musonda (Lubumbašis, Kongo Demokratinė Respublika), atstovaujamas advokatų T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois ir A. Guillerme

Atsakovė: Europos Sąjungos Taryba

Reikalavimai

Ieškovas Bendrojo Teismo prašo:

- panaikinti 2017 m. gruodžio 11 d. Tarybos sprendimą (BUSP) 2017/2282, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2010/788/BUSP dėl ribojamųjų priemonių Kongo Demokratinėi Respublikai, kiek juo ieškovas paliktas Sprendimo 2010/788/BUSP II priedo sąraše Nr. 11 ir Reglamento (EB) Nr. 1183/2005 Ia priedo sąraše Nr. 11,
- pripažinti, kad Sprendimo 2010/788/BUSP, iš dalies pakeisto Sprendimu 2016/2231/BUSP, 3 straipsnio 2 dalies b punkto ir Reglamento Nr. 1183/2005 2b straipsnio 1 dalies b punkto nuostatos yra neteisėtos,
- priteisti iš Tarybos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdamas ieškinį ieškovas remiasi keturiais pagrindais, kurie iš esmės yra tokie patys arba panašūs į tuos, kuriais remiamasi byloje T-163/18, *Amisi Kumba / Taryba*.

2018 m. kovo 12 d. pareikštas ieškinys byloje VJ/ EIVT

(Byla T-180/18)

(2018/C 161/86)

Proceso kalba: prancūzų

Šalys

Ieškovas: VJ, atstovaujamas advokatės N. de Montigny

Atsakovė: Europos išorės veikslių tarnyba (EIVT)

Reikalavimai

Ieškovas Bendrojo Teismo prašo:

- panaikinti 2017 m. birželio 22 d. EIVT elektroniniu paštu atsiųstą apskaičiavimų lapą ir prireikus atlyginimo lapelį, pagal kurį jam mokėta (bus mokama) mokymosi pašalpa už vaikus,
- priteisti iš atsakovės visas bylinėjimosi ir teismo proceso išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdamas ieškinį ieškovas remiasi dviem pagrindais.

1. Pirmasis ieškinio pagrindas grindžiamas neteisėtumu grindžiamu prieštaravimu; ieškovas nurodo, kad ginčijamas sprendimas, 2016 m. balandžio 15 d. raštas, kuriuo remiantis šis sprendimas priimtas, ir EIVT *Guidelines* pažeidžia Pareigūnų tarnybos nuostatus ir jų X priedą.
2. Antrasis ieškinio pagrindas grindžiamas ginčijamo individualaus sprendimo neteisėtumu. Šį pagrindą sudaro penkios dalys:
 - pirma dalis grindžiama socialinio aprūpinimo, teisėtų lūkesčių, teisinio saugumo, gero administravimo principų ir ieškovo įgytų teisių pažeidimu,

- antra dalis grindžiama EIVT įsipareigojimų nesilaikymu, netinkamu administravimu, teisinio saugumo principo ir ieškovo teisėtų lūkesčių pažeidimu,
- trečia dalis grindžiama teisės į šeimos gyvenimą ir teisės į mokslą pažeidimu,
- ketvirta dalis grindžiama lygybės ir diskriminacijos draudimo principų pažeidimu,
- penkta dalis grindžiama tuo, kad patvirtinant priemonę nebuvo derinami interesai ir nesilaikyta proporcingumo principo.

2018 m. kovo 9 d. pareikštas ieškinys byloje *Multifit Tiernahrungs / EUIPO (TAKE CARE)*

(Byla T-181/18)

(2018/C 161/87)

Proceso kalba: vokiečių

Šalys

Ieškovė: *Multifit Tiernahrungs GmbH* (Krefeldas, Vokietija), atstovaujama advokatų N. Weber ir L. Thiel

Atsakovė: Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba (EUIPO)

Su procedūra EUIPO susijusi informacija

Prekių ženklas, dėl kurio kilo ginčas: vaizdinis Sąjungos prekių ženklas, kuriame yra žodinis elementas TAKE CARE – Registracijos paraiška Nr. 16 254 898

Ginčijamas sprendimas: 2018 m. sausio 4 d. EUIPO penktosios apeliacinės tarybos sprendimas byloje R 845/2017-5

Reikalavimai

Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

- panaikinti ginčijamą sprendimą,
- priteisti iš EUIPO bylinėjimosi išlaidas.

Pagrindas, kuriuo remiamasi

- Reglamento Nr. 2017/1001 7 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimas.

2018 m. kovo 14 d. pareikštas ieškinys byloje *Lucchini / Komisija*

(Byla T-185/18)

(2018/C 161/88)

Proceso kalba: italų

Šalys

Ieškovė: *Lucchini SpA* (Livorno, Italija), atstovaujama advokato G. Belotti

Atsakovė: Europos Komisija

Reikalavimai

Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

- pripažinus Teisingumo Teismo sprendimuose, kuriais buvo panaikintas 2009 m. rugsėjo 30 d. Komisijos sprendimas C (2009) 7492 *final* dėl procedūros pagal AP 65 straipsnį (byla COMP/37.956 – Gelžbetonio armatūra, pakartotinis sprendimas), konstatuotus pažeidimus, panaikinti Komisijos sprendimą atvesti, išdėstyta 2018 m. sausio 17 d. rašte, ir nurodyti Komisijai grąžinti ieškovei neteisėtai skirtą ir sumokėtą baudą su palūkanomis,
- panaikinti Komisijos sprendimą atvesti, išdėstyta 2018 m. kovo 9 d. rašte ir nurodyti Komisijai leisti ieškovei dalyvauti byloje COMP/37.956, kurią Komisija turėtų atnaujinti vykdydama teismo sprendimus.
- nepatenkinus pirmiau išdėstytų reikalavimų, priteisti ieškovei mažiausiai 10 mln. EUR arba kita sumą, kuri bus nustatyta vykstant procesui arba Bendrojo Teismo nuomone bus teisinga tinkamai nubausti už nustatytą Chartijos 41 straipsnio pažeidimą.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Ieškovė primena, kad Teisingumo Teismas panaikino 2009 m. rugsėjo 30 d. Komisijos sprendimą C (2009) 7492 *final* dėl procedūros pagal AP 65 straipsnį (byla COMP/37.956 – Gelžbetonio armatūra)⁽¹⁾ ir pažymi, kad nepaisant šio panaikinimo atsakovė atsisakė jai grąžinti sumokėtą baudą ir leisti dalyvauti atnaujintoje administracinėje byloje.

Grįsdama ieškinį ieškovė remiasi dviem pagrindais.

1. Pirmasis ieškinio pagrindas susijęs su 2004 m. balandžio 7 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 773/2004 dėl bylų nagrinėjimo Komisijoje pagal Sutarties 81 ir 82 straipsnius tvarkos (Tekstas svarbus EEE)⁽²⁾ 10–14 straipsnių pažeidimu, konkrečiai su ieškovės teisės į teisingą procesą ir, visų pirmą jos teisę į gynybą pažeidimu.
 - Šiuo klausimu nurodoma, kad valstybių narių dalyvavimas klausymuose nėra paprastas formalumas, nes konkurencijos priežiūros institucijos priklauso komitetui, kurio nuomonės Komisija turi išklausyti prieš priimdama bet kokią sprendimą. Minėtos institucijos turi visada dalyvauti plenariniuose klausymuose, t. y. esminiame procedūros etape, per kurį atsakovai sutelkia visas savo gynybines pastangas ginčiuose su Komisija.
2. Antrasis ieškinio pagrindas susijęs su Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnio, t. y. teisės į gerą administravimą pažeidimu.

⁽¹⁾ *Feralpi / Komisija*, C-85/15 P (EU:C:2017:709); sujungtos bylos C-86/15 P, *Ferriera Valsabbia / Komisija*, C-87/15 P, *Alfa Acciai / Komisija* (EU:C:2017:717), C-88/15, *Ferriere Nord / Komisija* (EU:C:2017:716) ir C-89/15 P, *Riva Fire* (EU:C:2017:713)

⁽²⁾ OL L 123, 2004, p. 18.

2018 m. kovo 16 d. pareikštas ieškinys byloje *Rietze / EUIPO – Volkswagen (Automobiliai)*

(Byla T-191/18)

(2018/C 161/89)

Kalba, kuria surašytas ieškinys: vokiečių

Šalys

Ieškovė: *Rietze GmbH & Co. KG* (Altdorfas, Vokietija), atstovaujama advokato M. Krogmann

Atsakovė: Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba (EUIPO)

Kita procedūros Apeliacinėje taryboje šalis: Volkswagen AG (Volfzburgas, Vokietija)

Su procedūra EUIPO susijusi informacija

Dizaino, dėl kurio kilo ginčas, savininkė: kita procedūros Apeliacinėje taryboje šalis

Dizainas, dėl kurio kilo ginčas: Bendrijos dizainas Nr. 762851-0001

Ginčijamas sprendimas: 2018 m. sausio 11 d. EUIPO trečiosios apeliacinės tarybos sprendimas byloje R 1203/2016-3

Reikalavimai

Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

- panaikinti trečiosios Apeliacinės tarybos sprendimą ir pripažinti negaliojančiu Bendrijos dizainą Nr. 762851-0001,
- priteisti iš EUIPO bylinėjimosi išlaidas.

Pagrindai, kuriais remiamasi

- Reglamento Nr. 6/2002 4 straipsnio 1 dalies ir 6 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimas,
- Reglamento Nr. 6/2002 6 straipsnio 2 dalies pažeidimas.

2018 m. kovo 16 d. pareikštas ieškinys byloje Rietze / EUIPO (Motorinės transporto priemonės)

(Byla T-192/18)

(2018/C 161/90)

Kalba, kuria surašytas ieškinys: vokiečių

Šalys

Ieškovė: Rietze GmbH & Co. KG (Altdorfas, Vokietija), atstovaujama advokato M. Krogmann

Atsakovė: Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba (EUIPO)

Kita procedūros Apeliacinėje taryboje šalis: Volkswagen AG (Volfzburgas, Vokietija)

Su procedūra EUIPO susijusi informacija

Dizaino, dėl kurio kilo ginčas, savininkė: kita procedūros Apeliacinėje taryboje šalis

Dizainas, dėl kurio kilo ginčas: Tarptautinis dizainas Nr. DM/073118-3, kurio registracija galioja Europos Sąjungoje

Ginčijamas sprendimas: 2018 m. sausio 11 d. EUIPO trečiosios apeliacinės tarybos sprendimas byloje R 1244/2016-3

Reikalavimai

Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

- panaikinti trečiosios apeliacinės tarybos sprendimą ir tarptautinio dizaino DM/073118 3 registraciją Europos Sąjungoje pripažinti negaliojančia,
- priteisti iš EUIPO bylinėjimosi išlaidas.

Pagrindai, kuriais remiamasi

- Reglamento Nr. 6/2002 4 straipsnio 1 dalies, siejamos su 6 straipsnio 1 dalies b punktu, pažeidimas,
 - Reglamento Nr. 6/2002 6 straipsnio 2 dalies pažeidimas.
-

ISSN 1977-0960 (elektroninis leidimas)
ISSN 1725-521X (popierinis leidimas)

Europos Sąjungos leidinių biuras
2985 Liuksemburgas
LIUKSEMBURGAS

LT